

Întrebări frecvente

Punerea în aplicare a Regulamentului UE privind defrișările

Versiunea 4 – aprilie 2025

Prezentul document este un document de lucru, elaborat de serviciile Comisiei, care urmărește să furnizeze informații autorităților naționale, operatorilor și altor părți interesate în vederea punerii în aplicare a Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 (denumit în prezentul document „regulamentul”, „prezentul regulament” sau „EUDR”). Prezentul document reflectă doar punctul de vedere al serviciilor Comisiei. Acesta nu este obligatoriu din punct de vedere juridic și nu angajează răspunderea Comisiei.

Actualizările și adăugirile la cea de a treia iterație a acestui document (publicată în octombrie 2024) sunt indicate prin mențiunile (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) și (ÎNTREBARE NOUĂ).

Cuprins

1. Trasabilitate.....	13
1.1. De ce și cum trebuie operatorii să colecteze coordonatele? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	13
1.2. Ar trebui asigurată trasabilitatea tuturor produselor de bază (importate, exportate, comercializate)? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	14
1.3. Ce înseamnă aceasta pentru produsele comercializate în vrac sau produsele compuse? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	14
1.4. Sunt permise lanțurile de custodie bazate pe bilanțul masic?	15
1.5. Ce se întâmplă dacă o parte a unui produs nu este conformă?	15
1.6. Care sunt normele pentru terenurile care nu sunt proprietăți imobiliare?	15
1.7. Care este dimensiunea suprafeței (în hectare) care poate fi acoperită de un poligon?	16
1.8. Este necesar ca geolocalizarea să fie asigurată în toate cazurile prin intermediul poligoanelor?	16
1.9. (ÎNTREBARE ELIMINATĂ; informațiile au fost mutate la întrebarea 7.26)	16
1.10. Ce se întâmplă în cazul în care registrele funciare sau titlurile de proprietate nu sunt disponibile?	16
1.11. Un operator poate utiliza datele de geolocalizare ale producătorului?	17
1.12. Operatorii ar trebui să verifice geolocalizarea? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)....	17
1.13. Ar trebui să se repete diligența necesară pentru produse de pe același teren? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	17
1.14. Poate un poligon să acopere mai multe parcele de teren?	18

1.15.	Ce se întâmplă în cazul în care un produs de bază relevant este obținut pe o parcelă de teren din cadrul unei singure proprietăți imobiliare care include și alte parcele de teren?	18
1.16.	Poligoanele ar trebui furnizate prin intermediul unei circumferințe?	19
1.17.	Cum ar trebui declarat locul de producție al mărfurilor mixte? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	19
1.18.	În ce circumstanțe pot operatorii să declare, într-o declarație privind diligența necesară, mai multe parcele de teren decât cele vizate efectiv de obținerea produsului specific introdus pe piață? Care sunt implicațiile unei „declarații în exces”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	20
1.19.	Cum va permite geolocalizarea verificarea în practică a aspectelor declarate? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	21
1.20.	Operatorii (și comercianții care nu sunt IMM-uri) și autoritățile de aplicare a legii ar putea compara coordonatele de geolocalizare cu imaginile prin satelit sau cu hărțile suprafețelor împădurite pentru a evalua dacă produsele îndeplinesc cerința privind absența defrișărilor prevăzută de regulament. Cum va verifica UE validitatea respectării cerinței de evitare a defrișărilor?	21
1.21.	Ce tip de controale pot efectua autoritățile competente ale statelor membre ale UE în țări terțe în cazul în care un produs este considerat potențial neconform cu EUDR?	22
1.22.	Autoritățile competente vor utiliza definițiile din regulament?	22
1.23.	Ce este trasabilitatea lanțului de aprovizionare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) .	22
1.24.	Ce presupune trasabilitatea produselor provenite din mai multe țări?.....	23
1.25.	Ce înseamnă „data sau intervalul de timp corespunzător producției”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	23
1.26.	Ce presupune trasabilitatea în cazul bovinelor? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ..	24
1.26.1	Cum ar trebui operatorii să își îndeplinească obligațiile legate de „hrana pentru animale”? (ÎNTREBARE NOUĂ)	24
1.27.	Ce se întâmplă dacă furnizorii din amonte nu furnizează informațiile necesare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	25
1.28.	Ar trebui furnizate coordonate pentru terenurile din țările clasificate ca prezentând un risc scăzut?	25
1.29.	Cerința de legalitate se aplică terenurilor care nu implică defrișări?.....	25
1.29.1	În ce cazuri legislația poate fi considerată relevantă chiar și atunci când nu este legată de obiectivele EUDR de stopare a defrișărilor și a degradării pădurilor? (ÎNTREBARE NOUĂ)	25
1.29.2	Un produs este recoltat în țara A și transportat în țara B în vederea prelucrării ulterioare (de exemplu, boabele de cacao din țara A sunt prelucrate în pudră de cacao în	

țara B) înainte ca pudra de cacao să fie introdusă pe piața UE în țara C. Legislațiile aplicabile din ce țară sunt relevante? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	26
1.30. Există obligații legale pentru țările din afara UE?	26
1.31. Cum pot producătorii să partajeze datele de geolocalizare atunci când anumite guverne interzic partajarea unor astfel de date? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	26
2. Domeniul de aplicare	27
2.1. Ce produse intră sub incidența regulamentului?	27
2.2. Care este situația produselor enumerate care nu conțin produse de bază enumerate? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	27
2.3. Regulamentul se aplică indiferent de cantitate sau valoare?.....	28
2.4. Care este situația produselor de bază obținute în UE? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ..	28
2.5. Cum se aplică regulamentul lemnului și hârtiei utilizate pentru ambalaje? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	28
2.6. Returnarea unui ambalaj gol relevant de către comerciantul cu amănuntul furnizorului său ar fi considerată „punere la dispoziție pe piața UE” atunci când ambalajul în cauză a fost introdus pe piața UE ca produs de sine stătător (și anume ca ambalaj independent) înainte de returnare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	29
2.7. Comercializarea produselor de ocazie relevante pe piața UE intră în domeniul de aplicare al regulamentului?	30
2.8. Hârtia reciclată/cartonul reciclat intră în domeniul de aplicare al regulamentului?.....	30
2.8.1 Anvelopele pneurilor sau carcasele de anvelope reșapate intră sub incidența regulamentului? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	30
2.9. Ce sunt codurile NC și SA și cum ar trebui utilizate? Unde se pot găsi mai multe informații despre măsurile TARIC aplicabile? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	30
2.10. Când are loc o „furnizare” a unui produs relevant, ceea ce înseamnă că acesta este introdus sau pus la dispoziție pe piață în cadrul unei activități comerciale? În ce măsură întreprinderile intră în domeniul de aplicare atunci când utilizează produse relevante în propria lor activitate sau când le prelucrează? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)31	
2.11. Când este necesar să se exercite diligența necesară și să se depună o declarație privind diligența necesară în cazul în care aceeași persoană fizică sau juridică prelucrează un produs relevant de mai multe ori în cursul activității sale comerciale?	34
2.12. Bambusul intră în domeniul de aplicare al EUDR? Dar alte produse care nu conțin sau nu au fost fabricate utilizând produse de bază relevante, însă care sunt enumerate în anexa I?	34
2.13. Schimbările de scrisori și alte obiecte de corespondență fac obiectul cerințelor EUDR? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	35

2.14.	Mostrele și produsele utilizate în scopuri de examinare, analizare sau testare intră în domeniul de aplicare al EUDR? (ÎNTREBARE NOUĂ)	35
2.15.	Regulamentul reglementează închirierea produselor relevante? (ÎNTREBARE NOUĂ)	36
3.	Părțile supuse obligațiilor	36
3.1.	Cine are calitatea de operator? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	36
3.1.1.	În ce măsură are o modificare a codului SA un impact asupra desemnării întreprinderii drept operator sau comerciant? (ÎNTREBARE NOUĂ)	37
3.2.	Ce înseamnă „în cursul unei activități comerciale”?	37
3.3.	Ce înseamnă „legislația relevantă a țării de producție”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	37
3.4.	Care sunt obligațiile operatorilor din aval care nu sunt IMM-uri și ale comercianților care nu sunt IMM-uri? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	38
3.5.	Care sunt obligațiile operatorilor care sunt IMM-uri din avalul lanțului de aprovizionare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	41
3.6.	Operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri din avalul lanțului de aprovizionare vor avea acces, în sistemul de informații, la informațiile de geolocalizare din declarațiile privind diligența necesară depuse de operatorii din amonte în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	41
3.7.	Ce se întâmplă dacă un operator cu sediul în afara UE introduce un produs sau un produs de bază relevant pe piața UE? În ce circumstanțe vor avea acces la sistemul de informații operatorii cu sediul în afara UE? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	42
3.8.	Ce întreprinderi sunt comercianți care nu sunt IMM-uri și care sunt obligațiile acestora?	42
3.9.	Organizațiile care nu sunt IMM-uri și care vând produse consumatorilor (comercianții cu amănuntul) sunt clasificate drept comercianți?	43
3.10.	Ce entități sunt IMM-uri în temeiul EUDR? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	43
3.10.1.	Sunt o întreprindere de tip IMM scutită de obligația de a depune declarația privind diligența necesară. Cu toate acestea, întreprinderile care nu sunt IMM-uri cărora le furnizez produse mă pot obliga să depun o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)	44
3.11.	Cine își asumă responsabilitatea în cazul încălcării regulamentului? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	44
3.12.	Cine este operatorul în cazul arborilor pe picior sau al drepturilor de recoltare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	44
3.13.	Cum se aplică regulamentul grupurilor de întreprinderi? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	45

3.14.	Cine este operatorul sau comerciantul atunci când o întreprindere contractează o altă întreprindere pentru a furniza produse relevante care sunt legate de activitățile sale comerciale? De exemplu, o cafenea sau un mic magazin la fața locului sau un stand care funcționează lângă o întreprindere principală. (ÎNTREBARE NOUĂ)	45
3.15.	Cum sunt definite rolurile de „reprezentant autorizat” în temeiul articolului 6 din EUDR și de „reprezentant vamal” în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (CVU)? (ÎNTREBARE NOUĂ)	47
4.	Definiții.....	47
4.1.	Ce înseamnă „defrișări la nivel mondial”?	47
4.2.	Ce înseamnă „parcelă de teren”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	48
4.3.	Ce criterii trebuie să respecte lemnul?	48
4.4.	Ce niveluri de recoltare sunt conforme?.....	48
4.5.	Cum ar trebui înțeleasă sintagma „fără a cauza degradarea pădurilor” din definiția termenului „care nu implică defrișări” pentru produsele relevante care conțin lemn sau au fost fabricate utilizând lemn?	49
4.6.	Cum ar trebui să se evalueze dacă un produs din lemn nu implică degradarea pădurilor și care este perioada relevantă avută în vedere? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	49
4.7.	Un produs din lemn poate să nu implice degradarea pădurilor dacă a fost recoltat dintr-o pădure care a suferit modificări structurale după 31 decembrie 2020 care nu au fost cauzate de activitățile de recoltare?	51
4.8.	În unele cazuri, este posibil ca dovezile privind operațiunile de recoltare a lemnului care cauzează „degradarea pădurilor” să nu fie evidente o anumită perioadă de timp după ce un produs din lemn a fost introdus pe piața Uniunii Europene (sau pus la dispoziție pe aceasta sau exportat de pe aceasta). Operatorii pot fi răspunzători pentru evenimentele care au loc după depunerea declarației privind diligența necesară?	51
4.9.	Definiția „degradării pădurilor” descurajează plantarea și însămânțarea deliberată a arborilor, care poate fi o practică importantă pentru protejarea și refacerea pădurilor?.....	52
4.10.	Cum se aplică mențiunea „cu copaci care pot atinge pragurile menționate <i>in situ</i> ”?	52
4.11.	Ce schimbare a utilizării terenurilor forestiere respectă regulamentul?	52
4.12.	Un dezastru natural ar fi considerat defrișare?	53
4.13.	Vor fi incluse „alte terenuri împădurite” sau alte ecosisteme? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	53
4.14.	Cultivarea arborilor de cauciuc este considerată „utilizare agricolă” în temeiul regulamentului?.....	53
5.	Diligența necesară	54
5.1.	Care sunt obligațiile unui operator? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	54

5.2.	Cine poate mandata un „reprezentant autorizat”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ..	55
5.2.1.	Ce este un reprezentant autorizat? Poate un reprezentant autorizat să reprezinte mai mulți operatori și comercianți? Ce obligații în temeiul EUDR poate îndeplini un reprezentant autorizat? (ÎNTREBARE NOUĂ)	55
5.3.	Întreprinderile pot exercita diligența necesară în numele filialelor?	56
5.4.	Ce se întâmplă în cazul reimportării unui produs? Care sunt obligațiile privind diligența necesară în cazul reimportării unui produs care a fost exportat anterior din UE? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	57
5.5.	Ce regimuri vamale sunt afectate?	57
5.6.	Introducerea pe piață a produselor care nu sunt obținute în UE necesită vămuire?	58
	O declarație vamală ar constitui o documentație suficientă în acest context?	58
5.6.1.	Cum se aplică regulamentul exporturilor? (ÎNTREBARE NOUĂ)	58
5.7.	Care este rolul sistemelor de certificare sau de verificare în temeiul regulamentului? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	58
5.8.	Cât timp ar trebui păstrată documentația?	58
5.9.	Care sunt criteriile pentru „produsele cu risc neglijabil”?	59
5.10.	„Produsele cu risc neglijabil” fac obiectul unei derogări?	59
5.11.	Anumite produse de bază dintr-o anumită țară ar putea fi considerate cu „risc neglijabil”?	59
5.12.	Atunci când se verifică respectarea cerinței privind absența defrișărilor, care este momentul asupra căruia ar trebui să se concentreze verificările?	60
5.13.	Ce produse ar necesita documentație din partea operatorilor și a comercianților în contextul obligațiilor lor privind diligența necesară?	60
5.14.	Când vor trebui operatorii care nu sunt IMM-uri să își elaboreze primele rapoarte anuale în temeiul articolului 12 alineatul (3) din regulament? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ...	60
5.15.	Va exista un model pentru declarația privind diligența necesară pe care trebuie să îl completeze actorii din cele șapte sectoare ale produselor de bază care fac obiectul regulamentului?.....	60
5.16.	Va exista un set de întrebări cu format prestabilit sau o listă de întrebări pentru exercitarea diligenței necesare?.....	60
5.17.	Operatorii și comercianții (și/sau reprezentanții lor autorizați) care doresc să introducă, să pună la dispoziție sau să exporte produse relevante pe/de pe piața UE trebuie să se înregistreze în sistemul de informații?	61
5.18.	Comisia va publica detalii suplimentare cu privire la instrumentele de imagistică prin satelit care urmează să fie utilizate pentru a verifica produsele relevante din perspectiva conformității (de exemplu, cu privire la rezoluția minimă)?.....	61

5.19.	Cât de des ar trebui să fie depuse declarații privind diligența necesară în sistemul de informații și pot acestea viza mai multe transporturi/loturi? Ce se întâmplă în situațiile în care produsele relevante pot fi introduse pe piață în mod succesiv pe parcursul unei perioade de timp? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	61
5.20.	La ce dată se poate depune cel mai târziu o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	63
5.21.	La ce dată se poate depune cel mai devreme o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)	64
5.22.	Întreprinderea mea importă în UE produse relevante, care sunt apoi vândute pe piața UE mai multor clienți, fără prelucrare ulterioară sau care sunt exportate, fără prelucrare ulterioară. Trebuie depusă o declarație privind diligența necesară de două ori (înainte de import și înainte de vânzare/export)? (ÎNTREBARE NOUĂ)	64
6.	Evaluarea comparativă și parteneriatele	65
6.1.	Ce este evaluarea comparativă la nivel de țară? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ..	65
6.2.	Care este metodologia? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	65
6.3.	Dezvoltarea sistemului de evaluare comparativă în temeiul Regulamentului UE privind defrișările (EUDR) este prezentată periodic în cadrul reuniunilor Platformei multipartite privind defrișările și al altor reuniuni relevante. Cum pot contribui părțile interesate?	65
6.4.	Pot face țările schimb de date relevante cu Comisia? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) .	65
6.5.	Vor fi luate în considerare riscurile în materie de legalitate?	66
6.6.	Ce sprijin se acordă țărilor producătoare și micilor fermieri? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	66
6.7.	Care sunt diferitele elemente ale inițiativei „Echipa Europa”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	67
6.8.	Cum se raportează inițiativa „Echipa Europa” la CSDDD? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	68
6.9.	Cum se poate reduce riscul ca operatorii să evite anumite lanțuri de aprovizionare sau anumite țări/regiuni producătoare care sunt considerate „cu risc ridicat”?	68
6.10.	Cum va asigura UE transparența?	68
7.	Implementarea digitală (sistemul de informații EUDR).....	69
7.1.	Ce sunt sistemul de informații și „ghișeul unic al UE”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ..	69
7.2.	Ce garanții de securitate a datelor vor avea acestea? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) .	69
7.3.	Cum se pot înregistra operatorii și comercianții? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) .	69
7.4.	Poate sistemul să stocheze date utilizate frecvent? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ..	70

7.5.	Sistemul îi poate ajuta pe fermieri să identifice geolocalizarea? Vor fi disponibile fotografiile aeriene sau imagini prin satelit pentru instrumentul de cartografiere din sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	70
7.6.	Poate fi modificată o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	70
7.7.	Cine poate vizualiza datele de geolocalizare stocate în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	71
7.8.	Ce format de date este necesar pentru încărcarea geolocalizării în sistemul de informații?	71
7.9.	Sistemul de informații este pregătit? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	71
7.10.	Trebuie să creez un nou număr al unei declarații privind diligența necesară în calitate de operator din aval sau comerciant dacă doar manipulez produse de bază care sunt deja importate în UE și dețin un număr de referință al unei declarații privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)	71
7.11.	Sistemul de producție este întotdeauna disponibil sau vor exista intervale recurente de indisponibilitate? (ÎNTREBARE NOUĂ)	71
7.12.	Care sunt limitările privind introducerea datelor din declarația privind diligența necesară? Cu alte cuvinte, care este conținutul maxim pe care un utilizator îl poate introduce într-o singură declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)	72
7.13.	Este posibilă declararea unui loc de producție cu un fișier GeoJSON format din mai multe coordonate din mai multe țări? (ÎNTREBARE NOUĂ)	73
7.14.	Cât timp vor fi salvate datele unei declarații privind diligența necesară în sistemul de informații? Este necesar să se exporte și să se salveze date în scopul arhivării? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	73
7.15.	Cum pot fi partajate coordonatele de geolocalizare de-a lungul lanțului de aprovizionare dacă furnizorii anteriori nu au aprobat partajarea informațiilor de geolocalizare prin intermediul numărului de referință din sistemul de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	74
7.16.	Ce se întâmplă dacă dimensiunea declarației privind diligența necesară depășește dimensiunea maximă a fișierului de 25 MB? (ÎNTREBARE NOUĂ)	74
7.17.	Ce se întâmplă în cazul în care fișierul de geolocalizare conține un număr de cifre diferit de cel prevăzut de regulament? (ÎNTREBARE NOUĂ)	75
7.18.	Atunci când se importă sau se exportă produse, trebuie declarată masa netă, chiar dacă produsul este de obicei comercializat în alte unități? (ÎNTREBARE NOUĂ) ...	75
7.19.	Poate o declarație privind diligența necesară să conțină un text care să nu fie în limba engleză (de exemplu, în limba statului membru)? (ÎNTREBARE NOUĂ)	75
7.20.	Este necesară crearea unei declarații privind diligența necesară separate pentru fiecare piață către care este exportat produsul? (ÎNTREBARE NOUĂ)	75

7.21.	Este necesar să se includă numărul de referință în temeiul EUDR în documentele de expediere, cum ar fi nota de livrare sau factura, și să se trimită documentele respective împreună cu transporturile? Este acest lucru obligatoriu pentru vămire în cazul importurilor/exporturilor? (ÎNTREBARE NOUĂ)	76
7.22.	„Masa netă” dintr-o declarație privind diligența necesară se referă la masa întregului produs sau numai la porțiunea din produsul de bază relevant din cadrul produsului sau la întregul transport (și anume produsul plus paletul/ambalajul)? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	76
7.23.	Informațiile suplimentare, cum ar fi documentele juridice, pot fi partajate prin intermediul sistemului de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ)	76
7.24.	Care este nivelul codurilor SA care trebuie declarate în sistemul de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	76
7.25.	Este posibilă verificarea validității numerelor de referință și de verificare ale declarației privind diligența necesară în sistemul de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ) ...	77
7.26.	De ce este permis doar formatul GeoJSON pentru încărcarea datelor de geolocalizare într-un fișier? (ÎNTREBARE NOUĂ)	77
7.27.	Ce listă de denumiri științifice utilizează sistemul de informații? Este suficient să se indice doar un gen sau trebuie menționată o anumită specie? Denumirea științifică este obligatorie pentru toate produsele de bază din lemn, cum ar fi produsele din celuloză sau din hârtie? (ÎNTREBARE NOUĂ).....	77
7.28.	Este necesar să se reintroducă denumirile științifice atunci când se face trimitere la o altă declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)	78
7.29.	Care sunt cerințele privind contul de operator economic pentru o persoană care îndeplinește mai multe roluri, cum ar fi cel de operator și de comerciant și care acționează în calitate de reprezentant autorizat? Se poate utiliza un cont de operator economic unic pentru toate rolurile sau fiecare rol trebuie să aibă un cont de operator economic specific în cadrul sistemului de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ)	78
7.30.	Cum ar trebui să se procedeze atunci când apar probleme legate de tehnologia informației în ceea ce privește sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	79
8.	Termene	79
8.1.	Când intră în vigoare și când se aplică regulamentul? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) 79	
8.2.	Ce se întâmplă în perioada cuprinsă între aceste date? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ).....	79
8.3.	Cum se poate dovedi că produsul a fost obținut înainte de intrarea în vigoare a regulamentului? Care sunt normele pentru producția de produse provenite de la bovine? 79	
9.	Alte întrebări	80

- 9.1. Care sunt obligațiile operatorilor și ale comercianților care nu sunt IMM-uri atunci când introduc pe piața UE sau exportă un produs relevant fabricat dintr-un produs relevant sau dintr-un produs de bază relevant care a fost introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție [și anume perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a regulamentului (29 iunie 2023) și data aplicării sale (30 decembrie 2025)]? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)..... 80
- 9.2. Ce dovezi sunt necesare pentru a arăta că produsul a fost introdus pe piața UE înainte de data aplicării (și anume ce documente sunt acceptate ca dovadă a „introducerii pe piață”)? Aceste produse trebuie declarate în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)..... 82
- 9.3. Produsele introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție pot fi amestecate cu produse care sunt conforme cu regulamentul și care sunt introduse pe piața UE după perioada de tranziție, dacă se poate dovedi că fiecare lot fie a fost introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție, fie este conform cu regulamentul?..... 83
- 9.4. Cum va funcționa în practică amestecarea stocurilor de produse de bază din perioada de tranziție cu produse de bază care urmează să fie introduse pe piața UE după 30 decembrie 2025, în special în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)... 83
- 9.5. Când începe și când se încheie în practică perioada de tranziție?..... 83
- 9.6. Cum ar trebui autoritățile competente să efectueze controale asupra produselor care au fost introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție pentru a asigura conformitatea cu regulamentul?..... 83
- 9.7. Va emite Comisia orientări? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)..... 83
- 9.8. Va emite Comisia orientări specifice produselor de bază? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)..... 84
- 9.9. Care sunt obligațiile de raportare ale operatorilor?..... 84
- 9.10. Ce este Observatorul UE privind defrișările și degradarea pădurilor? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)..... 84
- 9.10.1. Harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020 poate fi utilizată ca sursă fiabilă de informații pentru conformitatea cu Regulamentul UE privind defrișările (EUDR) sau sunt necesare etape și surse de date suplimentare pentru a demonstra conformitatea? (ÎNTREBARE NOUĂ) 85
- 9.10.2. Ce nivel de precizie se poate aștepta de la hărțile spațiale la nivel mondial și național și pot fi ele utilizate ca referință pentru procesele de diligență necesară și de verificare? (ÎNTREBARE NOUĂ) 86
- 9.10.3. Este un produs neconform în mod automat dacă este obținut pe o suprafață desemnată drept pădure pe harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020? (ÎNTREBARE NOUĂ)..... 86
- 9.10.4. Poate utiliza o parte interesată hărțile forestiere naționale împreună cu harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020? (ÎNTREBARE NOUĂ) 87

9.11. Ce constituie un risc ridicat și cât timp poate dura o suspendare?	87
9.12. Care este legătura dintre regulament și Directiva UE privind energia din surse regenerabile? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	87
9.13. Cum se ține seama de statele AELS/SEE în regulament? (ÎNTREBARE NOUĂ) ..	88
10. Sanctiuni.....	89
10.1. Ce înseamnă faptul că sancțiunile stabilite de statele membre ale UE nu aduc atingere obligațiilor statelor membre în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)	89
10.2. Care este nivelul maxim al amenzii?	89
10.3. În ceea ce privește Directiva privind achizițiile publice, este de competența statelor membre ale UE să decidă, la punerea în aplicare a regulamentului, dacă ar trebui să se permită autocorectarea?	89
10.4. În conformitate cu articolul 25 alineatul (3) din EUDR, „[s]tatele membre notifică Comisiei hotărârile definitive pronunțate” și sancțiunile impuse persoanelor juridice. Comisia va publica o listă a acestor hotărâri pe site-ul său web. Această dispoziție se referă la toate deciziile administrative sau la hotărârile judecătorești?	89
10.5. Am tăiat câțiva arbori mici de pe proprietatea mea, unde cresc acum vaci. Intenționez să vând lemnul și carnea vacilor pe o piață locală din UE. Îmi vor fi impuse sancțiuni pentru vânzarea lor deoarece am tăiat arborii? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ) ..	90
10.6. (ÎNTREBARE ELIMINATĂ; informațiile au fost mutate la întrebarea 7.30)	90

1. Trasabilitate

1.1. De ce și cum trebuie operatorii să colecteze coordonatele? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Regulamentul prevede cerința ca operatorii care introduc produse reglementate pe piața UE să colecteze coordonatele geografice ale parcelelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază.

Trasabilitatea până la parcela de teren (și anume cerința de a colecta coordonatele geografice ale parcelelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază) este necesară **pentru a demonstra faptul că nu au avut loc defrișări la locul specific de producție**. Informațiile geografice care leagă produsele de parcela de teren sunt deja utilizate de o parte a sectorului industrial și de o serie de organizații de certificare. Pentru a verifica dacă geolocalizarea produselor de bază și a produselor declarate este legată de defrișări se pot utiliza informații obținute prin teledetecție (fotografii din aer, imagini prin satelit) sau alte informații (de exemplu, fotografii efectuate pe teren cu etichete geografice și mărci temporale asociate).

Coordonatele de geolocalizare trebuie să fie furnizate în declarațiile privind diligența necesară (denumite în continuare „declarațiile privind diligența necesară”) pe care operatorii trebuie să le depună în sistemul de informații înainte de introducerea pe piața UE sau de exportul produselor din UE¹. Prin urmare, acestea reprezintă o parte esențială a regulamentului, care interzice introducerea pe piața UE sau exportul oricărui produs care intră în domeniul de aplicare al regulamentului și ale cărui coordonate de geolocalizare nu au fost colectate și prezentate încă în cadrul unei declarații privind diligența necesară.

Coordonatele de geolocalizare a unei parcele de teren pot fi colectate prin intermediul telefoanelor mobile, al dispozitivelor portabile ale sistemului global de navigație prin satelit (GNSS) și al aplicațiilor digitale larg răspândite și gratuite [de exemplu, sistemele de informații geografice (GIS)]. Acestea nu necesită acoperire în rețea mobilă, ci doar un semnal GNSS solid, precum cele furnizate de Galileo.

În cazul parcelelor de teren mai mari de patru hectare folosite pentru a obține produse de bază altele decât bovinele, geolocalizarea se furnizează utilizând poligoane, și anume puncte de latitudine și longitudine cu șase zecimale pentru a descrie perimetrul fiecărei parcele de teren. Pentru parcelele de teren mai mici de patru hectare, operatorii pot utiliza un poligon sau un singur punct de latitudine și longitudine cu șase zecimale pentru a furniza geolocalizarea. Unitățile în care sunt ținute bovine pot fi descrise printr-un singur punct de geolocalizare.

Trebuie menționat faptul că regulamentul nu impune obligații directe producătorilor din țări terțe (cu excepția cazului în care aceștia introduc direct produse pe piața UE).

---

¹ Funcționarea sistemului de informații este prevăzută în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/3084 al Comisiei – Regulamentul de punere în aplicare – UE – 2024/3084 – RO – EUR-Lex. Informații suplimentare sunt disponibile în capitolul 7 din prezentul document.

Pentru obligațiile operatorilor din aval care nu sunt IMM-uri și ale comercianților care nu sunt IMM-uri, a se vedea întrebarea frecventă 3.4.

1.2. Ar trebui asigurată trasabilitatea tuturor produselor de bază (importate, exportate, comercializate)? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Cerințele privind trasabilitatea se aplică fiecărui lot de produse de bază relevante importate/exportate/comercializate.

Regulamentul prevede ca, înainte de punerea la dispoziție a unui produs relevant sau introducerea sa pe piața UE sau înainte de exportul acestuia, operatorii trebuie să asigure trasabilitatea **fiecărui produs de bază relevant** până la parcela de teren de pe care a fost obținut. Prin urmare, **depunerea declarației privind diligența necesară care include informații de geolocalizare reprezintă o cerință aplicabilă produselor relevante care urmează să fie importate** (regimul vamal „punere în liberă circulație”) și exportate (regimul vamal „export”) și pentru tranzacții pe piața UE. În ceea ce privește exportul, informațiile necesare pot fi furnizate prin trimiterea la declarații privind diligența necesară anterioare în cazul operatorilor din aval care nu sunt IMM-uri (a se vedea întrebarea frecventă 3.4.; pentru IMM-uri în contextul exportului, a se vedea întrebarea frecventă 5.6.1).

1.3. Ce înseamnă aceasta pentru produsele comercializate în vrac sau produsele compuse? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Pentru produsele comercializate în **vrac**, cum ar fi, de pildă, soia sau uleiul de palmier, aceasta înseamnă că operatorul trebuie să asigure identificarea tuturor parcelelor de teren implicate într-un transport și să garanteze că produsele de bază nu sunt amestecate în nicio etapă a procesului cu produse de origine necunoscută sau care provin din zone defrișate sau degradate după data-limită de 31 decembrie 2020.

Pentru produsele **compuse** relevante, cum ar fi mobilierul cu diferite componente din lemn, operatorul trebuie să furnizeze geolocalizarea tuturor parcelelor de teren de pe care a fost obținut produsul de bază relevant (de exemplu, lemnul) utilizat în procesul de fabricație. Acest lucru se poate realiza prin colectarea geolocalizărilor sau prin trimiterea la o declarație privind diligența necesară anterioară care conține geolocalizările tuturor parcelelor de teren. Componentele produselor de bază relevante nu pot fi de origine necunoscută și nu pot proveni din zone defrișate sau degradate după data-limită.

În cazul produselor **compuse** care conțin mai multe produse de bază sau produse relevante diferite (de exemplu, un baton de ciocolată care conține pudră de cacao, unt de cacao și ulei de palmier sau mobilierul din lemn cu componente din piele), operatorul care introduce un astfel de produs pe piața UE sau care exportă un astfel de produs de pe aceasta va trebui să exercite diligența necesară numai în ceea ce privește principalul produs de bază și produsele (derivate) considerate relevante în temeiul EUDR, acesta fiind produsul conținut în coloana din stânga din anexa I. De exemplu, pentru batoanele de ciocolată [codul 1806], produsul de bază relevant legat de acestea este cacaoa. Acest lucru înseamnă că obligația de diligență necesară și cerințele în materie de informare se aplică numai produselor relevante enumerate în coloana din dreapta din anexa I, sub produsul de bază relevant conținut în batonul de

ciocolată sau utilizat la fabricarea acestuia, și anume, în acest caz, pudra de cacao și untul de cacao încadrate la produsul de bază cacao.

1.4. Sunt permise lanțurile de custodie bazate pe bilanțul masic?

Regulamentul prevede cerința de asigurare a trasabilității până la parcela de teren a produselor de bază utilizate în procesul de fabricație a tuturor produselor care intră în domeniul de aplicare.

Lanțurile de custodie bazate pe bilanțul masic care permit amestecarea, în orice etapă a lanțului de aprovizionare, a produselor de bază care nu implică defrișări cu produse de bază de origine necunoscută sau care implică defrișări **nu sunt permise** în temeiul regulamentului, deoarece nu garantează că produsele de bază introduse pe piața UE sau exportate nu implică defrișări. Prin urmare, produsele de bază introduse pe piața UE sau exportate trebuie să fie separate de cele de origine necunoscută sau care implică defrișări în fiecare etapă a lanțului de aprovizionare. Prin urmare, întrucât bilanțul masic este exclus, nu este necesară o conservare completă a identității.

1.5. Ce se întâmplă dacă o parte a unui produs nu este conformă?

În cazul în care o parte a unui produs relevant nu este conformă, **partea neconformă trebuie identificată și separată de restul produsului** înainte ca produsul relevant să fie introdus pe piața UE sau exportat, iar partea respectivă nu poate fi introdusă pe piața UE și nici exportată.

Dacă identificarea și separarea în cauză nu se pot realiza, de exemplu, deoarece produsele neconforme au fost amestecate cu restul produselor, întregul produs relevant este neconform deoarece nu se poate garanta că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 din regulament și, prin urmare, acesta nu poate fi introdus pe piața UE și nici exportat.

De exemplu, dacă produse de bază în vrac au fost amestecate, iar acestea au legătură cu câteva sute de parcele de teren, faptul că una dintre parcelele de teren a fost defrișată după 2020 ar face ca întregul lot relevant să fie neconform.

Cu toate acestea, un produs nu ar fi neconform în cazul în care, în ceea ce privește 100 % din produsele de bază relevante sau produsele relevante introduse pe piața UE, (1) se poate asigura trasabilitatea până la parcela de teren, (2) acestea sunt legale și nu implică defrișări în sensul regulamentului și (3) acestea nu au fost amestecate în niciun moment cu produse de origine necunoscută sau care implică defrișări.

1.6. Care sunt normele pentru terenurile care nu sunt proprietăți imobiliare?

Ce se întâmplă cu terenurile publice sau comunale care nu se încadrează în conceptul de „proprietate imobiliară”?

Regulamentul prevede că produsele de bază introduse pe piața UE sau exportate trebuie să fi fost obținute sau recoltate de pe un teren desemnat ca parcelă de teren. Absența unei cărți funciare sau a unui titlu oficial de proprietate nu ar trebui să împiedice desemnarea unui teren care este utilizat *de facto* ca parcelă de teren (a se vedea mai jos).

1.7. Care este dimensiunea suprafeței (în hectare) care poate fi acoperită de un poligon?

Regulamentul nu prevede un prag fix privind dimensiunea minimă sau maximă a parcelelor de teren, atât timp cât parcela de teren reflectă zona exactă de producție și beneficiază de condiții suficient de omogene pentru a permite o evaluare a nivelului agregat al riscului de defrișare și de degradare a pădurilor asociat cu produsele relevante obținute pe respectivul teren. A se vedea, de asemenea, întrebarea 1 în legătură cu coordonatele geografice pentru parcelele mai mici de 4 ha.

Nu există nicio limită în ceea ce privește suprafața poligoanelor care pot fi importate în sistemul de informații, dar dimensiunea totală a fișierului declarației privind diligența necesară nu poate depăși 25 MB.

1.8. Este necesar ca geolocalizarea să fie asigurată în toate cazurile prin intermediul poligoanelor?

Nu. (Exclusiv) pentru parcelele de teren cu o suprafață mai mică de patru hectare, geolocalizarea poate fi descrisă cu un singur punct de latitudine și longitudine. În cazul bovinelor, nu sunt necesare poligoane, ci doar puncte unice de geolocalizare, în special pentru toate „unitățile” (astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 29 din regulament) în care au fost ținute bovine.

1.9. (ÎNTREBARE ELIMINATĂ; informațiile au fost mutate la întrebarea 7.26)

1.10. Ce se întâmplă în cazul în care registrele funciare sau titlurile de proprietate nu sunt disponibile?

Cum pot operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri să obțină date de geolocalizare în țări în care registrele funciare sunt incomplete și în care este posibil ca fermierii să nu dispună de documente de identitate sau de titluri de proprietate asupra terenurilor lor? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Fermierii pot colecta datele de geolocalizare a parcelelor lor indiferent dacă parcelele respective sunt înscrise sau nu într-o carte funciară sau în lipsa documentelor de identitate sau a titlurilor de proprietate asupra terenurilor lor. Cu excepția cazului în care sunt furnizori direcți ai operatorilor sau operatorii înșiși, nu sunt necesare informații cu caracter personal din partea fermierilor, iar geolocalizarea parcelei utilizate pentru furnizarea de produse de bază pentru introducerea pe piața UE este suficientă.

În ceea ce privește cerința de legalitate legată de dreptul de folosință asupra terenurilor [articolul 2 punctul 40 litera (a) din regulament], regulamentul impune respectarea legislației naționale relevante. În cazul în care legislația națională (care este posibil să nu prevadă existența unui registru funciar și obligația ca unii fermieri să posede documente de identitate) le permite fermierilor să își vândă în mod legal produsul, acest lucru ar însemna, de asemenea, că operatorii (sau comercianții care nu sunt IMM-uri) ar respecta cerința de legalitate atunci când se aprovizionează de la fermierii respectivi. În cazul în care deținerea unui titlu de proprietate asupra terenurilor nu este necesară în temeiul dreptului intern pentru a obține și a comercializa produse agricole, acest lucru nu este necesar în temeiul regulamentului. Cu

toate acestea, operatorii (sau comercianții care nu sunt IMM-uri) ar trebui să se asigure că nu există niciun risc de ilegalitate în lanțurile lor de aprovizionare, și anume că se respectă legile relevante aplicabile în țara de producție.

În prezent, operatorii (sau comercianții care nu sunt IMM-uri) utilizează deja mai multe mijloace diferite pentru a colecta informațiile privind legalitatea (și de geolocalizare): unii dintre ei recurg la identificarea directă a furnizorilor lor, în timp ce alții se bazează pe intermediari, cum ar fi cooperativele, organismele de certificare, sistemele naționale de trasabilitate sau alte întreprinderi. Operatorii (sau comercianții care nu sunt IMM-uri) sunt responsabili din punct de vedere juridic pentru a se asigura că informațiile de geolocalizare și privind legalitatea sunt corecte, indiferent de mijloacele sau intermediarii de care se folosesc pentru a colecta informațiile respective.

1.11. Un operator poate utiliza datele de geolocalizare ale producătorului?

Da, dar operatorul este cel care răspunde în ultimă instanță pentru exactitatea acestora, iar nu producătorul care le furnizează. Regulamentul nu se aplică producătorilor care nu introduc direct produse pe piața Uniunii Europene (și, prin urmare, nu se încadrează în definiția operatorilor și a comercianților).

Într-un astfel de caz, operatorul va trebui să se asigure că zona în care a fost obținut produsul de bază relevant este cartografiată corect și că geolocalizarea corespunde parcelei de teren respective. Printre măsurile pe care le poate utiliza operatorul se numără sprijinul acordat furnizorilor pentru a îndeplini cerințele prezentului regulament, în special pentru micii fermieri, prin consolidarea capacităților și alte investiții.

1.12. Operatorii ar trebui să verifice geolocalizarea? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Operatorii **trebuie să verifice și să fie în măsură să demonstreze că geolocalizarea este corectă.**

Asigurarea corectitudinii și a preciziei informațiilor de geolocalizare reprezintă un aspect esențial al responsabilităților pe care operatorii trebuie să le îndeplinească. Furnizarea unor date de geolocalizare incorecte ar constitui o încălcare a obligațiilor operatorilor prevăzute în regulament.

1.13. Ar trebui să se repete diligența necesară pentru produse de pe același teren? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

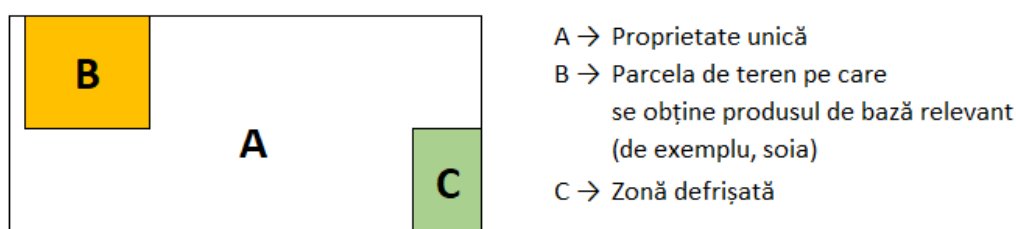
Obligația privind informațiile de geolocalizare care trebuie indicate în declarațiile privind diligența necesară prin intermediul sistemului de informații este legată de fiecare produs relevant. Prin urmare, operatorii (sau comercianții care nu sunt IMM-uri) vor trebui să indice aceste informații de fiecare dată când intenționează să introducă, să pună la dispoziție pe piața UE sau să exporte un produs relevant. Diligența necesară trebuie repetată (și anume actualizată) pentru fiecare produs relevant, inclusiv prin furnizarea coordonatelor de geolocalizare în consecință. **Informațiile necesare pot fi furnizate prin trimiterea la declarații privind diligența necesară anterioare** după ce s-a stabilit că s-a exercitat diligența necesară în amonte (a se vedea întrebare frecventă nr. 3.4.).

1.14. Poate un poligon să acopere mai multe parcele de teren?

Poligoanele trebuie utilizate pentru a descrie perimetrul parcelelor de teren de pe care a fost obținut produsul de bază. **Fiecare poligon ar trebui să indice o singură parcelă de teren, contiguă sau nu.** În cazul în care produsele relevante sunt fabricate din produse de bază de pe mai multe parcele de teren, trebuie furnizate mai multe poligoane într-o singură declarație privind diligența necesară. Un poligon nu poate fi utilizat pentru a descrie perimetrul unei suprafețe de teren care ar putea include parcele de teren numai în unele părți ale acesteia.

1.15. Ce se întâmplă în cazul în care un produs de bază relevant este obținut pe o parcelă de teren din cadrul unei singure proprietăți imobiliare care include și alte parcele de teren?

Situația poate fi descrisă cel mai bine cu următoarea ilustrație.

i) Dacă produsul de bază relevant (soia, în exemplul propus) este obținut din zona B, ce geolocalizare ar trebui furnizată?

Pe baza definiției parcelei de teren („terenul din cadrul unei singure proprietăți imobiliare”), operatorul ar trebui să furnizeze numai geolocalizarea parcelei de teren de pe care este obținut produsul de bază relevant (zona B, în exemplul propus).

ii) Ce se întâmplă dacă defrișările din zona C sunt legale și au loc după data-limită?

- în cazul în care nu se obține niciun produs de bază relevant în zona C, defrișările din zona C nu afectează conformitatea soiei obținute în zona B;
- în cazul în care un alt produs de bază relevant (de exemplu, bovinele) este obținut în zona C, atunci bovinele nu sunt conforme (implică defrișări), dar soia din zona B este, în principiu, conformă;
- în cazul în care același produs de bază este obținut în zonele B și C (soia), operatorul va trebui să atingă un nivel de risc neglijabil, ținând seama în special de riscul ridicat de amestecare a produselor în cadrul unei singure proprietăți [articolul 10 alineatul (2) litera (j)].

iii) Ce se întâmplă dacă statutul juridic al proprietății imobiliare A este afectat de ilegalitate în sensul regulamentului (de exemplu, dacă există defrișări ilegale în zona C)? Este afectată soia obținută în zona B?

Soia obținută în zona B nu este legală și, prin urmare, nu este conformă, deoarece statutul juridic al zonei de producție (deci nu parcela de teren, ci întreaga proprietate, în conformitate cu articolul 2 punctul 40) nu respectă legislația relevantă a țării de producție.

1.16. Poligoanele ar trebui furnizate prin intermediul unei circumferințe?

Nu există nici obligația, nici posibilitatea de a furniza informații privind parcela de teren prin intermediul unei circumferințe. **Pentru parcelele de teren de peste patru hectare** (folosite pentru a obține produsele de bază relevante altele decât bovinele), geolocalizarea trebuie furnizată utilizând poligoane (nu un punct central unic cu o circumferință) cu suficiente puncte de latitudine și longitudine pentru a descrie perimetrul fiecărei parcele de teren.

1.17. Cum ar trebui declarat locul de producție al mărfurilor mixte? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Operatorul trebuie să declare locul de producție al tuturor mărfurilor expediate efectiv către UE.

De exemplu, dacă mărfurile conforme din mai multe locuri de producție se găsesc în același siloz, în aceeași stivă sau grămadă sau în același rezervor etc., iar unele dintre aceste mărfuri sunt introduse pe piața UE:

- locul de producție declarat ar trebui **să includă locul de producție al tuturor mărfurilor care au intrat în siloz de la ultima golire a acestuia** (și, prin urmare, ar putea fi incluse în transport);
- în cazul în care silozurile nu sunt golite în mod regulat, operatorul ar trebui să declare locul de producție al tuturor mărfurilor care au intrat în siloz într-o perioadă care să garanteze că în cursul procesului nu interferează mărfuri de la un loc de producție necunoscut. De exemplu, atunci când se descarcă o parte a mărfurilor depozitate în siloz, acest lucru ar putea fi realizat în condiții de siguranță prin declararea geolocalizării tuturor mărfurilor anterioare care au intrat în siloz până la minimum 200 % din capacitatea silozului, cu condiția ca silozul să funcționeze în sistemul de tipul „primul intrat, primul ieșit” sau într-un sistem echivalent care să asigure epuizarea cronologică a materiilor prime în ordinea intrării lor. Această abordare se aplică produselor de bază sau produselor relevante depozitate în stive, rezervoare etc. și tuturor prelucrărilor continue. Alte abordări sunt posibile pentru sistemul de tipul „primul intrat, primul ieșit”, precum și pentru alte sisteme de depozitare, atât timp cât se asigură faptul că mărfurile dintr-un loc de producție necunoscut sau care nu sunt conforme cu EUDR nu sunt amestecate în cadrul procesului;
- declararea locului de producție a unei cantități x de mărfuri care au intrat în siloz, unde x este cantitatea introdusă în UE, **nu este permisă** în temeiul regulamentului, deoarece ar încălca interdicția prevăzută în regulament de a se introduce produse de origine necunoscută pe piața Uniunii.

Acest lucru nu aduce atingere dispozițiilor tranzitorii descrise în secțiunea 9.

1.18. În ce circumstanțe pot operatorii să declare, într-o declarație privind diligența necesară, mai multe parcele de teren decât cele vizate efectiv de obținerea produsului specific introdus pe piață? Care sunt implicațiile unei „declarații în exces”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Esența regulamentului impune o corespondență între produsele de bază/produsele introduse pe piață și parcelele de teren pe care sunt obținute efectiv (prin urmare, regulamentul se bazează pe principiul trasabilității stricte, în baza căruia operatorii trebuie să colecteze coordonatele precise de geolocalizare corespunzătoare parcelelor de teren de producție). Cu toate acestea, în circumstanțe specifice, un operator poate furniza coordonate de geolocalizare pentru un număr limitat de parcele de teren mai mare decât numărul celor de pe care s-au obținut produsele de bază:

Operatorii pot declara „în exces” numai în situațiile în care se asigură trasabilitatea deplină a unui produs de bază în vrac până la parcela de teren, iar acesta nu este amestecat cu produse de bază de origine necunoscută sau cu produse de bază neconforme. Atunci când un astfel de produs de bază în vrac este amestecat de-a lungul procesului logistic sau de producție, de exemplu în silozuri pentru depozitare, la bordul navelor de transport sau în fabrici în timpul procesului de producție, operatorul poate recurge la o declarație în exces dacă și atunci când numai o parte din întregul produs este introdusă pe piață. Operatorii au obligația de a obține date de trasabilitate cât mai detaliate posibil.

Se poate declara în exces, de asemenea, în cazul rotației culturilor pe o serie de parcele de teren agricol dintr-o fermă, unde, de exemplu, soia se obține în fiecare an într-o altă parte a suprafeței totale de teren arabil a fermei.

În cazul în care operatorul declară „în exces” în declarația privind diligența necesară, acesta își asumă întreaga responsabilitate pentru conformitatea tuturor parcelelor de teren pentru care se furnizează geolocalizarea, indiferent dacă astfel de parcele de teren sunt sau nu vizate de obținerea de produse de bază/de produse introduse în cele din urmă pe piață. În cazul în care o parcelă de teren „geolocalizată” din declarația privind diligența necesară nu este conformă, întregul set de parcele de teren „geolocalizate” este neconform. În aceste cazuri, operatorul care declară parcelele de teren în exces trebuie, de asemenea, să exercite pe deplin diligența necesară în conformitate cu obligațiile prevăzute în EUDR pentru toate parcelele de teren declarate (inclusiv pentru cele în exces) și trebuie să furnizeze dovezi că (1) riscul de neconformitate (în ceea ce privește cerința privind absența defrișărilor și cerința privind legalitatea) a fost evaluat în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din EUDR pentru toate parcelele de teren, că, (2) în cadrul unei astfel de evaluări, operatorul a ținut seama în special de criteriile de la literele (i) și (j) de la articolul 10 din EUDR și că, (3) un astfel de risc este neglijabil pentru toate parcelele de teren. Mai detaliat, operatorul trebuie să aibă în vedere existența unui risc în cazul în care crearea conexiunii dintre produsele relevante și parcelele de teren pe care au fost obținute produsele de bază relevante este dificilă în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (i) din EUDR și, de asemenea, dacă riscul de eludare a regulamentului sau de amestecare cu produse relevante de origine necunoscută nu este neglijabil în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (j) din EUDR. Operatorul

trebuie să reducă aceste riscuri la un nivel neglijabil înainte de a introduce sau de a pune la dispoziție astfel de produse pe piață sau de a le exporta.

Fără a aduce atingere scenariilor menționate mai sus, practicile de trasabilitate care urmăresc declararea unei cantități excesive de terenuri (de exemplu, la nivel regional sau național) nu sunt, în general, conforme cu normele prezentului regulament. Astfel de practici nu ar permite operatorilor să își respecte obligațiile de bază privind diligența necesară, în special atenuarea riscului de eludare (și anume nu este posibil să se exercite diligența necesară în conformitate cu articolul 8 din regulament pentru o întreagă țară). De asemenea, aceasta ar împiedica activitatea autorităților competente din statele membre ale UE, făcând dificilă (sau chiar imposibilă) respectarea obligațiilor acestora de efectuare a controalelor în conformitate cu articolul 16.

1.19. Cum va permite geolocalizarea verificarea în practică a aspectelor declarate? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Cum va permite geolocalizarea verificarea în practică a validității unei afirmații privind absența defrișărilor? Se aliniază hărțile de poziționare aferente navigației prin satelit la harta defrișărilor? Vor exista hărți de referință cu zonele forestiere sau zonele în care au avut loc acțiuni de defrișare și degradare a pădurilor? Ce se întâmplă dacă nu este disponibilă geolocalizarea fermelor, a plantațiilor sau a concesiunilor?

Este responsabilitatea operatorului să colecteze coordonatele de geolocalizare ale parcelelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază. În cazul în care operatorul nu poate colecta informațiile de geolocalizare aferente tuturor parcelelor de teren care contribuie la un produs relevant, în conformitate cu articolul 3 din regulament, acesta nu ar trebui să introducă produsul respectiv pe piața UE și nici să exporte produsul respectiv.

1.20. Operatorii (și comercianții care nu sunt IMM-uri) și autoritățile de aplicare a legii ar putea compara coordonatele de geolocalizare cu imaginile prin satelit sau cu hărțile suprafețelor împădurite pentru a evalua dacă produsele îndeplinesc cerința privind absența defrișărilor prevăzută de regulament. Cum va verifica UE validitatea respectării cerinței de evitare a defrișărilor?

Autoritățile competente ale statele membre ale UE (AC SMUE) ar trebui să efectueze controale pentru a stabili că produsele de bază și produsele relevante care au fost sau sunt destinate a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața UE sau exportate provin de pe parcele de teren care nu implică defrișări și au fost obținute în mod legal (în conformitate cu articolul 16 din regulament). Aceasta include efectuarea de controale cu privire la validitatea declarațiilor privind diligența necesară și la conformitatea generală a operatorilor și a comercianților cu dispozițiile regulamentului.

Pentru mai multe informații cu privire la domeniul de aplicare al obligațiilor AC SMUE, vă rugăm să consultați articolele 18 și 19 din regulament.

1.21. Ce tip de controale pot efectua autoritățile competente ale statelor membre ale UE în țări terțe în cazul în care un produs este considerat potențial neconform cu EUDR?

Autoritățile competente pot efectua audituri pe teren în țări terțe în temeiul articolului 18 alineatul (2) litera (e) din regulament, cu condiția ca astfel de țări terțe să accepte, prin cooperarea cu autoritățile administrative ale țărilor terțe respective.

Trebuie reținut că regulamentul nu impune autorităților competente ale statelor membre ale UE să consulte țările producătoare în cazul în care un produs este evaluat ca fiind „potențial neconform” sau „neconform”.

1.22. Autoritățile competente vor utiliza definițiile din regulament?

În contextul punerii în aplicare a prezentului regulament, autoritățile competente ale statele membre ale UE **vor utiliza definițiile prevăzute la articolul 2 din regulament.**

Un regulament este un act legislativ cu caracter obligatoriu în UE. Acesta trebuie aplicat în mod armonizat în integralitatea sa în cele 27 de state membre ale UE.

1.23. Ce este trasabilitatea lanțului de aprovizionare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Informațiile, documentele și datele pe care operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri, după caz, trebuie să le colecteze și să le păstreze timp de cinci ani pentru a demonstra respectarea regulamentului sunt enumerate la articolul 9 și în anexa II, precum și la articolul 2 punctul 28 în ceea ce privește datele legate de geolocalizare.

Operatorii ar trebui să exercite diligența necesară în ceea ce privește toate produsele relevante furnizate de fiecare furnizor în parte. Prin urmare, aceștia ar trebui să instituie un sistem, due diligence, care să includă colectarea informațiilor, a datelor și a documentelor necesare pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 9, măsurile de evaluare a riscurilor menționate la articolul 10 și măsurile de atenuare a riscurilor menționate la articolul 11 din regulament. Cerințele privind instituirea și întreținerea sistemelor due diligence, raportarea și păstrarea evidențelor sunt menționate la articolul 12 din regulament. Operatorii vor trebui să comunice operatorilor și comercianților din avalul lanțului de aprovizionare toate informațiile necesare pentru a demonstra că s-a exercitat diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) din EUDR.

Operatorii și comercianții din avalul lanțului de aprovizionare care primesc astfel de informații își pot baza propria diligență necesară pe informațiile primite, dar faptul că un alt operator sau comerciant din avalul lanțului valoric a exercitat diligența necesară nu înlătură în niciun caz aplicarea propriilor obligații. Pentru obligațiile operatorilor din aval care nu sunt IMM-uri și ale comercianților care nu sunt IMM-uri, a se vedea întrebarea frecventă 3.4.

Operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri trebuie să se asigure că informațiile privind trasabilitatea pe care le furnizează autorităților de aplicare a legii din statele membre prin intermediul declarației privind diligența necesară transmise prin sistemul de informații sunt corecte.

Sistemul de informații va fi dezvoltat și va funcționa în conformitate cu dispozițiile relevante privind protecția datelor. În plus, **sistemul va include măsuri de securitate care vor asigura integritatea și confidențialitatea informațiilor partajate.**

1.24. Ce presupune trasabilitatea produselor provenite din mai multe țări?

Operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri trebuie să se asigure că informațiile necesare privind trasabilitatea pe care le furnizează autorităților competente din statele membre sunt corecte, **indiferent de lungimea sau complexitatea lanțurilor lor de aprovizionare.**

Informațiile privind trasabilitatea pot fi adăugate de-a lungul lanțurilor de aprovizionare. De exemplu, un transport mare, în vrac, de soia care a fost obținută de pe mai multe sute de parcele de teren din mai multe țări ar trebui să fie asociat cu o declarație privind diligența necesară care să includă toate țările de producție relevante și informațiile de geolocalizare pentru fiecare parcelă de teren din toate aceste țări care au contribuit la transport.

1.25. Ce înseamnă „data sau intervalul de timp corespunzător producției”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Operatorii trebuie să colecteze informații privind data sau intervalul de timp corespunzător producției în temeiul obligațiilor prevăzute la articolul 9 din regulament. Aceste informații sunt necesare pentru a stabili dacă produsul relevant nu implică defrișări. Prin urmare, acestea se aplică produselor de bază vizate de regulament care sunt introduse pe piața UE sau celor care au servit la fabricarea produselor relevante care intră sub incidența regulamentului.

Pentru alte produse de bază decât bovinele, data producției se referă la data recoltării produselor de bază, iar intervalul de timp corespunzător producției se referă la perioada/durata procesului de producție (de exemplu, în cazul lemnului, „intervalul de timp corespunzător producției” s-ar referi la durata operațiunilor de recoltare relevante). Data producției și intervalul de timp corespunzător producției ar trebui să fie legate de parcelele de teren desemnate.

În cazul în care nu sunt disponibile informații mai precise ca urmare a caracteristicilor specifice ale producției, ar putea fi utilizate anul agricol și/sau sezonul de recoltare.

Pentru produsele relevante din produsul de bază „bovine”, intervalul de timp corespunzător producției se referă la durata de viață a animalelor de la momentul nașterii bovinelor până la momentul sacrificării. În cazul în care bovinele vii (cod SA 0102 21, 0102 29) sunt introduse pe piața UE (de exemplu, prin importul sau prin prima vânzare a unei vaci după nașterea acesteia în UE), toate geolocalizările până la prima introducere pe piața UE vor trebui colectate și prezentate împreună cu declarația privind diligența necesară. În cazul în care bovinele vii sunt ulterior puse la dispoziție pe piața UE, comercianții care nu sunt IMM-uri vor fi obligați să colecteze și să adauge toate geolocalizările suplimentare ale unităților în care au fost ținute bovinele după prima introducere pe piața UE [a se vedea articolul 9 alineatul (1) litera (d) din regulament]. Comercianții care sunt IMM-uri nu vor trebui să își adauge geolocalizările și nici să emită noi declarații privind diligența necesară, însă ar trebui să păstreze informațiile referitoare la produsele relevante pe care intenționează să le pună la

dispoziție pe piață timp de cel puțin cinci ani, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatele (3) și (4).

Trebuie reținut că, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din regulament și cu definiția termenului „obținut” de la articolul 2 punctul 14, EUDR nu se aplică bovinelor și produselor derivate din bovine în cazul în care bovinele s-au născut înainte de intrarea în vigoare a regulamentului, și anume înainte de 29 iunie 2023.

1.26. Ce presupune trasabilitatea în cazul bovinelor? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Este suficientă furnizarea informațiilor de geolocalizare a terenului pe care s-a născut vițelul? Este posibil ca unele bovine să fie mutate în unul sau mai multe locuri înainte de sacrificare.

Operatorii (sau comercianții care nu sunt IMM-uri) care introduc pe piața UE produse provenite de la bovine trebuie să furnizeze geolocalizarea tuturor unităților asociate creșterii bovinelor sau să facă trimitere la o declarație privind diligența necesară care conține geolocalizările acestora, care să includă locul nașterii, fermele în care au fost hrănite, terenurile de pășunat și abatoarele în cazul în care bovinele sunt ținute în această unitate (însă numai geolocalizarea corespunzătoare unui punct de latitudine și unui punct de longitudine și nu poligoanelor este necesară pentru fiecare dintre aceste „unități”).

1.26.1 Cum ar trebui operatorii să își îndeplinească obligațiile legate de „hrana pentru animale”? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În conformitate cu considerentul 39 din regulament, operatorii care introduc sau pun la dispoziție pe piață sau exportă produse relevante care au fost fabricate folosind bovine ar trebui să se asigure, în cadrul procesului lor privind sistemul lor due diligence, că hrana pentru animale nu implică defrișări. Cu toate acestea, nu ar trebui să se solicite informații privind geolocalizarea hranei propriu-zise pentru animale.

Ținând seama de faptul că EUDR impune cerințe pentru produsele relevante, hrana pentru animale este relevantă în temeiul EUDR numai dacă o astfel de hrană este un produs relevant la momentul hrănirii (de exemplu, codul SA 1208 10 – Făină și pudră din boabe de soia).

Trebuie depusă o declarație privind diligența necesară pentru hrana pentru animale inclusă în anexa I numai atunci când este introdusă sau pusă la dispoziție pe piață sau exportată ca produs de sine stătător.

În cazul în care hrana pentru animale a făcut deja obiectul diligenței necesare într-o etapă anterioară a lanțului de aprovizionare, exercitarea diligenței necesare în ceea ce privește bovinele și produsele derivate relevante poate include facturi relevante, numere de referință ale declarațiilor relevante privind diligența necesară sau orice altă documentație relevantă ca dovadă a faptului că hrana pentru animale nu implică defrișări. Dovezile pot fi solicitate de autoritățile competente în cursul unei investigații în cazul în care autoritățile respective obțin sau acestora li se aduc la cunoștință informații relevante, inclusiv informații bazate pe suspiciuni motivate prezentate de terți cu privire la riscul ca hrana pentru animale să nu fie în

conformitate cu EUDR. Dovezile ar trebui să acopere durata de viață a animalelor, în limita a maximum cinci ani.

1.27. Ce se întâmplă dacă furnizorii din amonte nu furnizează informațiile necesare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În cazul în care un operator sau un comerciant care introduce sau pune la dispoziție un produs de bază pe piața UE sau exportă acest produs nu este în măsură să obțină de la furnizorii săi informațiile prevăzute de regulament, acesta trebuie să se abțină de la introducerea sau punerea la dispoziție a produselor relevante pe piața UE sau de la exportul acestora din UE, deoarece acest lucru ar duce la o încălcare a regulamentului.

1.28. Ar trebui furnizate coordonate pentru terenurile din țările clasificate ca prezentând un risc scăzut?

Cerința de trasabilitate prin intermediul geolocalizării se aplică **fără excepții**. De asemenea, operatorii trebuie să evalueze complexitatea lanțului de aprovizionare relevant și riscul de eludare a regulamentului, precum și riscul de amestecare cu produse de origine necunoscută sau originare din țări cu risc ridicat sau cu risc standard sau din părți ale acestora (articolul 13 din regulament). În cazul în care operatorul obține sau acestuia i se aduce la cunoștință orice informație relevantă care ar indica un risc ca produsele relevante să nu respecte regulamentul sau ca regulamentul să fie eludat, operatorul trebuie să îndeplinească toate obligațiile prevăzute la articolele 10 și 11 din regulament și trebuie să comunice imediat autorității competente orice informație relevantă.

1.29. Cerința de legalitate se aplică terenurilor care nu implică defrișări?

Produsele de bază relevante nu pot fi puse la dispoziție pe piața UE sau exportate din UE decât dacă au fost obținute în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție în temeiul articolului 3 litera (b) din regulament (așa-numita „cerință de legalitate”).

Obligațiile prevăzute la articolul 3 sunt cumulative, ceea ce înseamnă că toate trebuie îndeplinite: (1) **cerința de legalitate [articolul 3 litera (b)]**, (2) **cerința privind absența defrișărilor** [articolul 3 litera (a)] și (3) cerința ca produsele de bază sau produsele să facă obiectul unei declarații privind diligența necesară [articolul 3 litera (c) din regulament].

1.29.1 În ce cazuri legislația poate fi considerată relevantă chiar și atunci când nu este legată de obiectivele EUDR de stopare a defrișărilor și a degradării pădurilor? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Astfel cum se prevede în partea introductivă a definiției de la articolul 2 punctul 40 din EUDR, legislația este relevantă dacă se referă la statutul juridic al zonei de producție, adică atunci când reglementările afectează sau influențează în mod specific statutul juridic al zonei în care au fost obținute produsele de bază.

Articolul 2 punctul 40 din EUDR precizează, de asemenea, că aceasta poate include, printre altele, reglementările comerciale și vamale. Astfel de reglementări, care, prin natura lor, nu se referă la statutul juridic al zonei de producție, pot fi, de asemenea, relevante dacă se referă în mod specific la sectoarele relevante ale producției agricole sau de lemn – acest lucru s-ar

putea întâmpla, de exemplu, în cazul în care trebuie furnizate documente agricole sau forestiere specifice la vamă sau ca parte a reglementărilor comerciale ale țării de producție.

1.29.2 Un produs este recoltat în țara A și transportat în țara B în vederea prelucrării ulterioare (de exemplu, boabele de cacao din țara A sunt prelucrate în pudră de cacao în țara B) înainte ca pudra de cacao să fie introdusă pe piața UE în țara C. Legislațiile aplicabile din ce țară sunt relevante? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În exemplul dat, țara A este țara de producție, ceea ce înseamnă că cerința de legalitate vizează numai reglementările care sunt aplicabile în țara A.

1.30. Există obligații legale pentru țările din afara UE?

Nu există obligații legale aplicabile țărilor din afara UE. Prezentul regulament stabilește obligații pentru operatori și comercianți (astfel cum sunt definiți în capitolul 2 din regulament), precum și pentru statele membre ale UE și autoritățile lor competente (a se vedea capitolul 3 din regulament).

Cu toate acestea, multe țări din întreaga lume au luat măsuri pentru a consolida lanțurile de aprovizionare care nu implică defrișări și sistemele publice de trasabilitate a produselor de bază relevante etc., facilitând astfel sarcinile întreprinderilor în temeiul prezentului regulament. Acest lucru este binevenit, deoarece astfel de evoluții pot ajuta în mare măsură operatorii și comercianții să își respecte obligațiile.

1.31. Cum pot producătorii să partajeze datele de geolocalizare atunci când anumite guverne interzic partajarea unor astfel de date? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Una dintre cerințele de bază pentru operatori în temeiul prezentului regulament este de a colecta informații de geolocalizare privind parcela (parcelele) de teren de pe care au fost obținute produsele de bază și produsele introduse pe piața UE sau exportate de pe piața UE [articolul 9 alineatul (1) litera (d) din regulament]. Operatorii nu se pot baza pe existența legislațiilor naționale care interzic schimbul de astfel de date (publice) cu operatorii și comercianții pentru a fi scutiți de obligația de a colecta și de a încărca datele respective în sistemul de informații. Operatorii trebuie să prezinte informațiile de geolocalizare ca parte a obligațiilor lor; în caz contrar, atunci când fac trimitere la declarații privind diligența necesară anterioare, operatorii și comercianții nu pot respecta cerințele privind diligența necesară în conformitate cu articolul 8 și, prin urmare, nu pot introduce sau pune la dispoziție produse relevante pe piața UE sau exporta astfel de produse de pe piața UE.

oooo

2. Domeniul de aplicare

2.1. Ce produse intră sub incidența regulamentului?

Regulamentul se aplică numai produselor enumerate în anexa I. Produsele care nu sunt incluse în anexa I nu fac obiectul cerințelor regulamentului, chiar dacă acestea conțin produse de bază relevante care intră în domeniul de aplicare al regulamentului. De exemplu, săpunul nu intră sub incidența regulamentului, chiar dacă acesta conține ulei de palmier.

De asemenea, produsele cu un cod SA care nu sunt incluse în anexa I, dar care ar putea include componente sau elemente derivate din produsele de bază vizate de regulament, cum ar fi automobilele cu scaune din piele sau anvelopele din cauciuc natural, nu fac obiectul cerințelor regulamentului.

NB: regulamentul prevede că lista produselor relevante și descrierile produselor pot fi modificate de Comisie prin intermediul unui act delegat. În plus, Comisia va evalua necesitatea și fezabilitatea prezentării unei propuneri legislative Parlamentului European și Consiliului privind extinderea domeniului de aplicare al regulamentului la alte produse de bază, pe baza unei evaluări a impactului aferente produselor de bază relevante asupra defrișărilor și a degradării pădurilor. Prima revizuire a produselor de bază vizate trebuie să aibă loc în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a regulamentului.

2.2. Care este situația produselor enumerate care nu conțin produse de bază enumerate? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

	... care este fabricat din produsul de bază enumerat în coloana din stânga corespunzătoare din anexa I	...care <u>nu</u> este fabricat dintr-un produs de bază enumerat în coloana din stânga corespunzătoare din anexa I
Produsul relevant enumerat în anexa I...	Face obiectul regulamentului (EUDR)	<u>Nu</u> face obiectul regulamentului
Alt produs care <u>nu</u> este enumerat în anexa I...	<u>Nu</u> face obiectul regulamentului	<u>Nu</u> face obiectul regulamentului

Produsele incluse în anexa I care nu conțin sau nu sunt fabricate din produsele de bază enumerate în coloana din stânga corespunzătoare din anexa I nu intră sub incidența regulamentului.

Particula „ex” înainte de codul SA al produselor din anexa I înseamnă că produsul descris în anexă este un „extract” din toate produsele care pot fi clasificate la codul SA. De exemplu, codul 9401 ar putea include scaune fabricate din materii prime altele decât lemnul, însă numai scaunele din lemn fac obiectul cerințelor regulamentului. În mod similar, codul SA 0201 vizează „Carnea de **bovine**, proaspătă sau refrigerată”, în timp ce codul ex 0201 din anexa I la regulament se referă numai la „Carnea de **vită**, proaspătă sau refrigerată”, adică bovinele din

genul *Bos* și subgenurile *Bos*, *Bibos*, *Novibos* și *Poephagus*, însă carnea de bizon (genul *Bison*) sau de bivol (genul *Syncerus*) **nu** intră sub incidența regulamentului.

În cazul în care produsul relevant, de exemplu „ex 4011 Anvelope pneumatice noi, din cauciuc” este fabricat dintr-un amestec de cauciuc sintetic și natural, operatorul (sau comerciantul care nu este IMM) trebuie să exercite diligența necesară numai pentru ingredientul din cauciuc natural.

2.3. Regulamentul se aplică indiferent de cantitate sau valoare?

Nu există un volum sau o valoare-limită pentru un produs de bază relevant sau pentru un produs relevant, inclusiv în cadrul produselor prelucrate, sub care regulamentul nu ar mai fi aplicabil.

Operatorii și comercianții care introduc sau pun la dispoziție pe piața UE sau exportă un produs relevant inclus în anexa I, indiferent de cantitate, fac obiectul obligațiilor prevăzute de regulament.

2.4. Care este situația produselor de bază obținute în UE? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Produsele de bază obținute în interiorul UE **sunt supuse aceluiași cerințe precum produsele de bază obținute în afara UE**. Regulamentul se aplică produselor enumerate în anexa I, indiferent dacă sunt obținute sau fabricate în UE sau importate.

De exemplu, în cazul în care o întreprindere din UE produce ciocolată (codul 1806, care este inclus în anexa I), aceasta va fi considerată operator din aval supus obligațiilor prevăzute în regulament, chiar dacă pudra de cacao utilizată în ciocolată a fost deja introdusă pe piața UE și a îndeplinit cerințele privind diligența necesară (a se vedea, de asemenea, întrebările frecvente 3.4. și 3.5. privind operatorii din aval).

2.5. Cum se aplică regulamentul lemnului și hârtiei utilizate pentru ambalaje? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

De exemplu, în cazul în care un producător vinde ambalaje, cum ar fi paleții, producătorilor (utilizate pentru protecția produsului finit, nu pentru a fi vândute ca produs finit consumatorilor), textul **„alte materiale decât cele de ambalaj, utilizate exclusiv ca ambalaj pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus pe piață”** din anexa I ar trebui înțeles după cum urmează:

Dacă oricare dintre ambalajele în cauză este introdus pe piața UE sau exportat ca produs de sine stătător (și anume ca ambalaj independent) și nu doar pentru a fi utilizat ca ambalaj pentru un alt produs, acesta intră sub incidența regulamentului și, prin urmare, se aplică cerințele privind diligența necesară.

Dacă ambalajul, conform clasificării de la codul SA 4415 sau alt cod SA, de exemplu codul SA 48, este utilizat pentru „suportul, protecția sau transportul” unui alt produs, acesta nu intră sub incidența regulamentului.

Materialele de ambalare utilizate exclusiv ca materiale de ambalare pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus pe piața UE nu sunt produse relevante în sensul anexei I la regulament, indiferent de codul SA la care se încadrează. Faptul că materialul de ambalare este menționat pe factură alături de produsul transportat este irelevant; este mai degrabă determinant dacă ambalajul ar fi clasificat împreună sau separat într-un scenariu de import sau de export [a se vedea regula 5 litera (b) din Regulile generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate]. Potrivit regulii 5 litera (b), materialele de ambalare și containerele de ambalare care conțin mărfuri se clasifică împreună cu acestea din urmă atunci când fac parte din categoria celor utilizate în mod obișnuit pentru acest tip de mărfuri. În cazul în care ambalajul este sau ar fi clasificat împreună cu produsul transportat, se poate considera că acesta este utilizat exclusiv ca material de ambalare pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus sau pus la dispoziție pe piața UE sau exportat de pe aceasta.

Într-un proiect de act delegat prezentat de Comisie, se propune ca manualele de utilizare, broșurile de informare, cataloagele, materialele de marketing, precum și etichetele care însoțesc alte produse să intre, de asemenea, sub incidența acestei derogări, cu excepția cazului în care sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață sau exportate ca produse de sine stătătoare.

2.6. Returnarea unui ambalaj gol relevant de către comerciantul cu amănuntul furnizorului său ar fi considerată „punere la dispoziție pe piața UE” atunci când ambalajul în cauză a fost introdus pe piața UE ca produs de sine stătător (și anume ca ambalaj independent) înainte de returnare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Atât timp cât ambalajul în cauză, cum ar fi, de exemplu, un palet, este introdus sau pus la dispoziție pe piață sau exportat mai degrabă ca produs de sine stătător (și anume ca ambalaj independent) decât ca ambalaj pentru un alt produs, acesta intră sub incidența regulamentului și, prin urmare, se aplică cerințele relevante privind diligența necesară (a se vedea întrebarea de mai sus). Acest lucru ar trebui să se aplice atât timp cât ambalajul în cauză este utilizat în scopuri comerciale ca produs de sine stătător.

Cu toate acestea, odată ce ambalajul în cauză devine un material de ambalare utilizat exclusiv ca material de ambalare pentru suportul, protecția sau transportul unui produs, acesta nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului. Aceasta înseamnă că vânzarea sau închirierea de materiale de ambalare uzate către alte întreprinderi nu face obiectul EUDR. În mod similar, materialul de ambalare gol utilizat deja pentru prima dată pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs, de exemplu atunci când este comercializat în cadrul unui sistem de schimb în buclă închisă (și anume paleții sunt transferați de la o întreprindere la alta pentru a fi reutilizați pentru transport) nu intră sub incidența regulamentului. Pentru informații suplimentare privind închirierea produselor, a se vedea întrebarea frecventă 2.14.

În cazul în care ambalajul care a fost deja utilizat pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs este reparat și vândut, acesta trebuie să respecte EUDR numai în ceea ce privește produsele noi relevante utilizate pentru reparare (de exemplu, un palet care este reparat cu componente din lemn nereciclat). Aceasta înseamnă că, în cazul acestui exemplu,

trebuie depusă o nouă declarație privind diligența necesară pentru paletul în cauză, dar numai pentru noile componente din lemn fac obiectul exercitării diligenței necesare.

2.7. Comercializarea produselor de ocazie relevante pe piața UE intră în domeniul de aplicare al regulamentului?

Produsele de ocazie care și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi eliminate ca deșeuri (a se vedea considerentul 40 și anexa I) nu fac obiectul obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

2.8. Hârtia reciclată/cartonul reciclat intră în domeniul de aplicare al regulamentului?

Majoritatea produselor din hârtie reciclată/carton reciclat conțin un procent mic de celuloză primară sau hârtie reciclată preconsum (de exemplu, resturi de carton eliminate în urma producției cutiilor de carton) pentru întărirea fibrelor.

Anexa I prevede că regulamentul **nu se aplică în cazul mărfurilor obținute integral din materiale care și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost eliminate ca deșeuri**, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE. Prin urmare, nu se aplică nicio obligație în temeiul regulamentului în ceea ce privește materialul reciclat.

În schimb, **dacă produsul conține material nereciclat, acesta face obiectul cerințelor regulamentului** și trebuie să se asigure trasabilitatea materialului nereciclat până la parcela de origine prin intermediul geolocalizării.

Anexa I clarifică, de asemenea, faptul că, în general, subprodusele unui proces de fabricație fac obiectul regulamentului. În cazul hârtiei/cartonului care constituie un produs recuperat (deșeuri și resturi), hârtia și cartonul respective sunt excluse din domeniul de aplicare în conformitate cu anexa I (a se vedea capitolele 47 și 48 din Nomenclatura combinată).

2.8.1 Anvelopele pneurilor sau carcasele de anvelope reșapate intră sub incidența regulamentului? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Într-un proiect de act delegat prezentat de Comisie, se propune ca anvelopele și carcasele pneurilor uzate (utilizate în general pentru reșaparea anvelopelor) să nu intre în domeniul de aplicare al regulamentului, iar anvelopele reșapate să intre în domeniul de aplicare numai pentru părțile noi din cauciuc natural, cum ar fi banda de rulare, aplicate carcaselor și anvelopelor pneurilor.

2.9. Ce sunt codurile NC și SA și cum ar trebui utilizate? Unde se pot găsi mai multe informații despre măsurile TARIC aplicabile? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Nomenclatura reglementată de Convenția privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, cunoscută sub denumirea de „**Nomenclatura SA**”, este o nomenclatură internațională multifuncțională, elaborată sub auspiciile Organizației Mondiale a Vămirilor (OMV). Această nomenclatură atribuie coduri de șase cifre pentru clasificarea mărfurilor și se aplică la nivel mondial. Țările/regiunile pot adăuga numere suplimentare la Nomenclatura SA universală de șase cifre pentru o clasificare mai detaliată.

Nomenclatura combinată (codul NC) a Uniunii Europene este un cod al mărfurilor format din opt cifre, care subdivizează suplimentar Nomenclatura SA mondială în mărfuri mai specifice pentru a răspunde nevoilor Comunității Europene.

Codul NC stă la baza declarației de mărfuri pentru importul în Uniunea Europeană sau exportul din aceasta, precum și pentru statisticile comerciale intra-UE. Produsele de bază și produsele din anexa I la regulament sunt clasificate în funcție de codurile lor NC. Produsele relevante din anexa I la regulament sunt clasificate în Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87.

La import, atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație, potrivit definiției de la articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 privind CVU, codul NC poate fi subdivizat suplimentar într-un cod TARIC format din zece cifre, creat în mod specific pentru a răspunde nevoilor legislației UE. La declararea mărfurilor pentru regimul de export, potrivit definiției de la articolul 269 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 privind CVU, subdiviziunea finală poate ajunge până la un cod NC format din opt cifre.

Membrii lanțului de aprovizionare trebuie să își clasifice produsele pe baza anexei I la regulamentul de bază privind NC [Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun] pentru a stabili dacă regulamentul li se aplică. Codurile SA se pot modifica o dată la cinci ani. Regulamentul UE privind NC este adoptat în fiecare an, pentru a reflecta eventualele actualizări.

Pentru mai multe informații, a se vedea: Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

Un document explicativ cu informații suplimentare privind încorporarea măsurilor EUDR în sistemul tarifar integrat al Uniunii Europene (baza de date TARIC), inclusiv derogările TARIC aplicabile care sunt introduse în TARIC, este disponibil online².

2.10. Când are loc o „furnizare” a unui produs relevant, ceea ce înseamnă că acesta este introdus sau pus la dispoziție pe piață în cadrul unei activități comerciale? În ce măsură întreprinderile intră în domeniul de aplicare atunci când utilizează produse relevante în propria lor activitate sau când le prelucrează? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Trebuie făcută o distincție între persoana din lanțul de aprovizionare care importă sau introduce la nivel intern un produs relevant pe piața UE și persoanele situate în avalul lanțului de aprovizionare:

În cazul în care o persoană introduce pe piața UE un **produs relevant fabricat sau obținut în UE**, aceasta furnizează astfel produsul pe piață pentru prima dată. O furnizare presupune un acord (scris sau verbal) între două sau mai multe persoane fizice sau juridice pentru transferul dreptului de proprietate sau al oricărui alt drept de proprietate asupra produsului în cauză; aceasta impune ca produsul să fi fost fabricat sau ca produsul de bază, dacă este introdus pe piață fără a fi fabricat, să fi fost obținut (a se vedea articolul 2 punctul 14 din EUDR). O astfel

---

² <https://circabc.europa.eu/ui/group/0e5f18c2-4b2f-42e9-aed4-dfe50ae1263b/library/eb7a8fc2-ef96-4ceb-a7e4-e7ae51c26867>.

de activitate este relevantă în temeiul EUDR, indiferent dacă produsul relevant este introdus pe piață (a) în scopul prelucrării, (b) pentru distribuirea către consumatori comerciali sau necomerciali sau (c) în scopul utilizării în cadrul activității operatorului însuși (a se vedea articolul 2 punctul 19 din EUDR). Întreprinderea este operator și trebuie să exercite diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară.

În cazul în care un **produs relevant urmează să fie plasat sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”** în cursul unei activități comerciale și nu este destinat utilizării private sau consumului privat, se presupune că acesta este destinat introducerii pe piață, indiferent de o „furnizare” sau de un acord (scris sau verbal) între două sau mai multe persoane fizice sau juridice pentru transferul dreptului de proprietate sau al unui drept echivalent privind produsul în cauză.

După ce un produs a fost introdus pe piață, acesta este „furnizat” pe piață pentru distribuire, consum sau utilizare dacă există un acord între două sau mai multe persoane fizice sau juridice pentru un transfer al dreptului de proprietate sau al unui drept echivalent privind produsul în cauză (de exemplu, un acord de vânzare sau de donație) după ce a avut loc etapa de fabricație (și de producție în cazul produselor de bază). EUDR nu stabilește, în general, obligații pentru cei care oferă servicii logistice de-a lungul lanțului de aprovizionare (de exemplu, agenții navelor/agenții de transport sau reprezentanții vamali nu sunt „operatori” sau „comercianți” în sensul EUDR), în măsura în care aceștia nu introduc produse pe piață sau nu exportă produse.

Aceste situații pot fi explicate prin câteva exemple:

- 1) Întreprinderea auto B cumpără piele de bovine (produs relevant) de la tăbăcăria T din UE pentru a fabrica un automobil utilizând pielea de bovine pentru scaunele auto. Întreprinderea auto B introduce automobilul (produs nerelevant) pe piață prin vânzarea acestuia către consumatorii finali. Întreprinderea auto B nu este operator, deoarece automobilul pe care îl furnizează pe piață nu este un produs relevant inclus în anexa I și nici comerciant, deoarece nu furnizează (individual) pe piață pielea de bovine.
- 2) Întreprinderea auto B importă (adică plasează sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”) pielea de bovine pentru fabricarea de automobile. Întreprinderea auto B este operator atunci când importă piele pentru propriile sale activități comerciale. Întreprinderea B trebuie să exercite diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară înainte de punerea în liberă circulație.
- 3) Fermierul D cumpără pudră din boabe de soia (produs relevant) de la o societate de concasare de pe piața UE și o utilizează ca hrană pentru puii de găină (produs nerelevant) pe care îi vinde ulterior. Întreprinderea D nu este operator atunci când vinde puii de găină, deoarece aceștia nu sunt un produs relevant inclus în anexa I și nici comerciant, deoarece nu furnizează pudră de boabe de soia pe piață. Cu toate acestea, întreprinderea D ar fi operator dacă ar importa (adică dacă ar plasa sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”) pudra din boabe de soia pentru a hrăni puii de găină (a se vedea scenariul 2 de mai sus).

*În cazul în care fermierul utilizează produsele relevante din soia ca hrană pentru **bovine** (produs relevant), a se vedea considerentul 39.*

- 4) Tipografia P cumpără hârtie de la producătorul de hârtie B și imprimă diverse produse, care sunt ulterior furnizate editorului C. P este operator atunci când vinde produse imprimate din hârtie (produs relevant) editorului C. Pe de altă parte, în cazul în care tipografia P se limitează la a oferi servicii de imprimare fără a deține în vreun moment produse imprimate, aceasta nu furnizează ea însăși produse imprimate din hârtie, ceea ce înseamnă, în acest caz, că întreprinderea P este furnizor de servicii fără obligații în temeiul EUDR.

În exemplele de mai jos, persoanele **prelucrează** sau **utilizează** produse relevante în **activitatea lor**. Acestea intră sub incidența regulamentului numai în cazurile în care furnizează pe piață produse relevante:

- 5) Întreprinderea A cumpără de la comerciantul cu amănuntul B dintr-o țară terță și importă (adică plasează sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”) mese și scaune din lemn (produse relevante). Mobilierul va fi utilizat de angajații proprii ai întreprinderii A în timpul programului de lucru. Întreprinderea A este operator și trebuie să exercite diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară înainte de punerea în liberă circulație a meselor și scaunelor din lemn.
- 6) Întreprinderea D cumpără mese și scaune din lemn (produse relevante) de la operatorul B din UE, care le-a importat dintr-o țară terță și care a exercitat deja diligența necesară și a depus o declarație privind diligența necesară. Întreprinderea D va utiliza mobilierul pentru propriii angajați în timpul programului de lucru. Mobilierul nu este furnizat și, prin urmare, întreprinderea D nu face obiectul EUDR.
- 7) Fermierul F stabilit în UE își recoltează propriile boabe de soia (produse relevante) și prelucrează boabele de soia în făină de soia (produs relevant), care este utilizată pentru a-și hrăni puii de găină în propria sa fermă. Întrucât fermierul F nu furnizează pe piață boabe de soia și făină de soia (de exemplu, unei alte persoane juridice sau fizice), acestea nu sunt introduse pe piață, iar fermierul F nu face obiectul EUDR.
- 8) Fermierul F stabilit în UE își recoltează propriile boabe de soia (produse relevante) și le prelucrează în făină de soia (produs relevant), pe care o vinde fermierului stabilit în UE G. Fermierul F este operator în ceea ce privește făina de soia, deoarece aceasta este furnizată fermierului G.
- 9) Întreprinderea B stabilită în UE recoltează lemn din pădurea proprie și prelucrează buștenii în așchii de lemn (produs relevant) din bușteni (produs relevant). Aceasta utilizează așchiile de lemn drept combustibil pentru încălzirea propriilor unități. Întrucât întreprinderea B nu furnizează buștenii sau așchiile de lemn pe piață, nu există introducere sau punere la dispoziție pe piață, iar întreprinderea B nu face obiectul EUDR.
- 10) Întreprinderea C cumpără așchii de lemn (produs relevant) de la un operator din UE care a exercitat deja diligența necesară și a depus o declarație privind diligența necesară. Întreprinderea C utilizează așchiile de lemn drept combustibil pentru încălzirea propriilor unități. Întrucât întreprinderea C nu furnizează buștenii sau

așchiile de lemn pe piață, nu există introducere sau punere la dispoziție pe piață, iar întreprinderea C nu face obiectul EUDR.

- 11) Întreprinderea C cumpără așchii de lemn (produs relevant) de la un operator din UE care a exercitat deja diligența necesară și a depus o declarație privind diligența necesară. Întreprinderea C utilizează așchiile de lemn pentru a produce energie electrică. Întrucât întreprinderea C nu introduce sau nu pune la dispoziție un produs relevant pe piață, întreprinderea C nu face obiectul EUDR.

2.11. Când este necesar să se exercite diligența necesară și să se depună o declarație privind diligența necesară în cazul în care aceeași persoană fizică sau juridică prelucrează un produs relevant de mai multe ori în cursul activității sale comerciale?

În cazul în care există mai multe cazuri de prelucrare internă (produsul relevant X este prelucrat în produsul relevant Y și, ulterior, în produsul relevant Z de către aceeași întreprindere), apar obligații numai pentru introducerea pe piață a ultimului produs relevant (produsul Z). Acest lucru poate fi demonstrat prin următorul exemplu:

Întreprinderea producătoare de ciocolată care nu este IMM C cumpără boabe de cacao (produs relevant) de la operatorul I din UE și le prelucrează în pudră de cacao (produs relevant) și, ulterior, în preparate alimentare care conțin cacao (produs relevant). Întreprinderea C introduce apoi pe piață preparatele alimentare prin vânzarea acestora către întreprinderea D. În acest caz, obligațiile se aplică numai pentru preparatele alimentare, astfel că întreprinderea C trebuie să verifice respectarea obligației privind diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară înainte de a le introduce pe piață.

În cazul în care întreprinderea C ar fi un IMM, aceasta nu ar fi obligată să exercite diligența necesară sau să depună o declarație privind diligența necesară pentru preparatele alimentare, cu condiția ca operatorul I să fi exercitat deja diligența necesară pentru boabele de cacao conținute în produsele prelucrate [a se vedea articolul 4 alineatul (8) din EUDR]. În acest caz, întreprinderea C ar fi obligată să păstreze doar numărul de referință al declarației privind diligența necesară obținut de la operatorul I.

2.12. Bambusul intră în domeniul de aplicare al EUDR? Dar alte produse care nu conțin sau nu au fost fabricate utilizând produse de bază relevante, însă care sunt enumerate în anexa I?

Produsele fabricate exclusiv din bambus nu intră în domeniul de aplicare al EUDR. Articolul 1 alineatul (1) din EUDR stabilește că, în sensul EUDR, „produsele relevante” sunt numai cele care conțin sau sunt fabricate din produse de bază relevante, printre care „lemnul”. Definiția de la articolul 2 punctul 2 din EUDR clarifică, de asemenea, faptul că, în sensul EUDR, codurile SA enumerate în anexa I sunt relevante numai pentru a identifica produsele care fac obiectul EUDR.

În conformitate cu notele explicative ale FAO, bambusul este un produs forestier nelemnos și, în consecință, bambusul nu se încadrează în categoria produsului de bază desemnat drept lemn.

2.13. Schimburile de scrisori și alte obiecte de corespondență fac obiectul cerințelor EUDR? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În conformitate cu articolul 1 punctul 26 și cu articolul 141 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 la Codul vamal al Uniunii, „obiectele de corespondență” nu fac obiectul cerințelor privind declarațiile vamale și, prin urmare, al prezentării unui număr de referință al unei declarații privind diligența necesară. În mod similar, în cadrul UE, astfel de obiecte de corespondență nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață, ci servesc unui scop de comunicare. Trebuie reținut că produsele relevante conținute în obiectele de corespondență (de exemplu, într-un plic) nu pot fi considerate „obiectele de corespondență” și, prin urmare, după caz, fac obiectul cerințelor privind declarațiile vamale și al prezentării unui număr de referință al unei declarații privind diligența necesară.

2.14. Mostrele și produsele utilizate în scopuri de examinare, analizare sau testare intră în domeniul de aplicare al EUDR? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Într-un proiect de act delegat înaintat de Comisie, se propune ca mostrele de produse, care au o valoare și o cantitate neglijabile și care pot fi consumate sau utilizate numai pentru obținerea unor comenzi de bunuri de tipul celor reprezentate de mostre, cu condiția ca modul de prezentare și cantitatea, pentru produse de același tip sau de aceeași calitate, să excludă consumul sau utilizarea acestora în orice alt scop decât pentru încercarea de a obține comenzi, să nu intre în domeniul de aplicare al regulamentului. Același lucru este valabil pentru produsele care urmează să fie supuse examinării, analizării sau testării pentru a li se determina compoziția, calitatea sau alte caracteristici tehnice în scopul informării sau al cercetării industriale sau comerciale, cu condiția ca produsele care urmează să fie analizate, examinate sau testate să fie complet epuizate sau distruse în cursul examinării, analizării sau testării.

Exemple de furnizări de mostre și produse utilizate în scopuri de examinare, analizare sau testare includ:

- un furnizor trimite anvelope unui producător de vehicule pentru ca destinatarul să le testeze calitatea și durabilitatea – anvelopele vor fi distruse în cursul încercării;
- un furnizor trimite cantități mici dintr-un ingredient nou (de exemplu, boabe de cacao sau de cafea) unui producător de produse alimentare în scopul evaluării senzoriale și pentru a testa calitatea și siguranța alimentară în cadrul întreprinderii. Ingredientul este complet utilizat în cursul analizării și testării. În acest caz, furnizorul și producătorul de produse alimentare nu intră în domeniul de aplicare dacă ingredientul este în mod clar destinat a fi utilizat în scopuri de analizare și testare, având în vedere acordurile contractuale și circumstanțele conexe;
- o întreprindere producătoare de cafea importă o mostră mică de boabe de cafea dintr-o zonă nouă de producție pentru a le utiliza și a le consuma în activitatea sa cu scopul de a decide dacă să comande o cantitate mare de boabe de cafea din aceeași zonă.

2.15. Regulamentul reglementează închirierea produselor relevante? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Dacă un produs relevant este închiriat sau furnizat în temeiul unui acord contractual similar, produsul nu este considerat a fi introdus sau pus la dispoziție pe piață. Furnizarea în temeiul EUDR presupune un acord (scris sau verbal) între două sau mai multe persoane fizice sau juridice pentru transferul proprietății sau al oricărui alt drept de proprietate asupra produsului în cauză (a se vedea întrebarea frecventă 2.10.). Cu toate acestea, astfel cum se specifică la punctul 3 din întrebarea frecventă 2.10, orice produs pus în liberă circulație pe piața UE sau introdus sub regimul vamal de „export”, inclusiv atunci când este închiriat, este considerat ca fiind introdus pe piață și, prin urmare, face obiectul regulamentului.

Exemplu: întreprinderea P din UE care nu este IMM cumpără articole de mobilier din lemn (produs relevant) de la producătorul S din UE care a exercitat diligența necesară și a depus o declarație privind diligența necesară pentru mobilierul respectiv. Mobilierul este închiriat de întreprinderea P în cadrul UE pentru a fi utilizat într-o anumită perioadă de timp înainte de a fi returnat către întreprinderea P pentru a fi închiriat ulterior. Întreprinderea P nu face obiectul obligațiilor prevăzute în EUDR, deoarece doar închiriaza mobilierul și nu transferă dreptul de proprietate sau un alt drept de proprietate.

oooo

3. Părțile supuse obligațiilor

3.1. Cine are calitatea de operator? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din regulament, un operator este o persoană fizică sau juridică care introduce produse relevante pe piața UE (inclusiv prin importul acestora) sau le exportă de pe piața UE în cursul unei activități comerciale.

Această definiție include, de asemenea, întreprinderile care transformă un produs din anexa I (care a făcut deja obiectul obligației privind diligența necesară) într-un alt produs din anexa I, în cazul în care o astfel de transformare corespunde unei modificări a codului SA (a se vedea întrebarea frecventă 3.1.1). De exemplu, dacă întreprinderea A, cu sediul în UE, importă unt de cacao (cod SA 1804, inclus în anexa I) și întreprinderea B, de asemenea cu sediul în UE, utilizează acest unt de cacao pentru a produce ciocolată (cod SA 1806, inclus în anexa I) și îl introduce pe piață, atât întreprinderea A, cât și întreprinderea B sunt considerate operatori în temeiul regulamentului. Întreprinderea A ar fi considerată „operator din amonte”, în timp ce societatea B ar fi un „operator din aval”. Operatorii care introduc pe piața UE produse enumerate în anexa I care nu au făcut obiectul diligenței necesare într-o etapă anterioară a lanțului de aprovizionare (de exemplu, importatorii care se aprovizionează cu cacao) sunt supuși, indiferent de dimensiunea lor, obligației de a depune o declarație privind diligența necesară.

3.1.1. În ce măsură are o modificare a codului SA un impact asupra desemnării întreprinderii drept operator sau comerciant? (ÎNTREBARE NOUĂ)

O modificare a codului mărfurilor (SA, NC sau TARIC) al unui produs deja introdus pe piață are drept rezultat faptul că o întreprindere care introduce pe piață un produs derivat este operator numai dacă modificarea respectivă afectează cifrele care figurează în anexa I. De exemplu, întreprinderea A, cu sediul în UE, importă cafea neprăjită (cod SA 0901 11), care se încadrează la codul SA 0901, astfel cum figurează în anexa I. Întreprinderea B, de asemenea cu sediul în UE, prăjește ulterior boabele de cafea (codul SA 0901 21), care rămâne la codul SA 0901 din anexa I. În exemplul dat, întreprinderea A ar fi considerată operator în temeiul regulamentului, în timp ce întreprinderea B ar fi clasificată drept comerciant. Acest lucru se datorează faptului că respectivul cod SA pentru cafeaua prăjită începe cu aceleași patru cifre precum codul SA pentru boabele de cafea neprăjită și numai aceste prime patru cifre figurează în anexa I la EUDR. În cazul SA 47, 48 și 49, se aplică același principiu pentru primele două cifre ale codurilor SA.

3.2. Ce înseamnă „în cursul unei activități comerciale”?

Prin activitate comercială se înțelege o activitate care are loc într-un context comercial.

Definițiile combinate ale termenului „operator” (articolul 2 punctul 15) și „în cursul unei activități comerciale” (articolul 2 punctul 19) din regulament implică faptul că orice persoană care introduce un produs relevant pe piața UE pentru vânzare (cu sau fără transformarea acestuia) sau ca mostră liberă în scopul prelucrării sau al distribuirii către consumatori comerciali sau necomerciali sau în scopul utilizării în contextul activităților sale comerciale va face obiectul cerințelor privind diligența necesară și va trebui să depună o declarație privind diligența necesară.

3.3. Ce înseamnă „legislația relevantă a țării de producție”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Produsele de bază și produsele relevante pot fi introduse pe piața UE numai dacă îndeplinesc cele trei cerințe de la articolul 3 din regulament, și anume (1) nu implică defrișări [articolul 3 litera (a)], (2) respectă legislația relevantă a țării de producție [articolul 3 litera (b)] și (3) fac obiectul unei declarații privind diligența necesară [articolul 3 litera (c)].

„Legislația relevantă” poate include, printre altele, legislația națională (inclusiv legislația secundară relevantă) și dreptul internațional, astfel cum se aplică în dreptul intern. „Țara de producție” înseamnă țara în care a fost obținut un produs de bază relevant (a se vedea articolul 2 punctul 24 din EUDR). „Obținut” înseamnă cultivat, recoltat, produs sau crescut pe parcele de teren relevante sau, în cazul bovinelor, în unități (a se vedea articolul 2 punctul 14 din EUDR). În consecință, legislația altor țări în care este posibil să fi avut loc etape suplimentare ale unui proces de fabricație nu este relevantă pentru cerința de legalitate [de exemplu, boabele de soia recoltate în țara A (țara de producție) care sunt prelucrate în făină de soia în țara B înainte de a fi introdusă pe piața UE în țara C]. Regulamentul prevede o listă de domenii legislative, fără a preciza acte juridice specifice, întrucât acestea diferă de la o țară la alta și pot face obiectul unor modificări. Conform definiției, legislația menționată la articolul 2 punctul 40 literele (a)-(h) trebuie interpretată ca referindu-se la statutul juridic al

zonei de producție. În plus, pentru diferitele domenii legislative, ar trebui să se țină seama de sensul și scopul prevăzute la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din EUDR. Prin urmare, este relevantă, printre altele, legislația care are legătură cu protecția pădurilor, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră sau protecția biodiversității.

Documentația relevantă este necesară în scopul evaluării riscurilor în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (h) și al articolului 10 din regulament. O astfel de documentație poate consta, de exemplu, în documente oficiale ale autorităților publice, acorduri contractuale, hotărâri judecătorești sau evaluări ale impactului și audituri care ar fi putut fi efectuate. În orice caz, operatorul trebuie să se asigure că aceste documente sunt verificabile și fiabile, ținând seama de riscul de corupție din țara de producție.

Informații suplimentare pot fi găsite în Comunicarea Comisiei – Document de orientare (C/2024/6789).

3.4. Care sunt obligațiile operatorilor din aval care nu sunt IMM-uri și ale comercianților care nu sunt IMM-uri? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Operatorii din aval sunt cei care introduc pe piață sau exportă produsele relevante enumerate în anexa I, ale căror componente sau ingrediente (în totalitate) au făcut anterior obiectul diligenței necesare în temeiul EUDR, precum și al unei declarații privind diligența necesară. De exemplu, un producător de mobilier care vinde mobilier din lemn fabricat din lemn care a făcut deja obiectul obligațiilor prevăzute de EUDR ar fi considerat operator din aval. Obligațiile acestor operatori variază în funcție de faptul dacă sunt sau nu întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) (pentru obligațiile operatorilor din aval care sunt IMM-uri, a se vedea întrebarea frecventă 3.5).

Comercianții care nu sunt IMM-uri sunt întreprinderi mari care pun la dispoziție produse relevante pe piața UE. De exemplu, un lanț mare de supermarketuri care vinde consumatorilor ciocolată care a fost deja introdusă pe piața UE de către o altă întreprindere ar fi un comerciant care nu este IMM în temeiul regulamentului. Aceștia fac obiectul aceluiași norme precum operatorii din aval care nu sunt IMM-uri; a se vedea articolul 5 alineatul (1) din EUDR și întrebarea frecventă 3.8. În temeiul articolului 4 alineatul (9) din EUDR, atunci când depun declarația privind diligența necesară în sistemul de informații, operatorii din aval care nu sunt IMM-uri – și comercianții care nu sunt IMM-uri – pot face trimitere la diligența necesară exercitată mai devreme în lanțul de aprovizionare prin includerea numărului de referință relevant pentru părțile produselor lor relevante care au făcut deja obiectul diligenței necesare.

Obligații cheie:

Operatorii din aval care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri au obligația de a:

1. **se asigura** că s-a exercitat diligența necesară în amonte în lanțul de aprovizionare în temeiul articolului 4 alineatul (9) din EUDR; în acest scop, ei pot examina informațiile din sistemul de informații (a se vedea detaliile de mai jos).

2. **depune o declarație privind diligența necesară** și de a face trimitere la declarații privind diligența anterioare prin includerea numerelor de referință și a numerelor de verificare relevante³ primite de la furnizorii lor direcți.

În conformitate cu articolul 12 din EUDR, operatorii din aval care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri au obligația de a institui și de a actualiza un sistem due diligence pentru a se asigura că s-a exercitat diligența necesară în amonte.

Asigurarea faptului că s-a exercitat diligența necesară

Operatorii din aval care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri **se asigură** că s-a exercitat diligența necesară în amonte prin **colectarea numerelor de referință și a numerelor de verificare** ale declarațiilor privind diligența necesară depuse în amonte și prin **verificarea validității numerelor de referință**. Operatorii din aval care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri **își depun apoi propria declarație privind diligența necesară, făcând trimitere la toate declarațiile privind diligența necesară anterioare primite de la furnizorii lor direcți**. (NB: Sistemul de informații menționat la articolul 33 din EUDR verifică automat validitatea a până la 2 000 de numere de referință ale declarațiilor privind diligența necesară în momentul depunerii unei noi declarații privind diligența necesară, astfel încât această obligație să nu implice nicio sarcină administrativă suplimentară.)

Eventuale măsuri suplimentare

Având în vedere că, în conformitate cu articolul 4 alineatul (10) din EUDR, operatorii care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri rămân responsabili din punct de vedere juridic în cazul unei încălcări a regulamentului, aceștia ar putea, pe baza riscurilor și a particularităților lanțurilor lor de aprovizionare, să aleagă să ia măsuri suplimentare atunci când se asigură că s-a exercitat diligența necesară.

De exemplu, operatorii care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri ar putea verifica lanțul de declarații privind diligența necesară depuse, precum și informațiile furnizate în declarațiile privind diligența necesară anterioare referitoare la țara de producție, cantitatea și codurile SA ale produselor declarate și – dacă sunt disponibile – geolocalizarea și denumirile științifice, pentru a verifica exhaustivitatea și plauzibilitatea informațiilor furnizate în raport cu produsele pe care intenționează să le introducă sau să le pună la dispoziție pe piața UE sau să le exporte. Asigurarea faptului că s-a exercitat diligența necesară în mod corespunzător nu implică obligația de a verifica în mod sistematic fiecare declarație privind diligența necesară depusă de furnizorii din amonte.

Operatorii din aval care nu sunt IMM-uri sau comercianții care nu sunt IMM-uri ar putea dori, de asemenea, să colecteze și să analizeze și alte informații decât cele conținute de sistemul de informații. Operatorii din aval care nu sunt IMM-uri sau comercianții care nu sunt IMM-uri pot, de exemplu, să utilizeze lista țărilor sau a părților acestora menționată la articolul 29

---

³ „Numărul de verificare”, definit la articolul 3 litera (f) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/3084, înseamnă un număr de securitate atribuit de sistemul de informații pentru declarația privind diligența necesară transmisă de utilizatorul sistemului de informații, cu scopul de a oferi o securitate suplimentară a datelor conținute în declarația privind diligența necesară.

alineatul (2) din EUDR, să consulte rapoartele puse la dispoziția publicului în temeiul articolului 12 alineatul (3) din EUDR de la furnizorii din amonte care nu sunt IMM-uri, să consulte rezultatele unui audit efectuat în temeiul articolului 11 alineatul (2) litera (b) din EUDR sau să solicite, în mod voluntar, informații suplimentare de la furnizorii lor. Astfel, operatorii menționați ar putea verifica dacă furnizorii lor direcți, în cazul în care aceștia sunt operatori care nu sunt IMM-uri sau operatori din amonte, dispun de un sistem due diligence operațional și actualizat, care să includă politici, verificări și proceduri adecvate și proporționale pentru a atenua și a gestiona în mod eficace riscurile de neconformitate a produselor relevante, pentru a se asigura că diligența necesară este exercitată în mod corespunzător și regulat.

Furnizare directă sau indirectă de către IMM-uri

Comercianții care sunt IMM-uri și operatorii din aval care sunt IMM-uri nu sunt obligați să colecteze informații legate de exercitarea diligenței necesare și, prin urmare, nu au obligația legală de a le transmite clienților lor nicio informație în afara numărului de referință și al numărului de verificare în temeiul articolului 4 alineatul (7) din EUDR. În consecință, acest lucru limitează informațiile disponibile care trebuie colectate, analizate și comunicate de operatorii care nu sunt IMM-uri și de comercianții care nu sunt IMM-uri care se aprovizionează direct sau indirect de la IMM-uri.

Măsurile luate de operatori și comercianți atunci când comunică informații și se asigură că s-a exercitat diligența necesară ar trebui să fie luate în considerare de către autoritățile competente în analizele lor de risc.

În cazul în care operatorii din aval care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri ajung la concluzia că produsele pot fi neconforme sau că există un risc de neconformitate care nu este neglijabil, aceștia trebuie să se abțină de la introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a produselor relevante sau de la exportul acestora. În cazul în care operatorii din aval sau comercianții obțin informații sau acestora li se aduc la cunoștință informații care indică o neconformitate, ei trebuie să informeze imediat autoritățile competente în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) și cu articolul 5 alineatul (5) din EUDR.

Inaplicabilitatea cerinței de colectare a informațiilor

Întrucât operatorii din aval care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri trebuie doar să se asigure că s-a exercitat diligența necesară, aceștia **nu trebuie să colecteze informațiile prevăzute la articolul 9 din EUDR**. Prin declarația privind diligența necesară se declară că s-a exercitat diligența necesară, ceea ce înseamnă că informațiile prevăzute la articolul 9 din EUDR au fost colectate de operatorul din amonte (a se vedea punctul 5 din anexa II).

Părți de produse care nu au făcut încă obiectul diligenței necesare

Pentru părțile de produse relevante care nu au făcut obiectul diligenței necesare, operatorii care nu sunt IMM-uri ar trebui să exercite pe deplin diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară.

3.5. Care sunt obligațiile operatorilor care sunt IMM-uri din avalul lanțului de aprovizionare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Operatorii din avalul lanțului de aprovizionare sunt cei care fie transformă un produs enumerat în anexa I (care a făcut deja obiectul diligenței necesare) într-un alt produs enumerat în anexa I ori exportă un produs enumerat în anexa I (care a făcut deja obiectul diligenței necesare).

Operatorii care sunt IMM-uri din avalul lanțului de aprovizionare rămân responsabili din punct de vedere juridic în cazul unei încălcări a regulamentului. Ei au obligația de a obține numerele de referință și numerele de verificare ale declarațiilor privind diligența necesară asociate produselor și de a le pune la dispoziția autorităților competente, la cerere, precum și de a le pune la dispoziția operatorilor și comercianților cărora le furnizează produsele relevante. În plus, aceștia trebuie să informeze imediat autoritățile competente în cazul în care constată un risc de neconformitate și să ofere toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor [articolul 4 alineatul (4) litera (a) și articolul 4 alineatele (5)-(8) din EUDR]. Cu toate acestea, în ceea ce privește părțile produselor lor care au făcut obiectul unei diligențe necesare, aceștia nu sunt obligați nici (a) să exercite diligența necesară pentru părțile produselor lor care au făcut deja obiectul exercitării diligenței necesare și nici (b) să depună o declarație privind diligența necesară în sistemul de informații [articolul 4 alineatul (8) din EUDR]. Totuși, aceștia trebuie să furnizeze în continuare numerele de referință ale declarațiilor privind diligența necesară din etapele anterioare ale lanțului de aprovizionare la cererea autorităților competente, precum și, în cazul reimportului sau al exportului, în declarația vamală de punere în liberă circulație sau de export [articolul 26 alineatul (4) din EUDR].

Pentru părțile de produse relevante care nu au făcut obiectul diligenței necesare, operatorii care sunt IMM-uri ar trebui să exercite pe deplin diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară.

3.6. Operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri din avalul lanțului de aprovizionare vor avea acces, în sistemul de informații, la informațiile de geolocalizare din declarațiile privind diligența necesară depuse de operatorii din amonte în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Operatorii din amonte vor putea decide dacă informațiile de geolocalizare conținute în declarațiile lor privind diligența necesară transmise în sistemul de informații vor fi accesibile și vizibile pentru operatorii din aval și comercianții care nu sunt IMM-uri prin intermediul declarațiilor privind diligența necesară la care se face trimitere în cadrul sistemului de informații. Chiar dacă geolocalizarea nu este vizibilă pentru operatorii din aval și pentru comercianți, aceasta este inclusă în declarațiile lor privind diligența necesară (astfel cum se prevede la punctul 3 din anexa II) prin trimiterea la declarațiile din amonte. Pentru informații suplimentare privind vizibilitatea informațiilor de geolocalizare, a se vedea întrebarea frecventă 7.7.

3.7. Ce se întâmplă dacă un operator cu sediul în afara UE introduce un produs sau un produs de bază relevant pe piața UE? În ce circumstanțe vor avea acces la sistemul de informații operatorii cu sediul în afara UE? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În cazul în care o persoană fizică sau juridică stabilită în afara Uniunii introduce pe piață produse relevante, în conformitate cu articolul 7 din EUDR, prima persoană stabilită în Uniune care pune la dispoziție pe piață astfel de produse este considerată ca fiind operator în sensul regulamentului.

Aceasta înseamnă că, în acest caz, vor exista doi operatori în sensul regulamentului – unul stabilit în afara UE și unul în interiorul UE.

Prima persoană stabilită în Uniune care este considerată operator în conformitate cu articolul 7 din EUDR este supusă obligațiilor „operatorilor din amonte” (pentru mai multe informații, a se vedea întrebarea frecventă 3.1). Articolul 4 alineatele (8) și (9) din EUDR nu se aplică primei persoane stabilite în Uniune; scopul articolului 7 din EUDR, astfel cum se prevede în considerentul 30, este acela ca, în fiecare lanț de aprovizionare din Uniune, să existe un operator stabilit în Uniune care să poată răspunde în cazul neîndeplinirii obligațiilor în temeiul EUDR.

Exemplu:

Întreprinderea A cu sediul în afara UE importă și pune în liberă circulație boabe de cacao, adică un produs relevant. Întreprinderea A furnizează boabele de cacao întreprinderii B cu sediul în UE.

Întreprinderea A este un operator cu sediul în afara UE și trebuie să exercite diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară în sistemul de informații. Ca urmare a articolului 7 din EUDR, întreprinderea B cu sediul în UE este operator și este obligată în egală măsură să exercite diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară.

Operatorii cu sediul în afara UE vor avea acces la sistemul de informații numai dacă dețin un număr EORI valabil emis de un stat membru al UE sau de Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord (XI), deoarece numai în acest caz vor trebui să depună o declarație privind diligența necesară după ce au exercitat diligența necesară înainte de depunerea unei declarații vamale. Aceștia vor avea acces la sistem în calitate de operator și nu în calitate de reprezentant autorizat, deoarece, în conformitate cu articolul 2 punctul 22 din regulament, reprezentantul autorizat trebuie să fie stabilit în Uniune.

3.8. Ce întreprinderi sunt comercianți care nu sunt IMM-uri și care sunt obligațiile acestora?

Un comerciant care nu este IMM este un comerciant care nu este o întreprindere mică și mijlocie în temeiul articolului 2 punctul 30 din regulament. Această dispoziție se referă la definițiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2013/34/UE.

Această categorie va include, în esență, orice întreprindere mare care nu este operator și care comercializează produsele incluse în anexa I pe piața UE, de exemplu, marile lanțuri de supermarketuri sau de vânzare cu amănuntul.

În temeiul articolului 5 alineatul (1) din regulament, comercianții care nu sunt IMM-uri au aceleași obligații ca marii operatori din aval: (a) trebuie să depună o declarație privind diligența necesară, (b) atunci când fac acest lucru, ei se pot baza pe diligența necesară exercitată anterior în lanțul de aprovizionare, dar, într-un astfel de caz, fac obiectul dispozițiilor articolului 4 alineatul (9), (c) își asumă responsabilitatea în cazul încălcării regulamentului, inclusiv pentru diligența necesară exercitată sau pentru o declarație privind diligența necesară depusă de un operator din amonte.

3.9. Organizațiile care nu sunt IMM-uri și care vând produse consumatorilor (comercianții cu amănuntul) sunt clasificate drept comercianți?

O organizație de comercializare cu amănuntul se poate califica fie drept „operator” (dacă se califică drept „persoană fizică sau juridică ce, în cursul unei activități comerciale, introduce produse relevante pe piața UE sau le exportă”), fie drept „comerciant” (dacă se califică drept „orice persoană din lanțul de aprovizionare, alta decât operatorul, care, în cursul unei activități comerciale, pune produse relevante la dispoziție pe piață”) în temeiul regulamentului, în funcție de situațiile specifice.

3.10. Ce entități sunt IMM-uri în temeiul EUDR? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În conformitate cu articolul 2 punctul 30 din EUDR, „întreprinderi mici și mijlocii” sau „IMM-uri” înseamnă microîntreprinderi și **întreprinderi** mici și mijlocii, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Directiva 2013/34/UE. Pragurile menționate la articolul 3 alineatele (5) și (6) din Directiva 2013/34/UE pentru **grupurile** mici, mijlocii și mari nu au nicio relevanță pentru definiția IMM-urilor în temeiul EUDR.

Directiva 2013/34/UE (Directiva contabilă), astfel cum a fost modificată prin Directiva delegată (UE) 2023/2775 a Comisiei, prevede că **întreprinderile mijlocii** sunt „întreprinderile care nu sunt microîntreprinderi sau întreprinderi mici și care, la data bilanțului, nu depășesc limitele a cel puțin două dintre următoarele trei criterii: (a) totalul bilanțului: 25 000 000 EUR; (b) cifra de afaceri netă: 50 000 000 EUR; (c) numărul mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 250.”

Dimensiunile prevăzute pentru IMM-uri în Directiva 2013/34/UE se aplică în statele membre ale UE numai după ce au fost transpuse în dreptul intern. Prin urmare, în sensul regulamentului, criteriile de mărime, astfel cum au fost modificate prin Directiva delegată (UE) 2023/2775 a Comisiei, se vor aplica întreprinderilor stabilite în Uniunea Europeană numai după o astfel de transpunere în statul membru în care este stabilită întreprinderea în cauză.

Cu toate acestea, trebuie reținut că, în ceea ce privește articolul 38 alineatul (3) din regulament și aplicarea regulamentului până la 30 iunie 2026, este determinant dacă un operator a fost constituit ca microîntreprindere sau întreprindere mică până la 31 decembrie 2020. Acest lucru depinde de dreptul intern al statelor membre ale UE de punere în aplicare a Directivei 2013/34/UE și de pragurile de mărime prevăzute de acesta, care era în vigoare la 31 decembrie 2020.

3.10.1. Sunt o întreprindere de tip IMM scutită de obligația de a depune declarația privind diligența necesară. Cu toate acestea, întreprinderile care nu sunt IMM-uri cărora le furnizez produse mă pot obliga să depun o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Nu există nicio obligație legală pentru un comerciant care este IMM sau pentru un operator din aval care este IMM de a depune declarații privind diligența necesară sau de a se asigura că s-a exercitat diligența necesară în amonte; Operatorii din aval care sunt IMM-uri pot utiliza derogarea de la articolul 4 alineatul (8) din EUDR, în timp ce comercianții care sunt IMM-uri nu sunt supuși obligațiilor operatorilor (a se vedea articolul 5 din EUDR).

Prin urmare, întreprinderile din aval care nu sunt IMM-uri nu se pot baza pe dispozițiile EUDR pentru a solicita IMM-urilor menționate mai sus să depună o declarație privind diligența necesară.

Trebuie reținut că, în cazul în care o întreprindere alege să depună o declarație privind diligența necesară, aceasta confirmă faptul că s-a exercitat diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din EUDR (a se vedea, de asemenea, punctul 5 din anexa II).

3.11. Cine își asumă responsabilitatea în cazul încălcării regulamentului? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Toți operatorii rămân responsabili pentru conformitatea produsului relevant pe îl introduc pe piața UE sau pe care îl exportă. Regulamentul prevede, de asemenea, cerința ca operatorii (sau comercianții care nu sunt IMM-uri) [în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din EUDR] să comunice toate informațiile necesare de-a lungul lanțului de aprovizionare [articolul 4 alineatul (7) din EUDR]. Pentru operatorii din aval care sunt IMM-uri, aceasta înseamnă că au obligația de a obține numerele de referință ale declarațiilor privind diligența necesară asociate produselor și de a le pune la dispoziția autorităților competente, la cerere. În caz de neconformitate, operatorii trebuie să se abțină de la introducerea pe piață a produsului sau de la exportul acestuia și trebuie să informeze imediat autoritățile competente în cazul în care constată un risc de neconformitate [articolul 4 alineatul (4) litera (a) și articolul 4 alineatele (5) și (8) din EUDR].

Comercianții care nu sunt IMM-uri rămân, de asemenea, responsabili pentru produsele relevante pe care le pun la dispoziție pe piața UE.

3.12. Cine este operatorul în cazul arborilor pe picior sau al drepturilor de recoltare? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Arborii pe picior ca atare nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului. În funcție de acordurile contractuale detaliate, „operatorul” în momentul recoltării ar putea fi fie proprietarul pădurii, fie întreprinderea care are dreptul de a recolta produse relevante, în funcție de cine introduce produsul relevant pe piața UE sau îl exportă din UE. În cazul în care o persoană încheie un contract prin care autorizează cealaltă parte la contract să recolteze lemn, partea contractantă care efectuează recoltarea este considerată a fi operatorul dacă devine direct și automat proprietarul buștenilor recoltați prin simplul act de recoltare a

arborilor. Acest lucru nu este valabil în cazul în care legislația națională aplicabilă sau contractul prevede că persoana fizică sau juridică transferă, după recoltare, dreptul de proprietate celeilalte părți la contract (pentru referință, a se vedea hotărârea în cauza C-370/23 din 21 noiembrie 2024).

3.13. Cum se aplică regulamentul grupurilor de întreprinderi? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Obligațiile privind diligența necesară se aplică „persoanelor” în conformitate cu articolul 2 punctul 20 din EUDR, indiferent dacă sunt sau nu membre ale unui grup de întreprinderi.

Filialele unui grup, la fel ca orice entitate juridică, trebuie să aibă în vedere Directiva 2013/34/UE pentru a stabili dacă entitatea lor este sau nu IMM (a se vedea întrebarea frecventă 3.10.). Bilanțul, cifra de afaceri netă și numărul de salariați ai persoanei juridice individuale și nu ale grupului de întreprinderi în ansamblu sunt determinante.

Din acest motiv, fiecare entitate trebuie să creeze un cont separat și individual pentru operatorul său economic în sistemul de informații. Sistemul nu permite reprezentarea mai multor întreprinderi prin intermediul unui cont unic cu rolul de operator sau de comerciant sau crearea unui cont de operator economic pentru un grup de întreprinderi cu mai multe întreprinderi utilizatoare.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 6 din EUDR, este posibil ca operatorii și comercianții să mandateze un reprezentant autorizat să depună și să gestioneze declarațiile privind diligența necesară. În consecință, grupurile de întreprinderi au posibilitatea de a mandata pe unul dintre membrii lor în calitate de reprezentant autorizat să depună declarații privind diligența necesară în numele tuturor membrilor grupului. Un reprezentant autorizat poate utiliza un cont unic pentru a depune și gestiona declarații privind diligența necesară în numele tuturor entităților pe care le reprezintă. Reprezentantul autorizat trebuie să fie stabilit în Uniune în conformitate cu articolul 2 punctul 22 din EUDR. Trebuie reținut că responsabilitatea juridică pentru respectarea regulamentului le revine în continuare operatorilor și comercianților individuali.

Pentru detalii privind înregistrarea în sistemul de informații, vă rugăm să consultați Ghidul utilizatorului EUDR⁴.

3.14. Cine este operatorul sau comerciantul atunci când o întreprindere contractează o altă întreprindere pentru a furniza produse relevante care sunt legate de activitățile sale comerciale? De exemplu, o cafenea sau un mic magazin la fața locului sau un stand care funcționează lângă o întreprindere principală. (ÎNTREBARE NOUĂ)

În funcție de acordurile contractuale detaliate, întreprinderea responsabilă pentru furnizarea produselor relevante care urmează să fie utilizate în cafenea, în magazinul mic, în cadrul standului etc. (punerea la dispoziție a unui produs relevant pe piața UE) este responsabilă pentru conformitatea produselor respective. Obligațiile întreprinderii ar depinde de calitatea

---

⁴ Manualul de utilizare este disponibil la adresa: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_en#training-and-user-manuals.

sa, și anume de comerciant care nu este IMM (întrebarea frecventă 3.8) sau de comerciant care este IMM (întrebarea frecventă 3.5).

De exemplu:

- 1) Contractantul C este o întreprindere de tip IMM care, în temeiul acordului său contractual cu supermarketul B, este responsabilă pentru achiziționarea (de la un producător din UE) și de furnizarea de ciocolată (SA 1806) clienților din magazinele supermarketului B. În această situație, contractantul C este un comerciant care este IMM și este supus doar obligațiilor prevăzute la articolul 5 alineatele (2)-(6) din EUDR, este scutit de aplicarea cerințelor privind diligența necesară și nu își asumă responsabilitatea pentru conformitatea ciocolatei cu EUDR.
- 2) Contractantul A administrează restaurante la fața locului în numele supermarketului B din UE care nu este IMM. Contractantul A nu este IMM și, în temeiul acordului său contractual cu supermarketul B, este responsabil pentru achiziționarea și furnizarea de ciocolată (SA 1806) într-un restaurant la fața locului la sediul supermarketului B. Contractantul A cumpără ciocolata de la un producător din UE, astfel că, în această situație, contractantul A este comerciant care nu este IMM, fiind responsabil pentru conformitatea ciocolatei pe care o pune la dispoziție în cafenele. Contractantul A trebuie să se asigure că s-a exercitat diligența necesară în amonte și trebuie să depună o declarație privind diligența necesară pentru ciocolata pe care o vinde; în temeiul articolului 4 alineatul (9) din EUDR, acesta poate face trimitere la numerele declarațiilor privind diligența necesară din amonte. Supermarketul B nu este responsabil pentru conformitatea ciocolatei cu EUDR.
- 3) Contractantul D este o întreprindere care nu este IMM. Acesta administrează standuri de dulciuri în magazinele supermarketului B. Dulciurile includ ciocolata (SA 1806). În temeiul acordurilor lor contractuale, supermarketul B cumpără batoanele de ciocolată de la un producător dintr-o țară terță, iar contractantul D vinde batoane de ciocolată numai în numele supermarketului B, fără a le deține vreodată. În această situație, supermarketul B este, prin urmare, operator, fiind responsabil pentru exercitarea diligenței necesare pentru batoanele de ciocolată și pentru depunerea unei declarații privind diligența necesară pentru fiecare lot de batoane de ciocolată. Contractantul D nu este responsabil pentru conformitatea batoanelor de ciocolată cu EUDR.

Îndeplinirea obligațiilor în temeiul EUDR este necesară numai atunci când produsele furnizate intră în domeniul de aplicare al regulamentului (întrebarea frecventă 5.13). Produsele care nu intră în domeniul de aplicare, chiar dacă acestea conțin componente sau elemente derivate din produse de bază care intră în domeniul de aplicare, nu fac obiectul cerințelor regulamentului (întrebarea frecventă 2.1). Exemple de astfel de produse care nu intră în domeniul de aplicare și care pot fi furnizate de contractanți sunt cârnații și preparatele similare din carne de vită (SA 1601) sau preparatele pe bază de cafea, și anume băuturile pe bază de cafea (SA 2101).

3.15. Cum sunt definite rolurile de „reprezentant autorizat” în temeiul articolului 6 din EUDR și de „reprezentant vamal” în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (CVU)? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Cele două roluri sunt separate:

- un „reprezentant autorizat” în temeiul articolului 6 din EUDR este însărcinat să depună o declarație privind diligența necesară în sistemul de informații în numele unui operator. Prin urmare, acest rol se referă numai la obligația prevăzută la articolul 4 din EUDR;
- un „reprezentant vamal” în temeiul articolului 18 din CVU este însărcinat să depună declarația vamală în numele unei alte persoane. Prin urmare, acest rol se referă numai la obligațiile vamale în temeiul CVU.

Este posibil ca o întreprindere să ofere atât servicii în calitate de „reprezentant autorizat”, cât și în calitate de „reprezentant vamal”, dar ambele roluri necesită două mandate explicite și diferite și implică două seturi separate de responsabilități în temeiul fiecărei prestări în cauză.

Indiferent de circumstanțe (indiferent dacă sunt sau nu desemnați și drept „reprezentanți autorizați” în temeiul articolului 6 din EUDR), reprezentanții vamali nu sunt niciodată „operatori” în temeiul EUDR, deoarece nu introduc pe piață și nici nu exportă produse relevante.

♦♦♦♦

4. Definiții

Aceste definiții stau la baza obligațiilor întreprinderilor și ale părților interesate din țările terțe care au relații comerciale cu UE, precum și ale autorităților competente din UE.

4.1. Ce înseamnă „defrișări la nivel mondial”?

„Defrișări la nivel mondial” înseamnă defrișări care au loc la nivel mondial (atât în UE, cât și în afara acesteia), în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 2 din regulament (și anume conversia pădurilor în exploatații agricole, indiferent dacă este sau nu provocată de oameni).

Defrișările și degradarea pădurilor sunt doi dintre principalii factori care contribuie la schimbările climatice și la declinul biodiversității – cele două crize de mediu majore la nivel mondial ale epocii noastre.

Principala cauză a defrișărilor și a degradării pădurilor la nivel mondial este extinderea terenurilor agricole pentru a obținerea de produse de bază precum soia, carnea de vită, uleiul de palmier, lemnul, cacaoa, cauciucul sau cafeaua. În calitate de mare economie și consumator important al acestor produse de bază, UE contribuie la defrișări și la degradarea pădurilor la nivel mondial. Prin urmare, UE are responsabilitatea de a contribui la încetarea lor.

Prin promovarea producției și a consumului de produse de bază și produse care nu implică defrișări și prin reducerea impactului UE asupra defrișărilor și a degradării pădurilor la nivel mondial, se preconizează că regulamentul va reduce emisiile de gaze cu efect de seră generate de UE și declinul biodiversității.

4.2. Ce înseamnă „parcelă de teren”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

„Parcela de teren” – care face obiectul geolocalizării în temeiul regulamentului – este definită la articolul 2 punctul 27 ca „terenul din cadrul unei singure proprietăți imobiliare, astfel cum este recunoscută în dreptul țării de producție, care beneficiază de condiții suficient de omogene pentru a permite o evaluare a nivelului agregat al riscului de defrișare și de degradare a pădurilor asociat cu produsele de bază relevante obținute pe respectivul teren”. În sensul prezentului regulament, factorul esențial este identificarea parcelei de teren utilizate pentru a se obține produse de bază destinate introducerii pe piața UE – nu este necesar să se enumere toate parcelele deținute de un singur proprietar dacă unele dintre aceste parcele nu sunt utilizate pentru a se obține produse de bază care fac obiectul regulamentului sau nu sunt destinate introducerii pe piața UE.

În cazul în care un singur proprietar deține mai multe parcele de teren și introduce pe piață produse relevante de pe toate aceste parcele, este posibil să se declare toate parcelele în cauză într-o singură declarație privind diligența necesară (a se vedea, de asemenea, întrebarea frecventă 1.14.).

4.3. Ce criterii trebuie să respecte lemnul?

Formularea definiției termenului „care nu implică defrișări” de la articolul 2 punctul 13 litera (b) din regulament („... în cazul produselor relevante care conțin lemn sau au fost fabricate utilizând lemn...”) evidențiază lemnul printre produsele vizate, creând impresia unui „caz special” și ridicând o întrebare cu privire la aplicabilitatea criteriului „care nu implică defrișări” de la articolul 3 litera (a) în cazul lemnului. **Lemnul trebuie să respecte ambele criterii, legate atât de defrișări, cât și de degradarea pădurilor, sau doar pe cel legat de degradarea pădurilor?**

Pentru a îndeplini cerințele regulamentului, lemnul trebuie să respecte ambele criterii: (a) trebuie să fi fost recoltat de pe terenuri care nu au făcut obiectul defrișărilor după 31 decembrie 2020 și (b) trebuie să fie recoltat fără a cauza degradarea pădurilor după 31 decembrie 2020.

4.4. Ce niveluri de recoltare sunt conforme?

Dacă un operator care utilizează lemn recoltează, în 2022, un procent de 20 % dintr-o pădure cu o suprafață complet împădurită și permite regenerarea naturală a terenului, lemnul recoltat ar fi conform cu regulamentul? Peste 30 de ani, după regenerarea pădurii, ar putea fi întreprinsă aceeași operațiune cu aceeași concluzie privind respectarea regulamentului?

În temeiul regulamentului, „degradarea pădurilor” înseamnă modificări structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea pădurilor primare sau a pădurilor

regenerate în mod natural în plantații forestiere sau în alte terenuri împădurite și în transformarea pădurilor primare în păduri plantate (articolul 2 punctul 7).

Această definiție acoperă toate categoriile de păduri definite de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură. Prin urmare, în temeiul regulamentului, degradarea pădurilor constă în transformarea anumitor tipuri de păduri în alte tipuri de păduri sau în alte terenuri împădurite.

Sunt permise diferite niveluri de recoltare a lemnului, cu condiția ca acest lucru să nu conducă la o transformare care să se încadreze în definiția degradării.

4.5. Cum ar trebui înțeleasă sintagma „fără a cauza degradarea pădurilor” din definiția termenului „care nu implică defrișări” pentru produsele relevante care conțin lemn sau au fost fabricate utilizând lemn?

Elementul definiției termenului „care nu implică defrișări” care se referă în mod specific la degradarea pădurilor impune ca lemnul să fi fost „recoltat din pădure fără a cauza degradarea pădurilor după 31 decembrie 2020” [articolul 2 punctul 13 litera (b) din EUDR]. Utilizarea sintagmei „a cauza” creează o legătură causală între recoltarea lemnului și procesul de degradare a pădurilor.

Acest lucru reflectă faptul că pădurile pot fi afectate de alte procese, inclusiv de schimbările climatice, focare de boli, incendii etc. Aceste forme potențiale de degradare a pădurilor nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului; EUDR abordează degradarea pădurilor determinată de activitățile forestiere asociate cu recoltarea lemnului și regenerarea ulterioară a pădurii.

Produsele relevante nu ar fi conforme cu regulamentul dacă ar proveni dintr-o zonă în care activitățile de recoltare au cauzat degradarea pădurilor. Operatorii ar putea lua în considerare toate datele și informațiile disponibile la data recoltării, în special legislația țării privind gestionarea pădurilor, planurile de gestionare a pădurilor, dar și planurile de reîmpădurire și activitățile planificate după recoltare, planurile de refacere și conservare, alte tipuri de planuri, procedurile de gestionare etc. – pentru a evalua dacă există un risc ca recoltarea să cauzeze degradarea pădurilor.

În cazul în care starea de degradare a pădurii persistă în timp, nicio recoltare viitoare de pe o parcelă de teren în care operațiunile de recoltare a lemnului au provocat degradarea pădurilor după 31 decembrie 2020 nu ar fi realizată fără a implica defrișări, iar produsele relevante nu ar putea fi introduse pe piață. Dimpotrivă, în cazul în care, în viitor, pădurea este regenerată, iar starea sa se schimbă într-o categorie de pădure care nu ar fi fost considerată inițial ca încadrându-se în definiția degradării pădurilor, atunci lemnul extras din noi activități de recoltare de pe parcela de teren respectivă ar putea fi considerat ca „neimplicând defrișări”.

4.6. Cum ar trebui să se evalueze dacă un produs din lemn nu implică degradarea pădurilor și care este perioada relevantă avută în vedere? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În temeiul regulamentului, „degradarea pădurilor” înseamnă modificări structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea pădurilor primare sau a pădurilor

regenerate în mod natural în plantații forestiere sau în alte terenuri împădurite și în transformarea pădurilor primare în păduri plantate (articolul 2 punctul 7).

„Degradarea pădurilor” înseamnă: modificări structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea				
(1) pădurilor primare în			(2) pădurilor regenerate în mod natural în	
(a) păduri plantate	(b) plantații forestiere	(c) alte terenuri împădurite	(a) plantații forestiere	(b) alte terenuri împădurite

Pentru a respecta elementul privind degradarea pădurilor din definiția termenului „care nu implică defrișări”, operatorii vor trebui să stabilească dacă tipul de pădure înainte de 31 decembrie 2020 inclusiv a fost de pădure primară sau pădure regenerată în mod natural (cele două tipuri de păduri cărora li se aplică definiția „degradării pădurilor”), apoi să evalueze dacă activitățile forestiere asociate cu recoltarea lemnului, precum și activitățile planificate după recoltare ar putea provoca sau determina (cauza) o transformare sau ar fi cauzat o transformare într-un alt tip de pădure, ceea ce reprezintă o „degradare a pădurilor”.

Este important să se ia în considerare legislația relevantă a țării în materie de gestionare a pădurilor, inclusiv planurile de gestionare durabilă a pădurilor sau cadrul juridic pentru recoltarea durabilă, precum și informațiile și datele privind starea pădurii anterioară recoltării, regimul de recoltare și impactul probabil al acestuia, tratamentele de regenerare, alte măsuri planificate de protecție și refacere a pădurilor, precum și alte informații referitoare la criteriile de evaluare a riscurilor detaliate la articolul 10 din regulament. Aceasta ar putea include documentația oficială emisă de autoritățile forestiere care prezintă obligațiile și condițiile de reîmpădurire, acordurile contractuale dintre părți sau alte informații relevante obținute de la proprietarul terenului sau de la reprezentanții săi.

Dacă există dovezi care indică faptul că activitățile de recoltare pot provoca degradarea pădurilor*, produsul din lemn nu poate fi introdus sau pus la dispoziție pe piața UE sau exportat de pe aceasta, cu excepția cazului în care acest risc este atenuat la un nivel zero sau neglijabil.

În cazul în care, la momentul recoltării, scopul final preconizat aferent parcelei de teren (reîmpădurire sau transformare) nu este cunoscut, atunci există riscul ca aceste activități de recoltare să provoace degradarea pădurilor. Prin urmare, aceste produse din lemn nu pot fi introduse sau puse la dispoziție pe piața UE sau exportate de pe aceasta, cu excepția cazului în care acest risc este atenuat la un nivel zero sau neglijabil.

*Câteva exemple de indicii că activitățile de recoltare pot cauza degradarea pădurilor ar putea include:

- planurile de gestionare (sau alte informații disponibile) indică faptul că activitățile de recoltare și regenerare propuse pot fi insuficiente pentru a preveni degradarea pădurilor în conformitate cu definițiile din regulament;
- activitățile de recoltare desfășurate se abat de la cele propuse în planul de gestionare durabilă a pădurilor sau de la cele autorizate de cadrul juridic al țării;

- planul de gestionare a pădurilor și de plantare după recoltare pare să îndeplinească respectivele criterii referitoare la „pădurile plantate” sau „plantațiile forestiere”, în conformitate cu definițiile din regulament, sau
- sunt planificate măsuri de regenerare (de exemplu, plantare sau însămânțare) sau astfel de măsuri planificate lipsesc.

4.7. Un produs din lemn poate să nu implice degradarea pădurilor dacă a fost recoltat dintr-o pădure care a suferit modificări structurale după 31 decembrie 2020 care nu au fost cauzate de activitățile de recoltare?

Da, în cazul în care degradarea pădurilor după 2020 este provocată de alte procese, cum ar fi schimbările climatice, focarele de boli sau incendiile care nu au legătură cu operațiunile de recoltare sau cu activitățile de defrișare, produsele activităților de recoltare de pe parcelele de teren respective ar putea fi considerate în continuare ca neimplicând defrișări, cu condiția ca operațiunile de recoltare în sine să nu cauzeze degradarea pădurilor.

În aceste cazuri, ar fi important să existe date și dovezi suficiente pentru a demonstra că orice modificare a stării pădurilor între cele două perioade nu are legătură cu recoltarea lemnului.

În plus, atunci când scopul recoltării arborilor este protecția pădurilor – de exemplu, atunci când se recoltează lemn deteriorat în urma unei furtuni sau a unui incendiu sau când se taie arborii infectați pentru a preveni răspândirea dăunătorilor și a bolilor – nu ar trebui să se înțeleagă că recoltarea a „cauzat” degradarea pădurilor. În aceste cazuri, ar fi important să existe date și dovezi suficiente pentru a demonstra scopul real al recoltării arborilor.

4.8. În unele cazuri, este posibil ca dovezile privind operațiunile de recoltare a lemnului care cauzează „degradarea pădurilor” să nu fie evidente o anumită perioadă de timp după ce un produs din lemn a fost introdus pe piața Uniunii Europene (sau pus la dispoziție pe aceasta sau exportat de pe aceasta). Operatorii pot fi răspunzători pentru evenimentele care au loc după depunerea declarației privind diligența necesară?

Produsele din lemn relevante ar fi considerate ca neimplicând defrișări?

Produsele relevante nu ar fi conforme cu regulamentul dacă ar proveni dintr-o zonă în care activitățile de recoltare au cauzat degradarea pădurilor în perioada anterioară depunerii unei declarații privind diligența necesară.

La depunerea declarației privind diligența necesară, un operator își asumă responsabilitatea pentru procesul de diligență necesară și pentru conformitatea produselor relevante cu articolul 3 literele (a) și (b). În cadrul acestui proces, operatorul ar trebui să ia în considerare toate informațiile și datele relevante, inclusiv pentru factorii de risc prevăzuți la articolul 10.

O încălcare a obligațiilor privind diligența necesară ar putea fi constatată, de exemplu, dacă partea de evaluare a riscurilor din cadrul obligației privind diligența necesară nu a fost efectuată în mod corespunzător, deoarece informațiile relevante sau criteriile specificate au fost trecute cu vederea, inclusiv planurile după recoltare pentru parcela de teren.

În cazul în care s-a constatat că diligența necesară nu a fost exercitată în mod corespunzător, operatorii din aval sau comercianții nu s-ar putea baza pe o declarație privind diligența necesară existentă pentru produsele relevante.

În schimb, în cazul în care diligența necesară a fost exercitată în mod corespunzător la momentul respectiv, iar produsele relevante erau conforme la momentul introducerii lor pe piață, statutul de conformitate al produselor relevante – și al produselor derivate – nu se va schimba în funcție de evenimente care au loc după ce un produs a fost introdus pe piață (sau exportat) și care nu ar fi putut fi identificate ca prezentând un risc potențial la momentul depunerii unei declarații privind diligența necesară. Acest lucru nu va afecta nici statutul operatorului din perspectiva conformității.

4.9. Definiția „degradării pădurilor” descurajează plantarea și însămânțarea deliberată a arborilor, care poate fi o practică importantă pentru protejarea și refacerea pădurilor?

În anumite tipuri de păduri, plantarea sau însămânțarea deliberată poate fi o metodă eficace și preferată de refacere a pădurilor, inclusiv în urma unor evenimente naturale (de exemplu, furtuni, incendii) sau în urma unor măsuri de gestionare a speciilor alogene invazive, a dăunătorilor sau a bolilor ori pentru a promova regenerarea în medii dure, cu soluri sărace, secetă, îngheț și sau în cazul în care se pot observa efecte ale schimbărilor climatice. Prin urmare, în timp ce transformarea pădurilor primare sau a pădurilor regenerate în mod natural în plantații forestiere ar constitui „degradarea pădurilor”, în temeiul regulamentului, definiția „plantației forestiere” exclude „pădurile plantate în scopul protejării sau al refacerii ecosistemelor, precum și pădurile create prin plantare sau însămânțare care, la maturitatea arboretului, seamănă sau se apropie de pădurile care se regenerează în mod natural”.

În mod logic, această excepție ar trebui să se aplice și „pădurilor plantate”.

4.10. Cum se aplică mențiunea „cu copaci care pot atinge pragurile menționate *in situ*”?

Cum se aplică mențiunea „cu copaci care pot atinge pragurile menționate *in situ*” în legătură cu înălțimea copacilor și acoperirea coronamentului din definiția „pădurii” de la articolul 2 punctul 4 din regulament?

Vegetația lemnoasă cu o acoperire a coronamentului actuală sau preconizată de peste 10 % din speciile de copaci cu o înălțime actuală sau preconizată de cel puțin 5 metri ar trebui clasificată drept „pădure”, pe baza definiției Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO). De exemplu, împăduririle cu arbori tineri care nu au atins încă, dar care se preconizează că vor atinge o densitate de acoperire de 10 % și o înălțime de 5 metri sunt incluse în definiția „pădurii”, alături de suprafețele care au fost temporar despădurite, dar care sunt utilizate preponderent în scopuri forestiere.

4.11. Ce schimbare a utilizării terenurilor forestiere respectă regulamentul?

Defrișarea este definită la articolul 2 punctul 3 din regulament ca fiind „conversia pădurilor în exploatații agricole”. Alte schimbări ale utilizării terenurilor forestiere sunt conforme cu dispozițiile regulamentului?

În temeiul regulamentului, defrișarea este definită ca fiind conversia în exploatații agricole. Conversia în vederea utilizării în alte scopuri, cum ar fi dezvoltarea urbană sau pentru infrastructură, nu se încadrează în definiția defrișării. De exemplu, recoltarea legală a lemnului de pe o suprafață forestieră pentru a fi utilizat la construcția unui drum respectă dispozițiile regulamentului.

4.12. Un dezastru natural ar fi considerat defrișare?

„Defrișarea” este definită în regulament ca fiind conversia pădurilor în exploatații agricole, indiferent dacă este sau nu provocată de oameni, incluzând astfel situațiile asociate dezastrului natural. Situația în care o pădure care a suferit un incendiu este transformată ulterior în teren agricol (după data-limită) ar fi considerată „defrișare” în temeiul regulamentului. În acest caz specific, aprovizionarea de către un operator cu produse de bază care intră în domeniul de aplicare al regulamentului din zona respectivă ar fi interzisă (dar nu din cauza incendiului forestier). În schimb, dacă pădurea afectată este lăsată să se regenereze, situația nu ar fi considerată ca reprezentând „defrișare” și un operator ar putea să se aprovizioneze cu lemn din pădurea respectivă după regenerare.

4.13. Vor fi incluse „alte terenuri împădurite” sau alte ecosisteme? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Regulamentul se bazează pe definiția termenului „pădure” a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO). Aceasta include patru miliarde de hectare de păduri – majoritatea terenurilor locuibile ce nu sunt încă utilizate în scopuri agricole – care cuprind zone definite în legislațiile naționale ca savane, zone umede și alte ecosisteme valoroase.

Ca parte a procedurii de revizuire descrise la articolul 34 din EUDR, Comisia va evalua impactul extinderii domeniului de aplicare al regulamentului la „alte terenuri împădurite” și la alte ecosisteme decât „pădurile”.

Transformarea pădurilor primare sau regenerate în mod natural în plantații forestiere sau în alte terenuri împădurite face deja parte din definiția „degradării pădurilor”, iar produsele din lemn provenite de pe astfel de terenuri transformate nu pot fi introduse pe piața UE sau exportate.

4.14. Cultivarea arborilor de cauciuc este considerată „utilizare agricolă” în temeiul regulamentului?

Da, cultivarea arborilor de cauciuc se încadrează în definiția „plantațiilor agricole” din regulament, care înseamnă „terenuri cu arboreti din sistemele de producție agricolă, precum plantațiile de pomi fructiferi, plantațiile de palmieri pentru ulei, livezile de măslini și sistemele agroforestiere în care culturile sunt crescute sub coronament”. Această definiție include toate plantațiile de produse de bază relevante, altele decât lemnul. Plantațiile agricole sunt excluse din definiția „pădurii”. Aceasta înseamnă că înlocuirea unei păduri cu o plantație pentru obținerea cauciucului ar fi considerată defrișare în temeiul regulamentului.

5. Diligența necesară

5.1. Care sunt obligațiile unui operator? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Ca regulă generală, operatorii (și comercianții care nu sunt IMM-uri) vor trebui să instituie și să întrețină un sistem due diligence în conformitate cu articolul 12 din EUDR.

Exercitarea diligenței necesare constă în trei etape.

În prima etapă, aceștia ar trebui să colecteze informațiile menționate la articolul 9 din regulament, cum ar fi produsul de bază sau produsul pe care intenționează să îl introducă (sau să îl pună la dispoziție în cazul comercianților care nu sunt IMM-uri) pe piața UE sau să îl exporte, inclusiv sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” și „export”, precum și cantitatea respectivă, furnizorul, țara de producție, dovada recoltării legale, printre altele. O cerință-cheie în această etapă este obținerea coordonatelor geografice ale parcelelor de teren de pe care a fost obținut produsul de bază relevant și furnizarea informațiilor relevante – produsul, codul NC, cantitatea, țara de producție, coordonatele de geolocalizare – în declarația privind diligența necesară care trebuie transmisă prin sistemul de informații. În cazul în care operatorul nu poate colecta informațiile solicitate, acesta trebuie să se abțină de la introducerea pe piața UE a produsului relevant în cauză sau de la exportul acestuia. Nerespectarea acestei cerințe ar însemna o încălcare a regulamentului, ceea ce ar putea atrage după sine sancțiuni.

În cazul în care nu poate colecta informațiile necesare, operatorul trebuie să se abțină de la introducerea pe piața Uniunii Europene a produselor respective sau de la exportul acestora. Nerespectarea acestei cerințe ar însemna o încălcare a regulamentului, ceea ce ar putea atrage după sine eventuale sancțiuni.

În etapa a doua, întreprinderile vor trebui să utilizeze informațiile colectate în cadrul primei etape în pilonul de evaluare a riscurilor al sistemelor lor due diligence pentru a verifica și a evalua riscul de intrare în lanțul de aprovizionare a unor produse neconforme, ținând seama de criteriile descrise la articolul 10 din regulament. Operatorii trebuie să demonstreze modul în care informațiile colectate au fost verificate pe baza criteriilor de evaluare a riscurilor și modul în care aceștia au stabilit gradul de risc.

În etapa a treia, aceștia vor trebui să ia măsuri de atenuare adecvate și proporționale în cazul în care identifică în etapa a doua mai mult decât un risc neglijabil de neconformitate, pentru a se asigura că riscul devine neglijabil, ținând seama de criteriile descrise la articolul 11 din regulament. Aceste măsuri trebuie să fie documentate.

Operatorii care se aprovizionează cu produse de bază exclusiv din zone clasificate ca prezentând un risc scăzut vor face obiectul unor obligații simplificate privind diligența necesară. În temeiul articolului 13 din regulament, aceștia vor trebui totuși să colecteze informații în conformitate cu articolul 9 și să evalueze complexitatea lanțului de aprovizionare și riscul de eludare și de amestecare a produsului cu produse de origine necunoscută sau

originare din țări cu risc ridicat sau cu risc standard, dar nu vor fi obligați să efectueze o evaluare a riscurilor și să ia măsuri de atenuare a riscurilor (articolele 10 și 11 din EUDR), cu excepția cazului în care operatorul obține sau acestuia i se aduce la cunoștință orice informație relevantă, incluzând suspiciunile motivate prezentate în temeiul articolului 31, care ar indica un risc ca produsele relevante să nu respecte prezentul regulament [articolul 13 alineatul (2) din EUDR]. Pentru mai multe informații, a se vedea capitolul 4 litera (b) din Comunicarea Comisiei – Document de orientare (C/2024/6789).

5.2. Cine poate mandata un „reprezentant autorizat”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În temeiul articolului 6 din regulament, operatorii și comercianții pot mandata reprezentanți autorizați să depună, în numele lor, o declarație privind diligența necesară. În acest caz, operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante.

În cazul în care operatorul este o persoană fizică sau o microîntreprindere, acesta poate mandata următorul operator sau comerciant din lanțul de aprovizionare să acționeze în calitate de reprezentant autorizat, cu condiția ca acesta să nu fie o persoană fizică sau o microîntreprindere. În acest caz, operatorul care acordă mandatul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului.

În conformitate cu articolul 2 punctul 22 din regulament, reprezentantul autorizat trebuie să fie stabilit în UE și trebuie să fi primit un mandat scris din partea unui operator sau a unui comerciant.

5.2.1. Ce este un reprezentant autorizat? Poate un reprezentant autorizat să reprezinte mai mulți operatori și comercianți? Ce obligații în temeiul EUDR poate îndeplini un reprezentant autorizat? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Un reprezentant autorizat este o persoană fizică sau juridică care acționează în numele unui operator sau al unui comerciant, depunând o declarație privind diligența necesară pentru aceștia (articolul 6 din EUDR). În conformitate cu articolul 2 punctul 22 din EUDR, un reprezentant autorizat trebuie să fie stabilit în Uniune și trebuie să primească un mandat scris din partea unui operator sau a unui comerciant pentru a acționa în numele acestuia. În principiu, orice persoană fizică sau juridică (privată sau publică) stabilită în UE poate acționa în calitate de reprezentant autorizat, indiferent dacă participă sau nu în mod activ la un lanț de aprovizionare.

Atunci când depun declarații privind diligența necesară, reprezentanții autorizați trebuie să se înregistreze în sistemul de informații și să aleagă între rolurile de „reprezentant al operatorului” sau de „reprezentant al comerciantului”. Aceste roluri le permit reprezentanților autorizați să fie autentificați cu propriile credențiale și să depună declarații privind diligența necesară în numele clienților lor. Este posibil ca un reprezentant autorizat să fie mandatat de mai mulți operatori și comercianți dacă sunt îndeplinite cerințele menționate mai sus. Atunci când se depune o declarație privind diligența necesară, se introduc în câmpurile aferente datele operatorului și ale comerciantului, asigurându-se identificarea unică a operatorului sau a comerciantului reprezentat:

3. Numele și adresa operatorului/comerciantului *

Nume: *	____
Țară: *	No country selection
Strada: *	____
Oraș: *	Vă rugăm să introduceți numele orașului, cod poștal...
E-mail:	____
Telefon:	____
Identificator: *	+ Add Identifier ▼

Reprezentant autorizat

Nume ?	EUDR Test Operator HU		Valid
Țară	Ungaria	Codul ISO	HU

Chiar dacă un reprezentant autorizat depune o declarație privind diligența necesară, obligația de a exercita/asigura diligența necesară îi revine operatorului sau comerciantului. În consecință, operatorul sau comerciantul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante cu articolul 3 din EUDR.

În cazul în care un operator este o persoană fizică sau o microîntreprindere, acesta poate mandata următorul operator sau comerciant din avalul lanțului de aprovizionare care nu este o persoană fizică sau o microîntreprindere să acționeze în calitate de reprezentant autorizat – a se vedea articolul 6 alineatul (3) din EUDR.

5.3. Întreprinderile pot exercita diligența necesară în numele filialelor?

Organizarea internă și politica privind diligența necesară a unui grup de întreprinderi (o societate-mamă și filialele sale) nu sunt reglementate de regulament. Operatorul sau comerciantul care introduce sau pune la dispoziție pe piața UE sau exportă un produs relevant este responsabil pentru conformitatea produsului și pentru conformitatea generală cu regulamentul. Prin urmare, denumirea sa ar trebui să fie menționată în declarația privind diligența necesară, iar acesta ar trebui să rămână pe deplin responsabil în temeiul regulamentului.

5.4. Ce se întâmplă în cazul reimportării unui produs? Care sunt obligațiile privind diligența necesară în cazul reimportării unui produs care a fost exportat anterior din UE? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În cazul în care un operator reimportă (și anume pune în liberă circulație) un produs care a fost exportat anterior de pe piața UE și îl plasează sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”, acesta este considerat „operator din aval”.

Reimportatorul, care pune în liberă circulație un produs relevant și, prin urmare, îl introduce pe piață, este supus obligațiilor operatorilor din aval, care depind de dimensiunea reimportatorului.

În cazul în care reimportatorul este un operator care este IMM, se aplică articolul 4 alineatul (8) din EUDR (a se vedea întrebarea frecventă 5.6.1), ceea ce înseamnă că reimportatorul nu trebuie să exercite diligența necesară. La vamă, reimportatorul care este IMM furnizează numărul (numerele) de referință primite de la furnizorul (furnizorii) său (săi) în declarația vamală.

În cazul în care reimportatorul nu este IMM, declarațiile deja existente privind diligența necesară pot contribui la asigurarea faptului că s-a exercitat diligența necesară în amonte în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) din EUDR. Reimportatorul care nu este IMM trebuie să depună o declarație privind diligența necesară înainte de reimport și trebuie să furnizeze numărul de referință primit pentru declarația privind diligența necesară atunci când pune produsele în liberă circulație.

Cele de mai sus se aplică și în cazul în care un produs importat conține produse relevante care au fost introduse anterior pe piața UE și care au făcut obiectul diligenței necesare (de exemplu: boabele de cacao sunt exportate din UE către o țară terță pentru a fabrica ciocolată, iar ciocolata este ulterior pusă în liberă circulație în UE).

Pentru părțile de produse relevante care nu au făcut obiectul diligenței necesare, operatorii trebuie să exercite diligența necesară și să depună o declarație privind diligența necesară.

În cazul reimportului unui produs care a fost introdus inițial pe piață în cursul perioadei de tranziție (el însuși sau sub forma unui produs relevant în amonte), astfel cum se explică la întrebarea frecventă 9.2., Comisia va comunica un număr de referință convențional aferent declarației privind diligența necesară care poate fi utilizat în declarația vamală depusă pentru reimport. Pentru informații suplimentare privind perioada de tranziție, a se vedea întrebările frecvente 9.1.-9.6.

5.5. Ce regimuri vamale sunt afectate?

Produsele relevante plasate sub alte regimuri vamale decât „punerea în liberă circulație” sau „exportul” (de exemplu, regimurile de antrepozitare vamală, perfecționare activă, admitere temporară etc.) nu fac obiectul regulamentului.

5.6. Introducerea pe piață a produselor care nu sunt obținute în UE necesită vămuire?

O declarație vamală ar constitui o documentație suficientă în acest context?

Da, introducerea pe piață a produselor de bază relevante sau produselor relevante obținute în afara UE necesită vămuire înainte de introducerea pe piață. În acest context, numai o declarație vamală (și nu un conosament și nici alt document comercial sau logistic) ar fi considerată o dovadă adecvată, dacă poate fi direct legată de produsul în cauză.

5.6.1. Cum se aplică regulamentul exporturilor? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Regulamentul se aplică atât exporturilor, cât și importurilor. Operatorii care exportă produse relevante de pe piața UE vor trebui să includă numărul de referință al declarației privind diligența necesară în declarația lor de export. Operatorii care exportă produse fabricate cu produse de bază sau alte produse care au făcut deja obiectul unei declarații privind diligența necesară pot beneficia, de asemenea, de simplificările relevante prevăzute la articolul 4 din EUDR [și anume articolul 4 alineatele (8) și (9) din EUDR] (a se vedea informațiile pentru produsele obținute în UE). În special, un operator din aval care este IMM și care exportă de pe piața Uniunii poate beneficia de dispozițiile de la articolul 4 alineatul (8) din EUDR; într-un astfel de caz, operatorul care este IMM trebuie să furnizeze autorităților vamale, în declarația de export, numărul (numerele) de referință al (ale) declarației privind diligența necesară obținut(e) de la operatorul (operatorii) anterior (anteriori) sau de la comerciantul (comercianții) anterior (anteriori) din lanțul de aprovizionare.

5.7. Care este rolul sistemelor de certificare sau de verificare în temeiul regulamentului? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Sistemele de certificare îi pot ajuta pe membrii lanțului de aprovizionare în demersul de evaluare a riscurilor în măsura în care certificarea acoperă informațiile necesare pentru respectarea obligațiilor care le revin în temeiul regulamentului. Operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri vor avea în continuare obligația de a exercita diligența necesară și vor rămâne responsabili pentru orice încălcare.

Documentul de orientare al Comisiei Europene (C/2024/6789) oferă explicații suplimentare cu privire la rolul sistemelor de certificare și de verificare de părți terțe în evaluarea și atenuarea riscurilor.

5.8. Cât timp ar trebui păstrată documentația?

Cât timp ar trebui operatorul să păstreze documentația utilizată pentru exercitarea diligenței necesare? Comercianții care sunt IMM-uri trebuie să păstreze informațiile relevante cu privire la produsul relevant pe care îl introduc sau îl pun la dispoziție pe piața UE sau pe care îl exportă? Care este momentul la care se consideră că începe această durată? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Operatorii ar trebui să colecteze, să organizeze și să păstreze timp de cinci ani de la data introducerii pe piața UE sau a exportului produselor de bază relevante și a produselor relevante informațiile colectate în temeiul articolului 9 din regulament, însoțite de dovezi. Pe baza dispozițiilor articolului 10 alineatul (4) și ale articolului 11 alineatul (3) din regulament,

operatorii ar trebui să fie în măsură să demonstreze modul în care a fost exercitată diligența necesară și ce măsuri de atenuare au fost puse în aplicare în cazul în care a fost identificat un risc. Documentația relevantă cu privire la aceste măsuri trebuie salvată timp de cel puțin cinci ani de la exercitarea diligenței necesare. Operatorii trebuie, de asemenea, să păstreze evidența declarațiilor privind diligența necesară timp de cinci ani de la data depunerii declarației în sistemul de informații, care este anterioară introducerii produsului pe piața UE sau exportării acestuia. În această privință, comercianții care nu sunt IMM-uri au aceleași obligații precum operatorii.

Comercianții care sunt IMM-uri trebuie să păstreze informațiile enumerate la articolul 5 alineatul (3) din regulament timp de cel puțin cinci ani, inclusiv numerele de referință ale declarațiilor privind diligența necesară, de la data punerii la dispoziție pe piața UE a produselor relevante.

5.9. Care sunt criteriile pentru „produsele cu risc neglijabil”?

„Riscul neglijabil” se referă la nivelul de risc care se aplică produselor relevante care urmează să fie introduse pe piața UE sau exportate din UE, în cazul în care, pe baza unei evaluări complete a informațiilor specifice produsului și a informațiilor generale și, dacă este necesar, a aplicării măsurilor de atenuare adecvate, respectivele produse de bază sau produse nu prezintă motive de îngrijorare în sensul nerespectării articolului 3 litera (a) sau (b) din regulament.

5.10. „Produsele cu risc neglijabil” fac obiectul unei derogări?

Putem înțelege „riscul neglijabil” în temeiul articolului 2 punctul 26 din regulament coroborat cu articolul 10 alineatul (1) ca oferind o derogare de la regulament?

Nu. Operatorii și comercianții [care nu sunt IMM-uri] pot ajunge la o concluzie cu privire la „riscul neglijabil” (care este o condiție prealabilă pentru introducerea sau punerea la dispoziție pe piața UE sau pentru exportul produselor relevante) numai **ca urmare a exercitării diligenței necesare** [în temeiul articolului 4 alineatul (1) din regulament]. Exercițarea diligenței necesare este o obligație fundamentală a operatorilor și a comercianților în temeiul prezentului regulament, care nu face obiectul niciunei derogări.

Trebuie menționat că elementul de „risc neglijabil” nu se aplică produselor de bază (nu există un „nivel de risc” pentru fiecare produs de bază din regulament).

5.11. Anumite produse de bază dintr-o anumită țară ar putea fi considerate cu „risc neglijabil”?

Uleiul de palmier, cauciucul, cafeaua, cacaoa sau lemnul dintr-o anumită țară ar putea fi considerate cu „risc neglijabil”?

Nu. A se vedea întrebarea de mai sus.

5.12. Atunci când se verifică respectarea cerinței privind absența defrișărilor, care este momentul asupra căruia ar trebui să se concentreze verificările?

Evaluarea măsurii în care produsul de bază a contribuit la defrișări se efectuează analizând retrospectiv dacă terenul cultivat a fost utilizat ca pădure (în conformitate cu definiția de la articolul 2) de la data-limită prevăzută de regulament (și anume 31 decembrie 2020).

5.13. Ce produse ar necesita documentație din partea operatorilor și a comercianților în contextul obligațiilor lor privind diligența necesară?

Documentația este necesară numai pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al regulamentului (codurile SA enumerate în anexa I). Nu este necesară nicio documentație pentru articolele produse cu produse de bază care nu intră în domeniul de aplicare (și anume dacă nu sunt enumerate în anexa I).

5.14. Când vor trebui operatorii care nu sunt IMM-uri să își elaboreze primele rapoarte anuale în temeiul articolului 12 alineatul (3) din regulament? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

EUDR va fi aplicabil de la 30 decembrie 2025 (cu excepția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici, pentru care data aplicării este 30 iunie 2026). Articolul 12 alineatul (3) prevede că întreprinderile relevante trebuie să publice un raport anual cu privire la activitățile lor pentru a se conforma cerințelor prevăzute în EUDR. Întrucât 2026 va fi primul an pentru care se aplică EUDR, primul raport (care vizează anul 2026) va trebui publicat după 30 decembrie 2026.

Întreprinderile care au raportat deja elemente relevante care intră sub incidența articolului 12 alineatul (3) din EUDR în contextul obligațiilor lor de raportare în temeiul altor acte legislative relevante ale UE (cum ar fi Directiva UE privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor) nu trebuie să repete raportarea.

5.15. Va exista un model pentru declarația privind diligența necesară pe care trebuie să îl completeze actorii din cele șapte sectoare ale produselor de bază care fac obiectul regulamentului?

Modelul pentru declarația privind diligența necesară a operatorilor și a comercianților este același pentru toate sectoarele produselor de bază (a se vedea anexa II la regulament) pe care se bazează formularul din sistemul de informații.

5.16. Va exista un set de întrebări cu format prestabilit sau o listă de întrebări pentru exercitarea diligenței necesare?

Nu. Operatorii și comercianții trebuie să își respecte obligațiile privind diligența necesară în conformitate cu articolele 8, 9, 10 și 11 din regulament. Atingerea unui risc zero sau a unui risc neglijabil este o condiție prealabilă pentru introducerea/punerea la dispoziție/exportul produselor relevante pe/de pe piața UE.

Trebuie menționat că diligența necesară nu este un exercițiu de tipul „bifării a unor căsuțe”. Prin urmare, aceasta poate depinde de contextul specific și de lanțul de aprovizionare specific,

cu condiția să fie parcurse diferitele etape ale diligenței necesare, astfel cum sunt descrise în regulament (și anume cerința în materie de informare, evaluarea riscurilor și atenuarea riscurilor, în conformitate cu articolele 9, 10 și 11 din EUDR).

5.17. Operatorii și comercianții (și/sau reprezentanții lor autorizați) care doresc să introducă, să pună la dispoziție sau să exporte produse relevante pe/de pe piața UE trebuie să se înregistreze în sistemul de informații?

Operatorii și comercianții trebuie să se înregistreze dacă fac obiectul depunerii unei declarații privind diligența necesară în temeiul prezentului regulament. Alternativ, aceștia pot apela la serviciile unui reprezentant autorizat (care, la rândul său, trebuie să fie înregistrat în sistem ca atare).

5.18. Comisia va publica detalii suplimentare cu privire la instrumentele de imagistică prin satelit care urmează să fie utilizate pentru a verifica produsele relevante din perspectiva conformității (de exemplu, cu privire la rezoluția minimă)?

Deși instrumentele de imagistică spațială pot ajuta în mare măsură operatorii și comercianții să își îndeplinească obligațiile privind diligența necesară (pentru a se asigura că un produs nu implică defrișări) și autoritățile competente ale statelor membre în efectuarea controalelor, regulamentul nu impune utilizarea unor instrumente specifice de imagistică prin satelit sau a unui prag pentru rezoluția imaginilor prin satelit pentru a documenta absența defrișărilor.

5.19. Cât de des ar trebui să fie depuse declarații privind diligența necesară în sistemul de informații și pot acestea viza mai multe transporturi/loturi? Ce se întâmplă în situațiile în care produsele relevante pot fi introduse pe piață în mod succesiv pe parcursul unei perioade de timp? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

O declarație privind diligența necesară poate viza mai multe loturi/transporturi fizice de mai multe produse relevante diferite. În aceste situații, operatorul [sau comerciantul care nu este IMM – a se vedea articolul 5 alineatul (1) din EUDR] trebuie să confirme că s-a exercitat diligența necesară pentru toate produsele relevante destinate a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate și că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil ca produsele relevante să nu fie conforme cu articolul 3 litera (a) sau (b) din regulament (anexa II) și că operatorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante cu articolul 3 din EUDR [articolul 4 alineatul (3) din EUDR].

În plus, există cerințe juridice și considerații practice care trebuie luate în considerare:

1. Cantitatea tuturor produselor relevante introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate trebuie să facă obiectul unei declarații privind diligența necesară [articolul 3 litera (c) din EUDR], iar declarația respectivă trebuie depusă înainte de introducerea pe piață, punerea la dispoziție sau exportul oricărui loturi/transporturi de produse relevante [articolul 4 alineatul (2) din EUDR].
2. Odată ce cantitatea de produse care face obiectul declarației privind diligența necesară a fost introdusă integral pe piață sau exportată, același operator trebuie să depună o nouă declarație pentru cantități suplimentare.
3. În conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din EUDR, operatorii își revizuiesc sistemul due diligence o dată pe an. Prin urmare, o declarație privind diligența necesară nu ar

trebui să vizeze transporturi/loturi pe o perioadă mai mare de un an de la data depunerii declarației. În plus, o perioadă mai lungă de timp ar putea duce la dificultăți în demonstrarea corespondenței dintre produsele declarate și produsele efectiv (destinate a fi) introduse pe piață sau exportate.

4. Printr-o declarație privind diligența necesară, operatorul confirmă că s-a exercitat diligența necesară în comun sau individual pentru toate produsele relevante care sunt destinate a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate și că nu există riscuri sau există riscuri neglijabile de neconformitate a produselor relevante. Prin urmare, în principiu, o declarație privind diligența necesară ar trebui să vizeze produsele de bază care au fost deja obținute, și anume cultivate, recoltate, produse din sau crescute pe parcele de teren relevante sau, în cazul bovinelor, în unități. Cu alte cuvinte, în principiu, operatorii ar trebui să poată corela o declarație privind diligența necesară cu produsele de bază existente. Pe de altă parte, nu este necesar ca produsul individual care va fi introdus pe piață să fi fost deja fabricat: de exemplu, în cazul declarării mobilierului din lemn într-o declarație privind diligența necesară, deși arborii ar fi trebuit să fi fost deja recoltați la momentul depunerii declarației privind diligența necesară pentru mobilier, nu este necesar ca mobilierul să fi fost deja fabricat.
5. Cantitățile de produse declarate în declarația privind diligența necesară trebuie să corespundă cantităților care au făcut obiectul exercitării diligenței necesare de către operator și care sunt destinate a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața UE sau exportate. Aceasta include faptul că un produs nu trebuie să facă obiectul mai multor declarații privind diligența necesară depuse de aceeași persoană. În cazul în care o persoană nu știe care dintre produse vor fi vândute pe piața UE și care vor fi exportate la momentul depunerii declarației privind diligența necesară, este posibil să se declare toate produsele cu o declarație privind diligența necesară „de export” și să se păstreze documente care să demonstreze cantitățile corespunzătoare. La cererea autorității competente, operatorii ar trebui să poată furniza dovezi ale unei astfel de corespondențe în sistemul lor due diligence instituit în conformitate cu articolul 12 din EUDR. Cu excepția cazului în care se aplică obligația privind diligența necesară simplificată (articolul 13 din EUDR), operatorul trebuie să furnizeze dovezi că riscul de neconformitate (în ceea ce privește cerința privind absența defrișărilor și cerința privind legalitatea) a fost evaluat în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din EUDR pentru toate produsele și că un astfel de risc este neglijabil pentru toate produsele declarate. Evidențele corespunzătoare care demonstrează corespondența menționată mai sus trebuie păstrate timp de cinci ani de la data (ultimei) introduceri sau puneri la dispoziție pe piață, pentru a fi puse la dispoziția autorității competente la cerere (articolul 9 din EUDR). În cazul în care cantitatea declarată în declarația privind diligența necesară nu a fost integral introdusă sau pusă la dispoziție pe piață sau exportată, operatorul ar trebui să păstreze evidențe adecvate care să explice diferența dintre cantitatea declarată și cantitatea efectivă introdusă sau pusă la dispoziție pe piață sau exportată, care trebuie să fie păstrate timp de cinci ani, pentru a fi pusă la dispoziția autorității competente la cerere (articolul 9 din EUDR).
6. O declarație individuală privind diligența necesară împreună cu datele de geolocalizare aferente acesteia trebuie să se încadreze în limita de dimensiune practică stabilită pentru încărcarea în sistemul de informații (25 MB).

7. În cazul în care o declarație privind diligența necesară vizează mai multe loturi/transporturi, această complexitate suplimentară poate crește riscul de neconformitate pentru operator. Operatorul își asumă întreaga responsabilitate pentru conformitatea tuturor loturilor/transporturilor, precum și în legătură cu informațiile din declarația privind diligența necesară, țara de producție și geolocalizarea tuturor parcelelor de teren incluse. Complexitatea suplimentară poate fi relevantă pentru abordarea bazată pe riscuri utilizată de autoritățile competente pentru a identifica respectivele controale care trebuie efectuate (articolul 16 din EUDR). După caz, se pot aplica măsuri provizorii sau măsuri pentru neconformitate tuturor produselor relevante care fac obiectul unei declarații privind diligența necesară, inclusiv celor conținute în loturi/transporturi separate.

5.20. La ce dată se poate depune cel mai târziu o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Potrivit articolului 4 alineatul (1) din EUDR, operatorii exercită diligența necesară, în conformitate cu articolul 8 din EUDR, înainte de a introduce produse relevante pe piață sau înainte de a le exporta, pentru a dovedi că produsele relevante respectă articolul 3 din EUDR. Același lucru este valabil și pentru comercianții care nu sunt IMM-uri, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din EUDR.

Pentru **produsele relevante care intră pe piața Uniunii** (import) sau **care ies de pe piața Uniunii** (export), numărul de referință al declarației privind diligența necesară se pune la dispoziția autorităților vamale. În acest scop, persoana care depune declarația vamală (cunoscută sub denumirea de „declarant vamal”) include numărul de referință al declarației privind diligența necesară în declarația vamală depusă pentru produsul relevant respectiv, în conformitate cu articolul 26 din EUDR. Prin urmare, declarația privind diligența necesară se depune, iar numărul de referință al declarației privind diligența necesară se obține înainte de depunerea declarației vamale⁵.

În cazul în care o declarație privind diligența necesară vizează mai multe transporturi/loturi, același număr de referință al declarației privind diligența necesară poate fi menționat în mai multe declarații vamale, atât timp cât sunt respectate cerințele legale ale EUDR, astfel cum se reamintește în mod specific la întrebarea 1. De asemenea, este posibil să se includă mai multe numere de referință ale unor declarații privind diligența necesară într-o singură declarație vamală.

Pentru produsele de bază **obținute în UE**, data exactă a introducerii pe piață ar trebui înțeleasă ca fiind momentul la care produsul este disponibil fizic pe piața Uniunii (și anume produsul de bază a fost obținut și, în cazul unui produs derivat, produsul a fost fabricat) și este furnizat pe piață (pentru distribuție, consum sau utilizare) și două sau mai multe persoane juridice sau fizice încheie un acord în care operatorul promite furnizarea produsului relevant. Un astfel de acord ar putea prevedea furnizarea în schimbul unei plăți sau furnizarea gratuită.

---

⁵ Pe termen mediu și lung, operatorii și comercianții care nu sunt IMM-uri vor putea depune imediat declarațiile vamale și declarația privind diligența necesară în temeiul articolului 28 alineatul (2) din EUDR. Această situație nu este încă aplicabilă și, prin urmare, nu este reflectată încă în prezentul document. Orientări și întrebări frecvente separate vor fi puse la dispoziție în timp util în acest sens.

Pentru a ilustra aceste aspecte într-un exemplu legat de sectorul forestier, declarația privind diligența necesară trebuie **depusă cel târziu** atunci când sunt îndeplinite ambele elemente: (i) buștenii recoltați sunt disponibili și (ii) un acord de cumpărare/furnizare a buștenilor recoltați este finalizat prin convenirea asupra furnizării către o entitate terță, de exemplu, o fabrică de cherestea.

Această dată nu depinde de data plății buștenilor, de data primului transport sau de data transferului dreptului de proprietate.

5.21. La ce dată se poate depune cel mai devreme o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Potrivit articolului 4 alineatul (1) din EUDR, operatorii exercită diligența necesară, în conformitate cu articolul 8 din EUDR, înainte de a introduce produse relevante pe piață sau înainte de a le exporta, pentru a dovedi că produsele relevante respectă articolul 3 din EUDR. Același lucru este valabil și pentru comercianții care nu sunt IMM-uri și operatorii din aval care nu sunt IMM-uri atunci când se asigură că s-a exercitat diligența necesară, în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) și cu articolul 5 alineatul (1) din EUDR.

O declarație privind diligența necesară poate fi depusă cel mai devreme după exercitarea sau asigurarea diligenței necesare și atunci când sunt disponibile toate informațiile necesare pentru depunerea sa (inclusiv cantitatea planificată a fi introdusă sau pusă la dispoziție pe piață sau exportată). De asemenea, trebuie reținut că, astfel cum se precizează la întrebarea frecventă 5.19., o declarație privind diligența necesară nu ar trebui să acopere transporturile/loturile pe o perioadă mai mare de un an de la data depunerii declarației.

5.22. Întreprinderea mea importă în UE produse relevante, care sunt apoi vândute pe piața UE mai multor clienți, fără prelucrare ulterioară sau care sunt exportate, fără prelucrare ulterioară. Trebuie depusă o declarație privind diligența necesară de două ori (înainte de import și înainte de vânzare/export)? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Întrucât declarația privind diligența necesară la import vizează produsele care sunt furnizate pe piața UE, în cazul în care importatorul vinde produsele pe piața UE sau le exportă fără prelucrare ulterioară, nu este necesar să se depună o altă declarație privind diligența necesară înainte de vânzare/export.

Trebuie reținut faptul că, pentru fiecare import și export, trebuie furnizat un număr de referință al unei declarații privind diligența necesară în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) din EUDR. În cazul de mai sus, numărul de referință creat pentru import poate fi introdus pentru exportul de produse care nu au fost prelucrate.

oooo

6. Evaluarea comparativă și parteneriatele

6.1. Ce este evaluarea comparativă la nivel de țară? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Sistemul de evaluare comparativă gestionat de Comisie va clasifica țările sau părți ale acestora în trei categorii (risc ridicat, risc standard și risc scăzut) în funcție de nivelul de risc privind producerea unor produse de bază care implică defrișări în țările respective.

Criteriile de identificare a nivelului de risc atribuit țărilor sau unor părți ale acestora sunt definite la articolul 29 din regulament. Articolul 29 alineatul (2) din EUDR împuternicește Comisia să elaboreze un sistem și să publice lista țărilor sau a părților acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat. Aceasta se va baza pe o evaluare obiectivă și transparentă a criteriilor cantitative și calitative, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice, de sursele recunoscute la nivel internațional și de informațiile verificate pe teren.

6.2. Care este metodologia? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Principiile de bază ale metodologiei de evaluare comparativă sunt prezentate în anexa la Cadrul strategic pentru cooperare internațională, publicat de Comisie la 2 octombrie 2024⁶.

Metodologia Comisiei este ferm ancorată în angajamentul de a asigura echitatea, obiectivitatea și transparența. Aceasta se bazează pe criterii cantitative întemeiate pe dovezi științifice și pe cele mai recente date disponibile recunoscute la nivel internațional, provenind în principal din Evaluarea resurselor forestiere mondiale de către Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură. Axându-se pe acești factori măsurabili, Comisia se asigură că procesul de clasificare se bazează pe date solide, acesta fiind totodată coroborat cu o metodologie pentru o evaluare calitativă, după caz.

6.3. Dezvoltarea sistemului de evaluare comparativă în temeiul Regulamentului UE privind defrișările (EUDR) este prezentată periodic în cadrul reuniunilor Platformei multipartite privind defrișările și al altor reuniuni relevante. Cum pot contribui părțile interesate?

Cum pot contribui țările producătoare și alte părți interesate la procesul de evaluare comparativă și cum vor fi evaluate, verificate și utilizate informațiile furnizate de țările producătoare și de alte părți interesate?

În temeiul articolului 29 alineatul (5) din regulament, Comisia are obligația de a se angaja într-un dialog specific cu toate țările clasificate sau care riscă să fie clasificate ca prezentând un grad de risc ridicat, cu obiectivul de a reduce nivelul de risc al acestora. Acest dialog va reprezenta o oportunitate pentru țările partenere de a furniza informații suplimentare relevante și de colabora îndeaproape cu UE înainte de finalizarea clasificării.

6.4. Pot face țările schimb de date relevante cu Comisia? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Pot face țările schimb de date pe care le consideră relevante pentru punerea în aplicare a acestui regulament (cum ar fi date privind ratele de defrișare și de degradare a pădurilor)

---

⁶ C/2024/6604, [EUR-Lex – 52024XC06604 – RO – EUR-Lex](#).

cu Comisia? Dacă da, pot face acest lucru în afara cadrului specific de dialog prevăzut la articolul 29 alineatul (5) din regulament?

Deși acest regulament nu impune nicio obligație țărilor terțe de a face schimb de date relevante cu UE, țările care doresc să facă schimb de astfel de date cu UE sunt invitate să facă acest lucru în orice etapă de la intrarea în vigoare a regulamentului. Ele pot face acest lucru indiferent dacă țara este angajată într-un dialog specific cu UE, de exemplu, în temeiul articolului 29 alineatul (5) din prezentul regulament privind evaluarea comparativă, sau într-un context diferit.

În plus, Comisia poartă dialoguri cu mai multe țări, în special cu cele care au schimburi comerciale semnificative cu UE cu produse de bază vizate de Regulamentul UE privind defrișările. Aceste dialoguri reprezintă, de asemenea, o oportunitate de a face schimb de date și informații relevante.

6.5. Vor fi luate în considerare riscurile în materie de legalitate?

Evaluarea comparativă va lua în considerare riscurile în materie de legalitate, precum și defrișările și degradarea pădurilor? Cum vor fi evaluate/luate în considerare, în cursul procesului de evaluare comparativă, legislația și politicile forestiere ale țărilor producătoare, în special în ceea ce privește „defrișările legale”?

Lista criteriilor de evaluare comparativă este prevăzută la articolul 29 din regulament. Evaluarea Comisiei se va baza pe o analiză de evaluare obiectivă și transparentă, bazată pe criteriile definite la articolul 29 alineatele (3) și (4) din regulament. Criteriile cantitative relevante sunt: (a) rata defrișării și degradării pădurilor, (b) rata de extindere a terenurilor agricole pentru produsele de bază relevante și (c) evoluția producției în materie de produse de bază relevante și de produse relevante.

Astfel cum se prevede în regulament, evaluarea poate lua în considerare și alte criterii, inclusiv (a) informațiile transmise de guverne și de părți terțe (ONG-uri, industrie), (b) acordurile și alte instrumente între țara în cauză și Uniune și/sau statele sale membre, care vizează defrișările și degradarea pădurilor, (c) existența unor legi naționale pentru a combate defrișările și degradarea pădurilor și asigurarea respectării acestora, (d) disponibilitatea unor date transparente în țara în cauză, (e) dacă este cazul, existența, respectarea sau aplicarea efectivă a legilor care protejează drepturile popoarelor indigene și (g) sancțiunile impuse de Consiliul de Securitate al ONU sau de Consiliul Uniunii Europene cu privire la importul sau exportul de produse de bază relevante și de produse relevante etc.

6.6. Ce sprijin se acordă țărilor producătoare și micilor fermieri? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Cum sunt sprijinite țările producătoare și micii fermieri pentru a produce produse care respectă regulamentul? Cum se poate asigura faptul că micii fermieri nu sunt excluși din lanțurile de aprovizionare?

UE și statele sale membre își consolidează colaborarea cu țările partenere, atât cu țările consumatoare, cât și cu cele producătoare, pentru a aborda în comun problema defrișărilor și a degradării pădurilor, inclusiv printr-o inițiativă „Echipa Europa” privind lanțurile valorice

care nu implică defrișări la nivel mondial. Parteneriatele și mecanismele de cooperare din cadrul inițiativei „Echipa Europa” vor sprijini țările să abordeze problema defrișărilor și a degradării pădurilor acolo unde a fost identificată o nevoie specifică și unde există o cerere de cooperare, de exemplu, pentru a ajuta micii fermieri și întreprinderile să se asigure că lucrează numai cu lanțuri de aprovizionare care nu implică defrișări. Comisia a finanțat deja proiecte de informare, de sensibilizare și de abordare a problemelor tehnice în cadrul unor ateliere pentru micii fermieri din țările terțe cele mai afectate.

La acest link sunt disponibile mai multe informații privind oportunitățile pentru micii fermieri prevăzute de EUDR.

6.7. Care sunt diferitele elemente ale inițiativei „Echipa Europa”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Care este interacțiunea dintre diferitele elemente ale inițiativei „Echipa Europa”: centrul, proiectul „Agricultură durabilă pentru ecosistemele forestiere” (SAFE), proiectele FPI și facilitățile planificate în acest context, dar și cele relevante în contextul mai larg, de exemplu la nivel regional? Cum vor fi evitate suprapunerile?

Inițiativa „Echipa Europa” privind lanțurile valorice care nu implică defrișări este un efort comun al UE și al statelor sale membre, menit să sprijine obiectivele ambițioase la nivel mondial de decuplare a producției agricole de defrișări, în parteneriat cu diferite părți interesate din Africa, Asia și America Latină (bugetul actual fiind de 86 de milioane EUR). Prin activitățile și proiectele sale emblematice, UE și statele membre ale UE promovează tranziția incluzivă și justă a lanțurilor valorice durabile, în special pentru micii fermieri și țările cu venituri mici. Ele realizează acest lucru prin sprijinirea guvernelor partenere în ceea ce privește crearea unor condiții-cadru favorabile pentru acțiunile întreprinderilor în vederea reducerii la minimum a defrișărilor, precum și în ceea ce privește reducerea riscurilor din lanțurile valorice complexe și atragerea investițiilor din sectorul privat în întreprinderi agricole durabile. Inițiativa sprijină, de asemenea, micii fermieri în ceea ce privește conservarea pădurilor și ajută popoarele indigene și comunitățile locale să își protejeze drepturile.

Centrul inițiativei „Echipa Europa” (denumit pe scurt „Centrul pentru reducerea la zero a defrișărilor”) oferă informații și activități de sensibilizare țărilor partenere cu privire la lanțurile valorice care nu implică defrișări, desfășurând activități de gestionare a cunoștințelor pentru a coordona proiectele preexistente relevante din UE și din statele membre, activitățile viitoare fiind dedicate obiectivelor TEI. Se asigură astfel posibilitatea unei mai bune sincronizări a activităților Echipei Europa privind lanțurile valorice care nu implică defrișări în țările producătoare, a identificării lacunelor și a evitării suprapunerilor.

Proiectul „**Agricultură durabilă pentru ecosistemele forestiere**” (SAFE)⁷ este cel mai important pilon în ceea ce privește cooperarea TEI (bugetul actual fiind de 65 de milioane EUR). SAFE este pus în aplicare în prezent în Brazilia, Ecuador, Indonezia, Zambia, Republica Democratică Congo, Vietnam, Peru, Uganda, Camerun și Burundi. Proiectul SAFE va fi extins în continuare pentru a acoperi mai multe țări prin intermediul viitoarelor contribuții financiare din partea statelor membre. Proiectul se axează pe sprijinirea micilor

---

⁷ [factsheet-tei-deforestation-free-value-chains-05122023_en.pdf](#).

fermieri în tranziția lor către lanțuri valorice durabile și care nu implică defrișări și pe sprijinirea țărilor producătoare în crearea unui mediu propice pentru menținerea și extinderea accesului la piața UE. Durata actuală a programului SAFE este cuprinsă între 2024 și 2028 și poate fi extinsă prin contribuții din partea statelor membre la TEI privind defrișările.

Mecanismul tehnic pentru lanțuri valorice care nu implică defrișări este un instrument flexibil, oferit la cerere, care sprijină țările producătoare cu cunoștințe de specialitate în ceea ce privește cerințele tehnice, cum ar fi geolocalizarea, cartografierea utilizării terenurilor și trasabilitatea, punând un accent deosebit pe micii fermieri. Aceste activități sunt strâns coordonate cu delegațiile UE și aliniate la proiectele preexistente, precum și la SAFE, pentru a crea sinergii și a evita suprapunerile.

6.8. Cum se raportează inițiativa „Echipa Europa” la CSDDD? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Centrul TEI va colabora îndeaproape cu viitorul serviciu de asistență al UE privind CSDDD, în special în ceea ce privește lanțurile valorice agricole și micii fermieri, care vor fi afectați atât de EUDR, cât și de CSDDD.

6.9. Cum se poate reduce riscul ca operatorii să evite anumite lanțuri de aprovizionare sau anumite țări/regiuni producătoare care sunt considerate „cu risc ridicat”?

Operatorii care se aprovizionează din țări sau părți ale țărilor cu risc standard și cu risc ridicat sunt supuși acelorași obligații standard privind diligența necesară. Singura diferență este că transporturile din țări cu risc ridicat vor face obiectul unui control sporit din partea autorităților competente (9 % dintre operatorii care se aprovizionează din zone cu risc ridicat). În acest sens, nu se justifică și nu se preconizează modificări drastice ale lanțurilor de aprovizionare. În plus, Comisia se va angaja într-un dialog specific cu țările clasificate ca prezentând un grad ridicat de risc pentru a aborda în comun cauzele profunde ale defrișărilor și ale degradării pădurilor, cu obiectivul de a reduce nivelul de risc al acestora.

6.10. Cum va asigura UE transparența?

Procesul care conduce la sistemul de evaluare comparativă va fi transparent. Actualizări și consultări periodice cu privire la metodologia de evaluare comparativă vor avea loc în cadrul Platformei multipartite privind defrișările, la care participă multe țări terțe, împreună cu cele 27 de state membre ale UE. Comisia va furniza actualizări cu privire la abordarea urmată și la metodologia utilizată.

În plus, în conformitate cu obligațiile sale în temeiul regulamentului, Comisia se va angaja într-un dialog specific cu toate țările clasificate sau care riscă să fie clasificate ca prezentând un grad de risc ridicat (înainte de a realiza clasificarea), cu obiectivul de a reduce nivelul de risc al acestora. Astfel se va asigura că nu se va anunța brusc nivelul de risc și se va permite angajarea în discuții mai aprofundate. Acest dialog va oferi țărilor producătoare posibilitatea de a furniza informații suplimentare relevante.

oooo

7. Implementarea digitală (sistemul de informații EUDR)

7.1. Ce sunt sistemul de informații și „ghișeul unic al UE”? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Sistemul de informații este sistemul informatic care conține declarațiile privind diligența necesară depuse de operatori și comercianți pentru a se conforma cerințelor regulamentului. Sistemul de informații este operațional și oferă utilizatorilor funcționalitățile enumerate la articolul 33 alineatul (2) din EUDR. Funcționalitățile sale sunt prevăzute, de asemenea, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/3084 al Comisiei.

Mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi (EU SWE-C) instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2399 este un cadru care asigură interoperabilitatea între sistemele vamale și sistemele nevamale, cum ar fi sistemul de informații instituit în conformitate cu articolul 33 din regulament. Componenta centrală a EU SWE-C, cunoscută sub denumirea de Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al UE pentru vămi (EU CSW-CERTEX), va interconecta sistemul de informații cu sistemele vamale naționale și va permite schimbul și prelucrarea datelor transmise de operatorii economici autorităților vamale și nevamale. Ghișeul unic al UE pentru vămi va asigura, prin urmare, schimbul de informații în timp real și cooperarea digitală între autoritățile vamale și autoritățile competente responsabile cu executarea formalităților nevamale, inclusiv în domeniul protecției mediului.

7.2. Ce garanții de securitate a datelor vor avea acestea? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Sistemul de informații și, ulterior, interconectarea acestuia cu mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi vor fi aliniate la dispozițiile relevante și aplicabile în ceea ce privește protecția datelor și garanțiile de securitate cibernetică. În conformitate cu politica datelor deschise a Uniunii, Comisia trebuie să ofere publicului larg acces la seturile de date complete, anonimizate, ale sistemului de informații, într-un format deschis care să fie prelucrabil automat și să asigure interoperabilitatea, reutilizarea și accesibilitatea. Aceste seturi de date vor fi agregate și anonimizate în mod corespunzător.

7.3. Cum se pot înregistra operatorii și comercianții? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Ce pot utiliza operatorii și comercianții ca număr de identificare/număr de înregistrare a întreprinderii pentru sistemul de informații? Cum ar trebui să se înregistreze în sistemul de informații operatorii/comercianții naționali care nu au numere EORI și care este posibil să nu aibă coduri de înregistrare în scopuri de TVA?

Operatorii care importă sau exportă produse de bază relevante și produse relevante trebuie să furnizeze **numărul lor valabil de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI)** emis de un stat membru al UE sau de Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord (XI) atunci când se înregistrează în TRACES NT. Operatorii/comercianții naționali care nu au un număr EORI se pot înregistra prin intermediul unuia dintre ceilalți identificatori permiși de TRACES, cum ar fi codul de înregistrare în scopuri de TVA, numărul național al întreprinderii sau numărul de identificare fiscală, care permit identificarea unică și individuală a operatorului sau a comerciantului.

7.4. Poate sistemul să stocheze date utilizate frecvent? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Va fi posibil să se „stoccheză” datele utilizate frecvent (de exemplu, codurile SA și denumirile științifice utilizate frecvent) în sistemul de informații, astfel încât să poată fi completate automat cu ușurință în loc să fie introduse din nou pentru fiecare nouă declarație privind diligența necesară?

Sistemul de informații nu include această funcționalitate în prezent. Cu toate acestea, va fi posibilă duplicarea declarațiilor privind diligența necesară care au fost deja redactate sau depuse, reducându-se astfel timpul necesar pentru completarea unei noi declarații. Operatorii și comercianții vor fi responsabili pentru efectuarea modificărilor necesare în declarația duplicată pentru a se asigura conformitatea. În plus, se pune la dispoziție un buton de „import”, care va permite operatorilor economici să importe informațiile cu privire la locul de producție dintr-un fișier GeoJSON predefinit.

7.5. Sistemul îi poate ajuta pe fermieri să identifice geolocalizarea? Vor fi disponibile fotografii aeriene sau imagini prin satelit pentru instrumentul de cartografiere din sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Sistemul de informații acționează ca registru al declarațiilor privind diligența necesară depuse de operatori și comercianți în temeiul articolului 4 alineatul (2) și al articolului 5 alineatul (1) din EUDR. Ca atare, acesta nu furnizează software sau instrumente pentru identificarea coordonatelor de geolocalizare, deoarece nu este un instrument de bază pentru cartografierea coordonatelor.

Sistemul de informații utilizează harta Open Street (OSM) ca sursă pentru stocarea informațiilor geografice referitoare la diferite țări implicate în sistem. Cu toate acestea, nu este un instrument cuprinzător al sistemului de informații geografice (GIS) cu caracteristici avansate, cum ar fi imaginile de referință prin satelit. Sistemul oferă funcționalități de selectare, introducere, ajustare și vizualizare a coordonatelor de geolocalizare. Deși sistemul de informații oferă o platformă pentru gestionarea datelor de geolocalizare de către utilizatori, aceștia ar putea dori să verifice exactitatea informațiilor lor de geolocalizare utilizând alte instrumente și resurse, inclusiv servicii gratuite de hărți online.

7.6. Poate fi modificată o declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/3084 al Comisiei, retragerea sau modificarea unei declarații privind diligența necesară depuse este posibilă în termen de 72 de ore de la punerea la dispoziția utilizatorului de către sistemul de informații a numărului de referință al declarației privind diligența necesară. Retragerea sau modificarea nu va fi posibilă în cazul în care numărul de referință al declarației privind diligența necesară a fost deja utilizat într-o declarație vamală, menționat într-o altă declarație privind diligența necesară, în cazul în care produsul corespunzător a fost deja introdus sau pus la dispoziție pe piața UE sau exportat sau, în cazul în care operatorul sau comerciantul a fost informat cu privire la intenția de a se efectua un control al declarației privind diligența necesară, pe perioada controlului.

7.7. Cine poate vizualiza datele de geolocalizare stocate în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Prin verificarea informațiilor transmise de operatori și comercianți în temeiul prezentului regulament, autoritățile responsabile care asigură respectarea EUDR vor avea acces la datele de geolocalizare transmise de operatori și comercianți. În plus, membrii lanțului de aprovizionare care au acces la declarația privind diligența necesară prin intermediul numărului de referință și al numărului de verificare vor avea acces dacă utilizatorul care a depus declarația a permis divulgarea geolocalizării.

7.8. Ce format de date este necesar pentru încărcarea geolocalizării în sistemul de informații?

Operatorii pot furniza geolocalizări în sistemul de informații fie prin introducere manuală, fie prin încărcarea acestora într-un fișier. Formatul fișierelor compatibile din sistemul de informații este GeoJSON. Sistemul de informații este compatibil în prezent cu formatul de coordonate WGS-84, cu proiecția EPSG-4326.

7.9. Sistemul de informații este pregătit? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Sistemul de informații, astfel cum este prevăzut la articolul 33 din regulament, a fost lansat la 4 decembrie 2024. Înregistrarea (pentru utilizatorii sistemului) a început în noiembrie 2024.

Sistemul de informații va fi ajustat în timp pe măsură ce punerea în aplicare avansează.

7.10. Trebuie să creez un nou număr al unei declarații privind diligența necesară în calitate de operator din aval sau comerciant dacă doar manipulez produse de bază care sunt deja importate în UE și dețin un număr de referință al unei declarații privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În temeiul articolului 4 alineatul (8) din EUDR, operatorii care sunt IMM-uri din avalul lanțului de aprovizionare nu trebuie să exercite diligența necesară și nici să depună o declarație privind diligența necesară în sistemul de informații pentru produsele care au făcut deja obiectul obligației privind diligența necesară și pentru care a fost deja depusă o declarație privind diligența necesară. De asemenea, comercianții care sunt IMM-uri nu sunt obligați să depună o declarație privind diligența necesară în sistemul de informații. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) din EUDR, operatorii care nu sunt IMM-uri și comercianții care nu sunt IMM-uri din avalul lanțului de aprovizionare depun o declarație privind diligența necesară pentru produsele relevante pe care le furnizează pe piața Uniunii sau le exportă, dar, în declarațiile privind diligența necesară respective, pot face trimitere la declarații privind diligența necesară care au fost deja depuse, după ce s-au asigurat că s-a exercitat diligența necesară (a se vedea întrebarea frecventă 3.4.).

7.11. Sistemul de producție este întotdeauna disponibil sau vor exista intervale recurente de indisponibilitate? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Sistemul de informații este un domeniu specific în infrastructura TRACES, conceput pentru a asigura un nivel ridicat de disponibilitate și accesibilitate continuă. Pentru a menține

performanța optimă, sunt programate perioade scurte de întreținere pentru implementarea actualizărilor necesare. Aceste actualizări sunt anunțate în secțiunea Noutăți cu suficient timp înainte și sunt planificate pentru a evita orice impact asupra experienței utilizatorilor.

7.12. Care sunt limitările privind introducerea datelor din declarația privind diligența necesară? Cu alte cuvinte, care este conținutul maxim pe care un utilizator îl poate introduce într-o singură declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)

O declarație privind diligența necesară este alcătuită din diferite câmpuri de date. Elementele de date referitoare la produse sunt organizate și grupate sub produsele relevante identificate prin coduri SA. O declarație privind diligența necesară poate conține maximum 200 de rânduri de produse relevante (caseta portocalie). Pe fiecare rând al produsului relevant sunt definite următoarele limitări maxime permise, și anume 500 de rânduri pentru a înregistra perechile denumire (denumiri) științifică (științifice)/denumire (denumiri) comună (comune) (caseta albastră) și 1 000 de rânduri pentru a înregistra „Locul de producție” (caseta verde), care conțin, de asemenea, toate coordonatele de geolocalizare aferente parcelelor de teren de pe care a fost obținut produsul relevant în țara de producție relevantă. „Denumirea producătorului” și „Descrierea locului de producție” sunt câmpuri opționale în care utilizatorul poate introduce informații pentru referințe interne. Ca regulă suplimentară, o singură declarație privind diligența necesară poate conține în total 10 000 de „locuri de producție”.

6. Produse de bază/Produse

Totaluri:	Masa netă (kg) 123.34	Volum (m3) 419.32	Unități de măsură suplimentare 0	Suprafața (ha) 4.00

1 44 LEMN, CĂRBUNE DE LEMN ȘI ARTICOLE DIN LEMN

4401 Lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, vreascuri, ramuri sau sub forme similare; lemn sub formă de așchii sau particule; rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, chiar aglomerate, sub formă de butuci, brichete, pelete sau forme similare

Descrierea produselor de bază/produselor *	Masa netă (kg) *	Volum (m3)	Unități de măsură suplimentare	Suprafața totală (ha)
Head puud	123.34	419.32	Sei ▼	4.00

#	Denumirea științifică	Denumirea comună
1	Abies sibirica	Sapin

Exportați

1 Numele producătorului

EPMK

Țara de producție *

Estonia (EE)

Suprafața totală (ha):

4.00

#	Descrierea locului de producție	Suprafața (ha) *	Tip *	Acțiuni
1		4	Punct	

În ceea ce privește numerele de referință și numerele de verificare, fiecare declarație privind diligența necesară poate face trimitere la până la 2 000 de declarații privind diligența necesară.

O persoană fizică sau juridică înregistrată în sistemul de informații poate păstra în orice moment maximum 50 de declarații privind diligența necesară în stadiul de „proiect”.

7.13. Este posibilă declararea unui loc de producție cu un fișier GeoJSON format din mai multe coordonate din mai multe țări? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Dacă un produs relevant este obținut în mai multe țări, utilizatorul trebuie să introducă separat coordonatele de geolocalizare pentru fiecare țară, astfel cum se prevede la punctul 3 din anexa II la EUDR.

Pentru a ilustra această cerință, se ia în considerare un produs obținut pe două parcele de teren, una în Belgia și una în Ungaria. În acest caz, utilizatorul trebuie să adauge locurile de producție separat pentru fiecare țară și să introducă un „loc de producție” cu coordonatele de geolocalizare aferente pentru parcelele de teren separat pentru Belgia și Ungaria.

The screenshot displays the EUDR system interface for adding production locations. At the top, there is a button '+ Adăugați locul de producție' and two buttons 'Import' and 'Exportați'. Below this, there are two sections for adding production locations, numbered 1 and 2.

Section 1 (Hungary):

- Numele producătorului: Fermă 1
- Țara de producție: Ungaria (HU)
- Suprafața totală (ha): 5.69
- # Descrierea locului de producție: 1 Nemetker 1
- Suprafața (ha): 5.69
- Tip: Poligon
- Acțiuni: x, +, eye icon

Section 2 (Belgium):

- Numele producătorului: Fermă 2
- Țara de producție: Belgia (BE)
- Suprafața totală (ha): 13.16
- # Descrierea locului de producție: 1 Labliau 1
- Suprafața (ha): 13.16
- Tip: Poligon
- Acțiuni: x, +, eye icon

7.14. Cât timp vor fi salvate datele unei declarații privind diligența necesară în sistemul de informații? Este necesar să se exporte și să se salveze date în scopul arhivării? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Stocarea datelor cu caracter personal este limitată la 10 ani în temeiul articolului 12 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/3084 al Comisiei. Această perioadă de stocare poate fi prelungită suplimentar la cererea individuală a utilizatorilor sistemului de informații sau a autorităților relevante, dacă acest lucru este necesar pentru a se conforma responsabilităților și obligațiilor care le revin în temeiul EUDR. În acest sens, datele care nu constituie date cu caracter personal, astfel cum sunt definite, sunt, de asemenea, stocate și accesibile în sistemul de informații pentru o perioadă de 10 ani.

Utilizatorii sistemului de informații au opțiunea de a exporta conținutul unei declarații privind diligența necesară într-un fișier PDF, precum și de a extrage coordonatele de geolocalizare într-un fișier separat în scopurile lor interne de păstrare a evidențelor.

7.15. Cum pot fi partajate coordonatele de geolocalizare de-a lungul lanțului de aprovizionare dacă furnizorii anteriori nu au aprobat partajarea informațiilor de geolocalizare prin intermediul numărului de referință din sistemul de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Articolul 4 alineatul (7) din EUDR nu implică o obligație legală de a partaja informații de geolocalizare de-a lungul lanțului de aprovizionare, deoarece stabilirea faptului că s-a exercitat diligența necesară în amonte nu implică neapărat verificarea fiecărei declarații privind diligența necesară din amonte (a se vedea întrebarea frecventă 3.4).

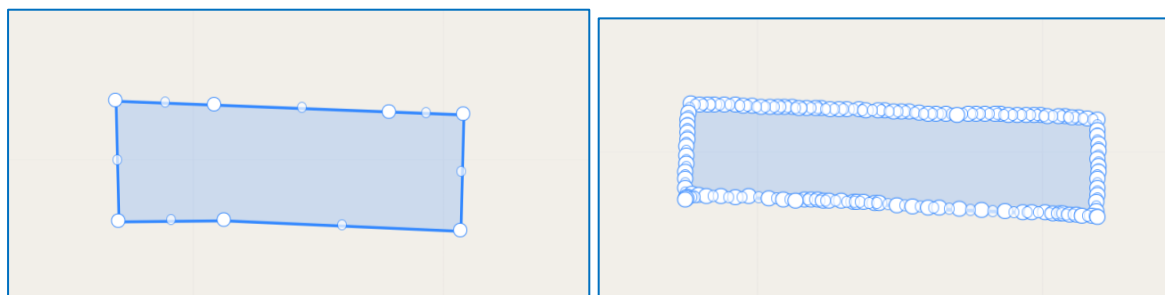
Schimbul de date între părțile interesate nu se limitează la sistemul de informații. Informațiile cuprinse în declarațiile privind diligența necesară pot fi partajate prin alte mijloace în afara sistemului. Părțile au libertatea de a organiza schimbul de date într-un mod care să corespundă nevoilor lor, în conformitate cu legislația UE și națională aplicabilă.

7.16. Ce se întâmplă dacă dimensiunea declarației privind diligența necesară depășește dimensiunea maximă a fișierului de 25 MB? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Limitarea fișierului la 25 MB permite peste 1 milion de puncte de geolocalizare sau puncte de poligon în total.

În cazul în care dimensiunea totală a fișierului depășește limita de 25 MB, există mai multe modalități de a reduce dimensiunea fișierelor. Se recomandă să se furnizeze puncte în locul poligoanelor pentru suprafețele mai mici de 4 hectare și pentru produsele din lanțul de aprovizionare al bovinelor. În plus, utilizatorii pot alege o rezoluție care să reducă detaliile aproximării, dar care să rămână în același timp o reprezentare legitimă și completă, de exemplu furnizând un punct numai la începutul și la sfârșitul unei linii drepte care reprezintă o latură a suprafeței în cauză sau oferind puncte de intersecție semnificative în loc de puncte la fiecare 0,5 metri pentru a aproxima o linie.

În practică, atunci când se descrie o formă de dreptunghi, o geolocalizare poate fi descrisă, de exemplu, cu șapte puncte de intersecție în loc de 168 de puncte de intersecție:

Există soluții comerciale sau gratuite pentru simplificarea compresiei fișierelor care conțin poligoane. În plus, utilizatorii ar trebui să aibă în vedere localizarea exactă a originii produselor lor și limitarea declarațiilor la minimum. În descrierea fișierului GeoJSON sunt disponibile informații suplimentare, precum și soluții pentru principalele dificultăți de ordin tehnic⁸.

⁸ https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_en#the-eudr-information-system.

7.17. Ce se întâmplă în cazul în care fișierul de geolocalizare conține un număr de cifre diferit de cel prevăzut de regulament? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În conformitate cu articolul 2 punctul 28, coordonatele de geolocalizare se furnizează utilizând cel puțin șase zecimale, atât pentru coordonatele de latitudine, cât și pentru cele de longitudine. Atunci când utilizatorul încarcă fișiere de geolocalizare în sistemul de informații, sistemul validează automat numărul de cifre. Pentru a asigura o încărcare fără probleme a datelor, sistemul oferă flexibilitate prin ajustarea automată la șase cifre și (i) dacă numărul de cifre furnizate este mai mic de șase, completează cifrele rămase cu zero sau (ii) dacă numărul de cifre este mai mare de șase, elimină cifrele irelevante pentru a reduce dimensiunea fișierului încărcat.

7.18. Atunci când se importă sau se exportă produse, trebuie declarată masa netă, chiar dacă produsul este de obicei comercializat în alte unități? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În conformitate cu punctul 2 din anexa II la EUDR, pentru produsele care intră pe piața Uniunii sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” sau care ies de pe piața Uniunii sub regimul vamal de „export”, cantitatea trebuie exprimată în kilograme de masă netă și, după caz, în unitatea suplimentară prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87. Unitățile suplimentare sunt, de asemenea, obligatorii atunci când se definesc în mod consecvent pentru toate subrubricile posibile încadrate la codul din Sistemul armonizat menționat în declarația privind diligența necesară. Aceste valori fac parte, de asemenea, din declarația vamală.

7.19. Poate o declarație privind diligența necesară să conțină un text care să nu fie în limba engleză (de exemplu, în limba statului membru)? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Pentru a depăși barierele lingvistice, pe lângă limba engleză, sistemul de informații este disponibil în toate limbile oficiale ale UE.

Multe câmpuri și opțiuni sunt furnizate în liste derulante traduse, permițându-le utilizatorilor să selecteze informații în limba preferată. O mare parte din informațiile solicitate pot fi introduse utilizând valori numerice sau codificate, reducând la minimum necesitatea traducerii.

Pentru a asigura buna funcționare a procedurilor și comunicarea eficientă cu autoritățile relevante, se recomandă ca utilizatorii să utilizeze limba oficială a statului membru care va gestiona declarația privind diligența necesară. Acest lucru va facilita înțelegerea și prelucrarea clară a informațiilor furnizate.

7.20. Este necesară crearea unei declarații privind diligența necesară separate pentru fiecare piață către care este exportat produsul? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Atunci când se depune o declarație privind diligența necesară pentru „export”, nu este necesar să se introducă țara de destinație. Prin urmare, nu este necesar să se depună o declarație privind diligența necesară separată în cazul mai multor țări de destinație.

7.21. Este necesar să se includă numărul de referință în temeiul EUDR în documentele de expediere, cum ar fi nota de livrare sau factura, și să se trimită documentele respective împreună cu transporturile? Este acest lucru obligatoriu pentru vămuire în cazul importurilor/exporturilor? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În conformitate cu articolul 26 alineatul (4) din EUDR, numărul de referință al declarației privind diligența necesară asociat produsului care intră sau iese de pe piața Uniunii este pus la dispoziția autorităților vamale. Pentru a respecta această cerință, importatorii sau exportatorii produsului trebuie să includă numerele de referință ale declarației privind diligența necesară asociate în declarația vamală.

În ceea ce privește alte documente de expediere, inclusiv pentru transportul în interiorul UE, nu există nicio dispoziție specifică în EUDR care să impună includerea numerelor de referință ale declarațiilor privind diligența necesară sau a altor informații.

7.22. „Masa netă” dintr-o declarație privind diligența necesară se referă la masa întregului produs sau numai la porțiunea din produsul de bază relevant din cadrul produsului sau la întregul transport (și anume produsul plus paletul/ambalajul)? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În sensul declarației privind diligența necesară, masa netă se referă la greutatea întregului produs, excluzând materialele de ambalare (a se vedea întrebarea 2.5 privind ambalajele). Cu alte cuvinte, este vorba despre greutatea produsului, fără a lua în considerare greutatea recipientului, a ambalajului sau a altor materiale de ambalare utilizate în timpul transportului sau al depozitării.

7.23. Informațiile suplimentare, cum ar fi documentele juridice, pot fi partajate prin intermediul sistemului de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Sistemul de informații EUDR nu include funcții de partajare a documentației în cadrul lanțului de aprovizionare în plus față de elementele de date prevăzute în anexa II la EUDR.

Deși utilizatorii pot transmite informații suplimentare în atenția autorităților competente, aceste informații nu sunt vizibile pentru alți membri ai lanțului de aprovizionare care pot face trimitere la această declarație privind diligența necesară. Aceasta înseamnă că orice informație suplimentară furnizată de utilizatori va fi accesibilă numai autorităților competente și nu va fi comunicată altor părți din lanțul de aprovizionare.

7.24. Care este nivelul codurilor SA care trebuie declarate în sistemul de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Atunci când redactează o declarație privind diligența necesară, utilizatorul trebuie să introducă codurile SA ale produselor care fac obiectul declarației privind diligența necesară. Este obligatoriu să se declare codurile SA cel puțin la nivelul numărului de cifre prevăzut în anexa I la EUDR. În plus față de nivelul obligatoriu al cifrelor, utilizatorii pot declara, de asemenea, codurile SA mai detaliat până la șase cifre. De exemplu, poate fi selectat codul SA 1201 pentru „boabe de soia, chiar sfărâmate”. Cu toate acestea, este posibil să se indice, de asemenea, subrubricile până la șase cifre:

–	12	SEMINȚE ȘI FRUCTE OLEAGINOASE; SEMINȚE ȘI FRUCTE DIVERSE; PLANTE INDUSTRIALE SAU MEDICINALE; PAIE ȘI FURAJE	
–	1201	Boabe de soia, chiar sfărâmate	☐
+	1201 90	Altele	☐
+	1201 10	Destinate însămânțării	☐

În mod similar, atunci când anexa I la EUDR conține un cod SA de șase cifre, utilizatorul nu poate selecta rubrica SA de patru cifre sau mai puțin.

7.25. Este posibilă verificarea validității numerelor de referință și de verificare ale declarației privind diligența necesară în sistemul de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Da, este posibil să se verifice validitatea numărului de referință și a numerelor de verificare ale declarațiilor privind diligența necesară în cadrul sistemului de informații. Operatorul sau comerciantul interesat trebuie să se conecteze la sistemul de informații și să creeze un proiect de declarație privind diligența necesară. Trebuie subliniat faptul că nu este necesar să se transmită declarația privind diligența necesară pentru a utiliza această funcție. Atunci când utilizatorul întocmește o declarație privind diligența necesară și o salvează, apare fila „Declarații la care se face trimitere” pentru declarația privind diligența necesară respectivă. În această filă, utilizatorul poate introduce numerele de referință și numerele de verificare, în acest scop fiind disponibilă și utilizarea de fișiere CSV. Odată introduse valorile, sistemul verifică validitatea numerelor de referință și a numerelor de verificare ale declarațiilor privind diligența necesară și oferă feedback cu privire la validitatea acestora. Conținutul declarației privind diligența necesară la care se face trimitere este, de asemenea, disponibil pentru consultare în această etapă de către utilizatorii care dețin atât numărul de referință, cât și numărul de verificare.

7.26. De ce este permis doar formatul GeoJSON pentru încărcarea datelor de geolocalizare într-un fișier? (ÎNTREBARE NOUĂ)

GeoJSON este un standard general și singurul sistem care nu face obiectul unui drept de proprietate și care permite prezentarea proprietăților suplimentare necesare, cu aplicarea unui sistem de coordonate foarte specific. Utilizarea mai multor formate în sistemul de informații ar crește riscul de informații eronate sau inexacte. Utilizarea exclusivă a GeoJSON a fost anunțată în aprilie 2024, permițând tuturor părților interesate să își pregătească sistemele în consecință.

7.27. Ce listă de denumiri științifice utilizează sistemul de informații? Este suficient să se indice doar un gen sau trebuie menționată o anumită specie? Denumirea științifică este obligatorie pentru toate produsele de bază din lemn, cum ar fi produsele din celuloză sau din hârtie? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Anexa II la EUDR prevede introducerea unor denumiri științifice numai pentru produsele din lanțul de aprovizionare cu lemn. În mod voluntar, denumirile științifice pot fi introduse și pentru alte produse de bază și pentru alte produse. Sistemul sprijină introducerea denumirilor științifice prin utilizarea bazei de date a EPPO (baza de date globală a EPPO).

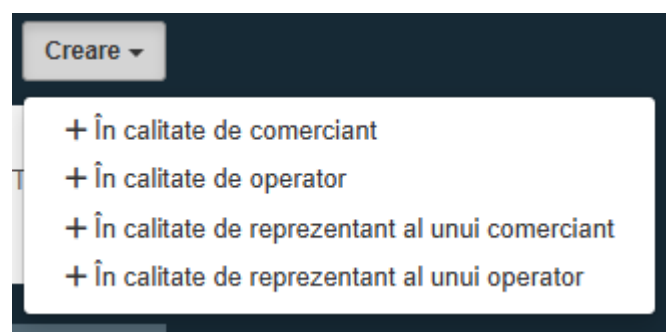
Regulamentul include o mențiune a „denumirii comune a speciei și a denumirii științifice complete a acesteia” la articolul 9 alineatul (1) litera (a) și a „denumirii științifice complete” la punctul 2 din anexa II. Această cerință este confirmată și la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/3084 al Comisiei, care prevede că „[î]n cazul în care un produs relevant conține lemn sau a fost fabricat utilizând lemn, utilizatorii sistemului de informații introduc în declarația privind diligența necesară denumirile comune și denumirile științifice complete ale speciilor de lemn pe care le conțin produsele relevante sau care au fost folosite pentru fabricarea acestora”. Denumirea științifică este obligatorie pentru toate produsele relevante enumerate în anexa I la EUDR la rubrica privind produsul de bază „lemn”. În cazul în care un furnizor din amonte a introdus denumirile științifice ale speciilor de lemn din care este fabricat produsul și această declarație privind diligența necesară este utilizată ca declarație privind diligența necesară la care se face trimitere, nu este necesar să se reintroducă denumirile științifice ale produselor relevante.

7.28. Este necesar să se reintroducă denumirile științifice atunci când se face trimitere la o altă declarație privind diligența necesară? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Întrucât furnizorul din amonte a introdus denumirile științifice ale speciilor de lemn din care sunt fabricate produsele declarate, dacă această declarație privind diligența necesară este utilizată ca declarație privind diligența necesară la care se face trimitere, nu este necesar să se reintroducă denumirile științifice ale produselor relevante.

7.29. Care sunt cerințele privind contul de operator economic pentru o persoană care îndeplinește mai multe roluri, cum ar fi cel de operator și de comerciant și care acționează în calitate de reprezentant autorizat? Se poate utiliza un cont de operator economic unic pentru toate rolurile sau fiecare rol trebuie să aibă un cont de operator economic specific în cadrul sistemului de informații? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În cadrul sistemului de informații TRACES, un cont de operator economic unic poate fi utilizat de o persoană fizică sau juridică (de exemplu, o întreprindere), existând posibilitatea adăugării mai multor roluri în contul de operator economic respectiv. Acest lucru îi permite deținătorului contului de operator economic să îndeplinească diferite funcții, inclusiv să transmită date în calitate de operator, comerciant sau reprezentant autorizat, după caz.

7.30. Cum ar trebui să se procedeze atunci când apar probleme legate de tehnologia informației în ceea ce privește sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Vă rugăm să consultați site-ul web al sistemului de informații EUDR: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry_en, care pune la dispoziție documentația relevantă pentru utilizarea eficientă a sistemului, inclusiv ghidul utilizatorului, și puncte de contact pentru asistență tehnică.

oooo

8. Termene

8.1. Când intră în vigoare și când se aplică regulamentul? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Regulamentul a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 9 iunie 2023. Acesta a intrat în vigoare la 29 iunie 2023 în conformitate cu articolul 38 alineatul (2) din EUDR, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/3234, dispozițiile de fond ale regulamentului aplicându-se de la 30 decembrie 2025 (cu o perioadă de tranziție de 30 de luni). Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 38 alineatul (3) din EUDR, pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici, dispozițiile respective se aplică de la 30 iunie 2026 (cu o perioadă de tranziție de 36 de luni). Se aplică norme speciale produselor care sunt, de asemenea, enumerate în anexa la EUTR – a se vedea articolul 37 și articolul 38 alineatul (3) din EUDR.

8.2. Ce se întâmplă în perioada cuprinsă între aceste date? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Produsele introduse pe piața Uniunii în intervalul dintre intrarea în vigoare a regulamentului și data (datele) de aplicare a (ale) acestuia trebuie să respecte cerințele regulamentului?

Pentru operatorii și comercianții care sunt întreprinderi mari și mijlocii, regulamentul se aplică după o perioadă de 30 de luni de la intrarea în vigoare a acestuia (începând cu 30 decembrie 2025). Aceasta înseamnă că operatorii și comercianții nu trebuie să respecte cerințele pentru produsele introduse pe piața Uniunii înainte de această dată. Pentru întreprinderile mici și microîntreprinderi, această perioadă este mai mare (36 de luni de la intrarea în vigoare a regulamentului, acesta aplicându-se începând cu 30 iunie 2026).

8.3. Cum se poate dovedi că produsul a fost obținut înainte de intrarea în vigoare a regulamentului? Care sunt normele pentru producția de produse provenite de la bovine?

Cine are sarcina de a dovedi că produsul de bază relevant sau produsul relevant pe care un operator dorește să îl introducă pe piața UE sau să îl exporte a fost obținut înainte de intrarea în vigoare a regulamentului și că acesta nu se aplică?

Regulamentul se aplică astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1), cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2), și anume cu excepția cazului în care produsul de bază conținut de produs sau care a fost utilizat pentru fabricarea produsului a fost obținut înainte de 29 iunie 2023, astfel cum se prevede la articolul 2 punctul 14. Pentru bovine, data relevantă de producție este data la care se nasc bovinele, ceea ce înseamnă că regulamentul nu se aplică bovinelor și produselor provenite de la bovine dacă bovinele s-au născut înainte de intrarea în vigoare.

Operatorului îi revine sarcina probei pentru această excepție și acesta trebuie să fie în măsură să furnizeze informații relevante ca dovadă rezonabilă a îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din regulament. Deși, în acest caz, operatorul nu este obligat să depună o declarație privind diligența necesară, operatorul ar trebui să păstreze documentele necesare care dovedesc inaplicabilitatea regulamentului și a obligațiilor sale.

oooo

9. Alte întrebări

9.1. Care sunt obligațiile operatorilor și ale comercianților care nu sunt IMM-uri atunci când introduc pe piața UE sau exportă un produs relevant fabricat dintr-un produs relevant sau dintr-un produs de bază relevant care a fost introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție [și anume perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a regulamentului (29 iunie 2023) și data aplicării sale (30 decembrie 2025)]? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Această situație poate fi explicată cel mai bine prin câteva scenarii concrete:

1. Un produs de bază relevant (de exemplu, cauciucul natural – codul NC 4001) este introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție și, prin urmare, nu este în mod necesar geolocalizat, fiind ulterior utilizat pentru a produce un produs derivat relevant (de exemplu, anvelope noi – codul NC 4011), care este apoi introdus pe piața UE (sau exportat) începând cu 30 decembrie 2025.

În cazul în care un produs de bază este introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție, și anume înainte de data aplicării regulamentului, la introducerea pe piața UE a unui produs derivat începând cu 30 decembrie 2025, obligațiile operatorului (și ale comercianților care nu sunt IMM-uri) se vor limita la colectarea unor dovezi suficiente de concludență și verificabile în mod adecvat pentru a dovedi că produsul de bază relevant (cauciucul) utilizat pentru a produce un astfel de produs relevant (anvelopele) a fost introdus pe piața UE înainte de data aplicării regulamentului. Acest lucru nu aduce atingere articolului 37 alineatul (2) din regulament în ceea ce privește lemnul și produsele din lemn. În cazul în care produsul de bază este introdus pe piața UE sau exportat după perioada de tranziție, și anume de la 30 decembrie 2025, operatorul (și comercianții care nu sunt IMM-uri) vor fi supuși obligațiilor standard prevăzute în regulament. De

asemenea, pentru părțile de produse relevante care au fost fabricate din produse de bază introduse pe piața UE începând cu 30 decembrie 2025, operatorul (și comercianții care nu sunt IMM-uri) vor face obiectul obligațiilor standard prevăzute în regulament.

2. Un produs relevant (de exemplu, untul de cacao – codul NC 1804) este introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție și, prin urmare, nu este în mod necesar geolocalizat, însă este ulterior utilizat pentru a produce un alt produs derivat relevant (de exemplu, ciocolată – cod NC 1806), care este introdus pe piața UE (sau exportat) de un operator din aval începând cu 30 decembrie 2025.

În acest caz, obligațiile operatorului (și ale comercianților care nu sunt IMM-uri) care introduc pe piața UE sau exportă un produs derivat (ciocolată) se vor limita la colectarea de dovezi suficient de concludente și verificabile în mod adecvat pentru a dovedi că produsul derivat relevant (untul de cacao) a fost introdus pe piața UE înainte de data aplicării regulamentului. Pentru părțile de produs finit relevant care au fost fabricate din alte produse relevante introduse pe piața UE începând cu 30 decembrie 2025, operatorul (și comercianții care nu sunt IMM-uri) vor face obiectul obligațiilor standard prevăzute în regulament. Acest lucru nu aduce atingere articolului 37 alineatul (2) în ceea ce privește lemnul și produsele din lemn.

3. Un operator introduce pe piața UE un produs sau un produs de bază relevant în cursul perioadei de tranziție, care este ulterior „pus la dispoziție” pe piață de către unul sau mai mulți comercianți care nu sunt IMM-uri începând cu 30 decembrie 2025.

În acest scenariu, obligațiile comerciantului care nu este IMM se vor limita la colectarea unor dovezi concludente și verificabile în mod adecvat pentru a dovedi că un astfel de produs de bază relevant sau un astfel de produs relevant a fost introdus pe piața UE înainte de data aplicării regulamentului. Acest lucru nu aduce atingere articolului 37 alineatul (2) din regulament în ceea ce privește lemnul și produsele din lemn.

În special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici, care fac obiectul amânării datei aplicării, astfel cum se prevede la articolul 38 alineatul (3) din EUDR, s-ar aplica următoarele scenarii:

1. În cazul în care un operator, care se califică drept microîntreprindere și întreprindere mică, introduce pe piața UE, începând cu 30 iunie 2026, un produs relevant fabricat dintr-un produs de bază relevant sau un produs relevant introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție (29 iunie 2023-30 decembrie 2025), obligațiile operatorului respectiv s-ar limita la colectarea unor dovezi concludente și verificabile în mod adecvat pentru a dovedi că produsul de bază relevant sau produsul relevant utilizat pentru a fabrica un astfel de produs relevant a fost introdus pe piața UE înainte de 30 decembrie 2025. Nu este necesar să se exercite diligența necesară sau să se depună o declarație privind diligența necesară.
2. Cu toate acestea, dacă produsul relevant este fabricat dintr-un produs de bază relevant sau un produs relevant care a fost introdus pe piața UE după perioada de tranziție (și anume începând cu 30 decembrie 2025) și acesta este însoțit de o declarație privind diligența necesară, obligațiile unui operator care se califică drept întreprindere mică sau

microîntreprindere și care introduce un produs relevant pe piața UE începând cu 30 iunie 2026 ar fi aceleași precum cele ale oricărui alt operator.

3. În cazul în care o întreprindere mare (sau mijlocie) (întreprinderea B) introduce pe piața UE un produs fabricat dintr-un produs de bază relevant care a fost introdus pe piața UE de către o întreprindere mică sau o microîntreprindere (întreprinderea A) înainte de 30 iunie 2026, obligațiile întreprinderii B s-ar limita la colectarea unor dovezi concludente și verificabile în mod adecvat pentru a dovedi că produsul de bază relevant sau produsul relevant utilizat pentru a fabrica produsul relevant a fost introdus pe piața UE înainte de data amânată a aplicării în ceea ce privește întreprinderea A (și anume 30 iunie 2026). În acest caz, nici întreprinderea A, nici întreprinderea B nu ar trebui să efectueze diligența necesară sau să depună o declarație privind diligența necesară. Același lucru este valabil și în cazul în care o întreprindere mare sau mijlocie (întreprinderea C) situată înaintea întreprinderii A în lanțul de aprovizionare a introdus produsul pe piață și a depus anterior o declarație privind diligența necesară. Data amânată a aplicării pentru întreprinderea mică sau microîntreprinderea A limitează obligațiile întreprinderilor din aval (cum ar fi întreprinderea mare sau mijlocie B).

9.2. Ce dovezi sunt necesare pentru a arăta că produsul a fost introdus pe piața UE înainte de data aplicării (și anume ce documente sunt acceptate ca dovadă a „introducerii pe piață”)? Aceste produse trebuie declarate în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În cazul produselor importate, declarația vamală a produselor de bază relevante sau a produselor relevante în cauză va fi acceptată ca dovadă a faptului că acestea au fost introduse pe piața UE înainte de data aplicării. Pentru mărfurile produse în UE, alte documente ar trebui să fie acceptate ca dovezi, de exemplu documentația referitoare la data producției, cum ar fi autorizațiile de tăiere, crotalia și pașaportul bovinelor, facturile sau alte documente referitoare la data de producție a produsului de bază. Data introducerii pe piața UE poate fi dovedită, de exemplu, prin contracte între părți, documente de comandă a produsului, documente de însoțire a transportului cu privire la livrarea către client, inclusiv CMR (Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele), conosament, note de livrare, scrisoare de transport aerian și orice alte documente care dovedesc că mărfurile sunt transferate între două părți și care pot fi legate direct de produsul relevant în cauză. Pentru detalii privind momentul introducerii pe piața UE, vă rugăm să consultați întrebarea frecventă 5.20.

Pentru produsele care fac obiectul perioadei de tranziție, nu este necesară depunerea declarației privind diligența necesară în sistemul de informații. În cazul exportului sau a reimportului unui produs care a fost introdus inițial pe piața UE în cursul perioadei de tranziție (el însuși sau sub forma unui produs relevant în amonte), Comisia va comunica un „număr de referință convențional al declarației privind diligența necesară”, adică un număr de referință universal care poate fi introdus în declarația vamală în cazul produselor fac obiectul perioadei de tranziție, care poate fi utilizat în declarația vamală depusă pentru export sau reimport.

9.3. Produsele introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție pot fi amestecate cu produse care sunt conforme cu regulamentul și care sunt introduse pe piața UE după perioada de tranziție, dacă se poate dovedi că fiecare lot fie a fost introdus pe piața UE în cursul perioadei de tranziție, fie este conform cu regulamentul?

Sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor detaliate la articolul 3 literele (a)-(c) din regulament, produsele care urmează să fie introduse pe piața UE de la data aplicării și produsele introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție (astfel exceptate), însoțite de dovezi că au fost introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție, pot fi amestecate înainte de a fi introduse pe piața UE.

9.4. Cum va funcționa în practică amestecarea stocurilor de produse de bază din perioada de tranziție cu produse de bază care urmează să fie introduse pe piața UE după 30 decembrie 2025, în special în sistemul de informații? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Declarația privind diligența necesară trebuie încărcată în sistemul de informații numai pentru produsele relevante care fac obiectul obligațiilor privind diligența necesară în temeiul regulamentului. În cazul în care operatorii și comercianții amestecă produse de bază introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție cu stocuri mai noi (de după perioada de tranziție), numai informațiile relevante pentru produsele de bază nou introduse pe piața UE ar trebui să facă parte din declarația privind diligența necesară, deoarece acest stoc face obiectul diligenței necesare.

Pentru „stocurile din perioada de tranziție”, a se vedea întrebarea de mai sus.

9.5. Când începe și când se încheie în practică perioada de tranziție?

Perioada de tranziție a început la data intrării în vigoare a EUDR (29 iunie 2023) și se încheie în ziua anterioară datei aplicării sale.

9.6. Cum ar trebui autoritățile competente să efectueze controale asupra produselor care au fost introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție pentru a asigura conformitatea cu regulamentul?

Autoritățile competente pot efectua controale asupra produselor relevante pentru a stabili dacă produsele au fost introduse pe piața UE în cursul perioadei de tranziție. În acest caz, operatorului îi revine sarcina de a dovedi că produsul este exceptat de la aplicarea regulamentului, în conformitate cu întrebarea frecventă 8.3.

9.7. Va emite Comisia orientări? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Comisia a publicat [documentul de orientare](#) sub forma comunicării [C/2024/6789](#) a Comisiei pentru a detalia anumite aspecte ale regulamentului, de exemplu cu privire la definiția „utilizării agricole”, care va aborda aspecte legate de agrosilvicultură și terenuri agricole, certificare, legalitate și alte aspecte care prezintă interes pentru multe părți interesate de pe teren.

De asemenea, Comisia colectează contribuții și promovează dialogul între părțile interesate prin intermediul Platformei multipartite privind protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, cu scopul de a oferi orientări informale cu privire la o serie de aspecte. Prezentul document răspunde deja la cele mai frecvente întrebări primite de Comisie de la părțile interesate relevante și va fi actualizat în timp. Dacă este necesar, vor fi mobilizate instrumente suplimentare de facilitare.

Nu sunt necesare orientări suplimentare pentru respectarea normelor. Comisia își propune să detalieze anumite aspecte pentru a explica modul în care regulamentul va funcționa în practică, să facă schimb de exemple de bune practici etc.

9.8. Va emite Comisia orientări specifice produselor de bază? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Comisia prezintă exemple de bune practici și scenarii practice, inclusiv în documentul de orientare, care acoperă într-o anumită măsură aspecte specifice produselor de bază.

În plus, pe pagina sa web, Comisia a publicat un document nou care oferă o imagine de ansamblu asupra modului în care obligațiile se aplică lanțurilor de aprovizionare pentru cele șapte sectoare de produse de bază care intră în domeniul de aplicare, în funcție de tipul de întreprindere (operator/comerciant), de dimensiunea și poziția în lanțul de aprovizionare din UE, ilustrate prin 10 scenarii diferite privind lanțul de aprovizionare: Conformitatea cu EUDR – Oficiul pentru Publicații al UE.

9.9. Care sunt obligațiile de raportare ale operatorilor?

Operatorii care nu sunt IMM-uri vor trebui să prezinte anual rapoarte publice cu privire la sistemul lor due diligence. Este suficient ca operatorii care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea (CSRD) și care respectă standardele europene de raportare privind durabilitatea (ESRS) în timp util să își publice raportul în conformitate cu cerințele din CSRD? Sau vor exista cerințe suplimentare de raportare?

În ceea ce privește obligațiile de raportare, regulamentul prevede că operatorii care intră, de asemenea, în domeniul de aplicare al altor instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric își pot îndeplini obligațiile de raportare în temeiul regulamentului prin includerea informațiilor care se impun atunci când raportează în contextul altor instrumente legislative ale UE [articolul 12 alineatul (3) din regulament].

9.10. Ce este Observatorul UE privind defrișările și degradarea pădurilor? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Observatorul UE se bazează pe instrumentele de monitorizare deja existente, inclusiv pe produsele Copernicus și pe alte surse publice sau private disponibile, pentru a sprijini punerea în aplicare a regulamentului prin furnizarea de dovezi științifice, inclusiv hărți ale acoperirii terenurilor la data-limită, cu privire la defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial și comerțul asociat acestora. Utilizarea acestor hărți nu asigură în mod automat respectarea condițiilor prevăzute de regulament, ci reprezintă un instrument care ajută întreprinderile să

asigure respectarea regulamentului, de exemplu pentru a evalua riscul ca o parcelă de teren să fi fost defrișată după 2020. Întreprinderile au în continuare obligația de a exercita diligența necesară.

Observatorul UE privind defrișările și degradarea pădurilor acoperă toate pădurile la nivel mondial, inclusiv pădurile europene, și este înființat astfel încât să se asigure coerența cu alte evoluții de politică la nivelul UE în curs, cum ar fi Actul legislativ privind monitorizarea pădurilor și modernizarea și consolidarea Sistemului de informare privind pădurile din Europa (FISE).

Scopul principal al hărților elaborate de Observatorul UE este de a contribui la evaluarea riscurilor de către operatori/comercianți și autoritățile competente (AC) din statele membre ale UE. Ca atare, hărțile, inclusiv harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020 (a se vedea 9.10.1), au următoarele caracteristici:

- **Ele nu sunt obligatorii.** Nu există nicio obligație a operatorilor/comercianților (sau a autorităților competente) de a utiliza hărțile Observatorului UE pentru a-și fundamenta evaluarea riscurilor.
- **Ele nu sunt exclusive.** Operatorii și comercianții (precum și AC) pot utiliza alte hărți care pot fi mai amănunțite sau mai detaliate decât cele puse la dispoziție de Observator. Regulamentul nu este prescriptiv în ceea ce privește modalitățile de fundamentare a evaluării riscurilor. Observatorul este unul dintre numeroasele instrumente care sunt disponibile și pe care Comisia le oferă gratuit.
- **Ele nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic.** Hărțile puse la dispoziție de Observatorul UE pot fi utilizate pentru evaluarea riscurilor. Cu toate acestea, faptul că geolocalizarea furnizată se încadrează într-o zonă considerată pădure nu conduce în mod automat la o concluzie de neconformitate. Pe de altă parte, nu se poate presupune că un produs va fi conform sau că nu va fi verificat dacă geolocalizarea sa se află în afara unei zone considerate pădure pe o hartă. Motivele pentru aceasta ar putea fi alți factori de risc care nu sunt acoperiți de hartă, de precizia și granularitatea spațială a hărții sau posibila neconformitate a produsului cu legislația relevantă a țării de producție. Controalele aleatorii vor avea în vedere, de asemenea, parcelele de teren care nu corespund pădurilor pe hartă.

9.10.1. Harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020 poate fi utilizată ca sursă fiabilă de informații pentru conformitatea cu Regulamentul UE privind defrișările (EUDR) sau sunt necesare etape și surse de date suplimentare pentru a demonstra conformitatea? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Comisia a elaborat o hartă a suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020 (GFC 2020), aceasta fiind unul dintre instrumentele de sprijin furnizate de Comisia Europeană pentru punerea în aplicare a EUDR. Găzduită de Observatorul UE privind defrișările și degradarea pădurilor, GFC 2020 indică prezența/absența suprafețelor împădurite la nivel mondial la o rezoluție spațială de 10 m până la 31 decembrie 2020. Definiția pădurii din harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020 urmează definiția pădurii din EUDR, astfel cum este prevăzută la articolul 2 punctul 4 din EUDR. Trebuie menționat că toate

plantațiile de produse de bază relevante, altele decât lemnul, și anume de cacao, cafea, palmier pentru ulei, cauciuc și soia, sunt excluse din definiția pădurii. Această hartă este prima hartă a suprafețelor împădurite la nivel mondial disponibilă în permanență la o rezoluție atât de fină (10 m).

Datele privind suprafețele împădurite pentru data-limită reprezentată de anul 2020 reprezintă o sursă esențială de informații pentru operatori. Harta GFC 2020 este una dintre numeroasele surse posibile (a se vedea întrebarea frecventă 9.10.). Deși nu este obligatorie din punct de vedere juridic, GFC 2020 ar putea ajuta operatorii să își respecte obligațiile de evaluare a riscului de defrișare în temeiul EUDR.

Harta GFC 2020 poate ajuta, de asemenea, autoritățile competente din statele membre ale UE să îndeplinească primele etape ale sarcinilor lor de asigurare a respectării legii. Articolul 18 din EUDR privind controalele asupra operatorilor (care urmează să fie efectuate de autoritățile competente ale statelor membre ale UE) menționează „date[le] de observare a Pământului, cum ar fi cele din programului [...] Copernicus”, ca date potențiale care să fie utilizate pentru astfel de controale (printre alte surse de verificare). Nu se menționează utilizarea niciunei hărți specifice, iar autoritățile competente ar putea dori să utilizeze hărți la nivel mondial, regional sau național sau orice altă sursă pe care o consideră adecvată. GFC 2020 nu este concepută ca sursă definitivă de informații pentru asigurarea conformității.

9.10.2. Ce nivel de precizie se poate aștepta de la hărțile spațiale la nivel mondial și național și pot fi ele utilizate ca referință pentru procesele de diligență necesară și de verificare? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Erorile sunt inerente oricărei hărți spațiale. Preciziile globale ale produselor spațiale la nivel mondial sunt, în general, de aproximativ 85 % (în funcție de numărul de clase și de complexitatea lor spațială). Hărțile naționale pot atinge o precizie globală de 90 %. Niciuna dintre aceste hărți la nivel mondial sau național nu poate fi considerată „o hartă de referință” nici pentru procesul de diligență necesară și nici pentru procesul de verificare din cauza preciziei lor necunoscute la scară locală. La întrebarea frecventă 9.10.4 se explică suplimentar combinația de surse complementare de date.

Părțile externe interesate de harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020 din cadrul Observatorului UE sunt invitate să aibă în vedere versiunea revizuită a hărții (versiunea 2 din decembrie 2024), cu o precizie globală care se situează puțin peste 90 %.

9.10.3. Este un produs neconform în mod automat dacă este obținut pe o suprafață desemnată drept pădure pe harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Aprovizionarea cu un produs de bază care provine de pe terenuri marcate ca păduri pe harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020 nu indică în mod automat neconformitatea. Totuși, acest lucru poate indica un risc de defrișare. În astfel de cazuri, se sugerează efectuarea unor investigații suplimentare și întreprinderea unor acțiuni suplimentare apelând la alte surse de informații.

9.10.4. Poate utiliza o parte interesată hărțile forestiere naționale împreună cu harta suprafețelor împădurite la nivel mondial pentru anul 2020? (ÎNTREBARE NOUĂ)

În cadrul EUDR, hărțile forestiere pentru anul 2020 pot reprezenta o sursă esențială de informații pentru evaluarea riscului ca un produs de bază relevant sau un produs derivat relevant să fi fost obținut în zone care au făcut obiectul defrișărilor după 2020, în special în absența unor surse alternative de informații mai precise (a se vedea întrebarea frecventă 9.10.2.).

Deși părțile interesate nu au obligația de a utiliza hărți tematice, analiza realizată arată că, prin combinarea diferitelor surse complementare de date, de exemplu diferite hărți forestiere, se pot obține informații utile pentru o evaluare a riscurilor de defrișare după 2020.

9.11. Ce constituie un risc ridicat și cât timp poate dura o suspendare?

Articolul 17 din EUDR le permite autorităților competente să ia măsuri imediate, inclusiv suspendarea, în cazul identificării unui risc ridicat de neconformitate. Ce constituie un risc ridicat și cât timp poate dura suspendarea?

Autoritățile competente pot identifica situațiile în care produsele relevante prezintă un risc ridicat de neconformitate cu cerințele regulamentului pe baza unor circumstanțe diferite, care includ controale la fața locului, rezultatul analizei de risc din planurile lor bazate pe riscuri sau riscurile identificate prin sistemul de informații, sau pe baza informațiilor provenite de la o altă autoritate competentă, a unor suspiciuni motivate etc. În astfel de cazuri, autoritățile competente pot lua măsuri provizorii, astfel cum sunt definite la articolul 23 din regulament, inclusiv suspendarea introducerii sau a punerii la dispoziție pe piață a produsului. Suspendarea ar trebui să se încheie în termen de trei zile lucrătoare sau 72 de ore în cazul produselor perisabile. Cu toate acestea, pe baza controalelor efectuate în perioada respectivă, autoritatea competentă poate ajunge la concluzia că suspendarea ar trebui prelungită cu perioade suplimentare de trei zile pentru a stabili dacă produsul este conform cu regulamentul.

9.12. Care este legătura dintre regulament și Directiva UE privind energia din surse regenerabile? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Obiectivele regulamentului și ale Directivei (UE) 2018/2001, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2023/2413 (Directiva privind energia din surse regenerabile – RED), sunt complementare, deoarece ambele abordează obiectivul general de combatere a schimbărilor climatice și a declinului biodiversității. Produsele de bază și produsele care intră în domeniul de aplicare al ambelor acte legislative vor face obiectul cerințelor privind accesul general pe piață în temeiul regulamentului și pot fi contabilizate ca energie din surse regenerabile în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile (RED), cu condiția ca acestea să respecte cerințele stabilite în RED. Cerințele EUDR și RED sunt compatibile și se susțin reciproc. În cazul specific al sistemelor de certificare pentru produsele care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (ILUC) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/807 al Comisiei de completare a Directivei (UE) 2018/2001, aceste sisteme de certificare pot fi utilizate și de către operatori și comercianți în cadrul sistemelor

lor due diligence pentru a obține informațiile solicitate în temeiul regulamentului pentru a îndeplini unele dintre cerințele în materie de trasabilitate și informare prevăzute la articolul 9 din regulament. La fel ca în cazul oricărui alt sistem de certificare, utilizarea acestora nu aduce atingere responsabilității juridice și obligațiilor care le revin operatorilor și comercianților în temeiul EUDR de a exercita diligența necesară.

9.13. Cum se ține seama de statele AELS/SEE în regulament? (ÎNTREBARE NOUĂ)

Norvegia, Liechtenstein, Islanda și Elveția sunt toate părți contractante la Asociația Europeană a Liberului Schimb (AELS). Ca atare, ele nu fac obiectul normelor prevăzute de Codul vamal al Uniunii [Regulamentul (UE) nr. 952/2013]. Prin urmare, acestea nu se află pe „teritoriul vamal”, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 34 din EUDR, fiind considerate „țări terțe” în temeiul EUDR (articolul 2 punctul 35 din EUDR).

Spațiul Economic European (SEE) aduce laolaltă statele membre ale UE și trei dintre cele patru state AELS (și anume Islanda, Liechtenstein, Norvegia) pe o piață internă reglementată de aceleași norme de bază. UE a stabilit că EUDR este un act cu relevanță pentru SEE. În prezent, se află în curs de examinare includerea sa în Acordul privind SEE prin intermediul unei decizii a Comitetului mixt al SEE, ceea ce înseamnă că statele SEE, care sunt și membre ale AELS, analizează dacă sau în ce mod ar trebui incluse acte juridice ale UE în Acordul privind SEE. În cazul în care statele SEE apreciază că EUDR trebuie inclus în Acordul privind SEE și în cazul în care se va adopta ulterior un proiect de decizie a Comitetului mixt, iar această decizie intră în vigoare după îndeplinirea cerințelor constituționale, EUDR ar urma să se aplice numai în Norvegia, Liechtenstein și Islanda. De regulă, există întârzieri inerente de până la câțiva ani, având în vedere că procedura de includere a unui act legislativ începe numai după publicarea actului respectiv și ținând seama de procedurile complexe de includere a actului în Acordul privind SEE și în sistemele juridice ale statelor SEE.

Prin urmare, în prezent, Norvegia, Liechtenstein și Islanda sunt considerate țări terțe în temeiul EUDR.

Elveția nu a aderat la SEE și, prin urmare, cele de mai sus nu se aplică Elveției, ceea ce înseamnă că EUDR se aplică Elveției și operatorilor stabiliți în această țară în același mod precum în cazul altor țări terțe și al operatorilor din țări terțe.

oooo

10. Sanctiuni

10.1. Ce înseamnă faptul că sancțiunile stabilite de statele membre ale UE nu aduc atingere obligațiilor statelor membre în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

Statele membre ale UE trebuie să stabilească, la nivel național, cadrul sancțiunilor, care ar trebui să includă cel puțin sancțiunile enumerate la articolul 25 alineatul (2) din regulament, și trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a normelor. Nivelul și tipul sancțiunilor nu pot fi în contradicție cu dispozițiile Directivei privind infracțiunile împotriva mediului. Dispozițiile directivei sunt supuse succesiunii legislației.

10.2. Care este nivelul maxim al amenzii?

Statele membre au libertatea de a defini sancțiunile, inclusiv nivelul amenzii. Pentru persoanele juridice, nivelul maxim al sancțiunii nu poate fi mai mic de 4 % din cifra de afaceri anuală totală la nivelul Uniunii a operatorului sau a comerciantului din exercițiul financiar anterior deciziei de aplicare a amenzii, calculată în conformitate cu calculul cifrei totale de afaceri pentru întreprinderi prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului.

Nivelul amenzii ar trebui să crească acolo unde este necesar, în special în cazul încălcărilor repetate. Sancțiunile ar trebui să asigure faptul că acestea îi privează efectiv pe cei responsabili de beneficiile economice obținute în urma încălcărilor comise, în conformitate cu principiul eficacității, al proporționalității și al caracterului disuasiv.

10.3. În ceea ce privește Directiva privind achizițiile publice, este de competența statelor membre ale UE să decidă, la punerea în aplicare a regulamentului, dacă ar trebui să se permită autocorectarea?

Pe lângă cerințele de la articolul 25 alineatele (1) și (2) din EUDR, statele membre vor avea puterea discreționară de a decide dacă doresc sau nu să prevadă autocorectarea. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să se asigure că o astfel de dispoziție nu afectează eficacitatea sancțiunilor prin stabilirea și aplicarea unor norme clare în materie de autocorectare.

10.4. În conformitate cu articolul 25 alineatul (3) din EUDR, „[s]tatele membre notifică Comisiei hotărârile definitive pronunțate” și sancțiunile impuse persoanelor juridice. Comisia va publica o listă a acestor hotărâri pe site-ul său web. Această dispoziție se referă la toate deciziile administrative sau la hotărârile judecătorești?

Această dispoziție înseamnă că statele membre ar trebui să notifice Comisiei hotărârile definitive pronunțate împotriva persoanelor juridice, ceea ce înseamnă hotărâri judecătorești.

10.5. Am tăiat câțiva arbori mici de pe proprietatea mea, unde cresc acum vaci. Intenționez să vând lemnul și carnea vacilor pe o piață locală din UE. Îmi vor fi impuse sancțiuni pentru vânzarea lor deoarece am tăiat arborii? (ÎNTREBARE ACTUALIZATĂ)

În general, responsabilitatea pentru asigurarea respectării dispozițiilor le revine statelor membre. Stabilirea obligației operatorilor și a comercianților de a lua măsuri corective, astfel cum se prevede la articolul 24 din EUDR, este lăsată la latitudinea autorităților competente ale statelor membre. În UE, principiul proporționalității este unul dintre principiile generale ale dreptului Uniunii care se aplică interpretării și asigurării respectării legislației Uniunii.

Tăierea arborilor poate constitui o încălcare a cerinței privind absența defrișărilor în temeiul regulamentului numai dacă arborii fac parte dintr-o pădure astfel cum este definită în regulament. Acest lucru este valabil în cazul în care arborii fac parte dintr-un teren care nu este utilizat în mod predominant ca teren agricol sau urban și care se întinde pe mai mult de 0,5 hectare, cu copaci mai înalți de 5 metri și cu o acoperire a coronamentului de peste 10 % sau cu copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*. În cazul în care unul dintre aceste criterii nu este îndeplinit, suprafața respectivă nu este o pădure, iar tăierea arborilor nu încalcă o dispoziție a cerinței privind absența defrișărilor prevăzută de regulament.

10.6. (ÎNTREBARE ELIMINATĂ; informațiile au fost mutate la întrebarea 7.30)